

İşçi-Köylü

Demokratik Halk İktidarı İçin

www.iscikoylu.org
umutyayimcilik@ttmail.com

Sayı: 22

Yıl:1 25 Temmuz-7 Ağustos 2008 *Fiyatı: 1 YTL *ISSN: 1307-878X

PARTIZAN

Alternatifsiz değiliz!

ÇIKTI

Ulusal hareketlerin politik birliği önemli
Aksiyonun politikitesi
Kuvvetim güçlüdür

90. yasında Ekim Devrimi yolumuzu aydınlatmaya devam ediyor...
Tasfiyecilik Özgüven -D-

Halkın kendi gündemi var!

8 Sömürücü, baskıcı, asimilasyoncu egemenlerin, yaşadıkları ekonomik ve siyasi krizlerinin bir sonucu olarak ortaya daha şiddetli bir şekilde yayılan çatışmalarının dışında halkın kendi sorunları ve gündemleri var.

8 Halkın gündeminde, İstanbul'da coplanan belediye işçileri gibi insanca yaşayacak bir ücret talebi var. Halkın gündeminde, Rantsal Dönüşümün yeni uğrak yeri İzmir-Kuruçeşme'de evlerinin başında barikat kurup nöbet tutan halk gibi barınma hakkı var. Halkın gündeminde, Nazi döneminin saldırılarına benzer saldırılarla yüz yüze olan Kürt ulusunun talepleri var. Halkın gündeminde, her gün yağmur gibi yağın zam gündemi var....

8 Egemenlerin bizlere verdiği teşhir olanağını iyi kullanarak, halkın gündemlerine yoğunlaşalım. Emekçi halkımızın güvenini ancak böyle sağlayabiliriz.

İşçinin halinden işçi anlar

Unilever işçileriyle direnişin 52. gününde görüştük ve gidişata ilişkin bilgi almaya çalıştık.

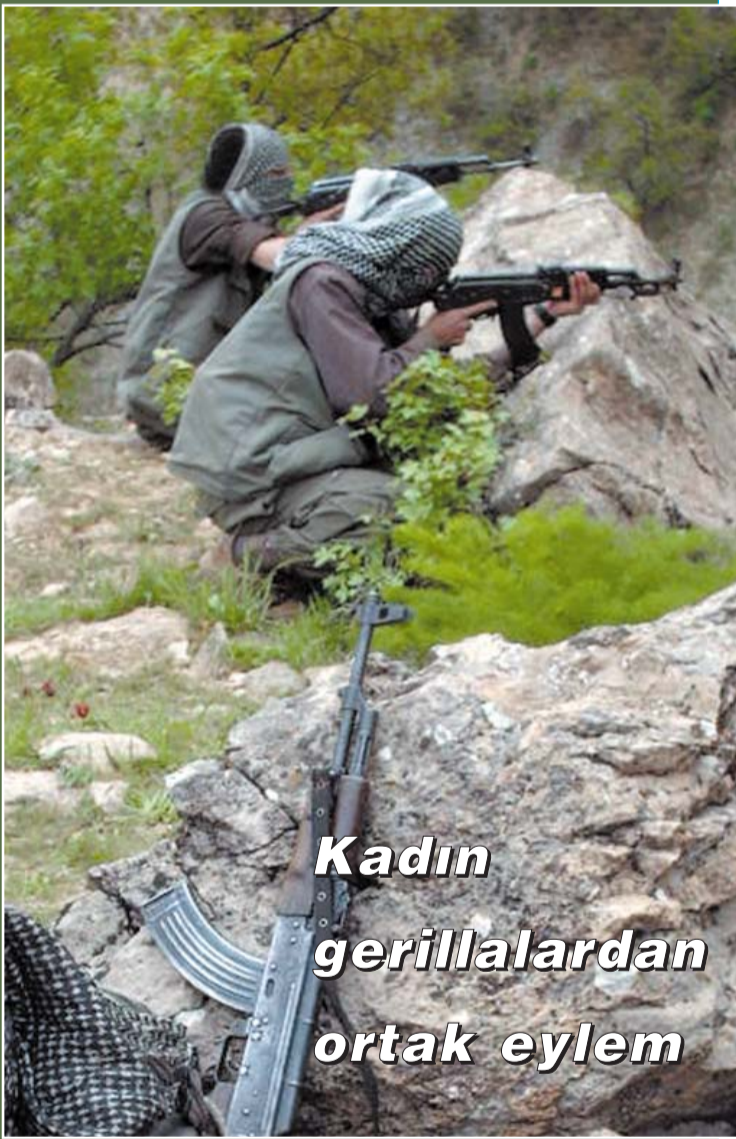
Gebze'nin hemen çıkışındaki **Mualimköy** kavşağında bulunan Unilever işçileri, 26 Mayıs'tan bu yana, fabrika önüne kurdukları çadırdaki direnişletler. Patronların örgütsüzleştirme saldırılarından biri de Unilever'de yaşanmış ve örgütledikleri için işten atılan 70 kişi, direnişe geçmişti. Unilever işçileriyle direnişin 52. gününde görüştük ve gidişata ilişkin bilgi almaya çalıştık. □ Sayfa 4

Karadeniz toplama kampı

Tarım işçileri düşük ücret, dayıbaşı baskısı dışında şovenist saldırılarla da karşı karşıya.

Tarım işçileri açısından her yıl yaşanan manzaranın benzerleri sezonun açılması ile birlikte tekrar televizyon ekranlarına yansımaya, gazete sayfalarına düşmeye başladı. Yaşamlarını devam ettirebilmek için kamyon kasalarında yollara düşen işçilerin sorunları sadece düşük ücretler, dayıbaşı baskısı, trafik kazaları ile sınırlı değil. Karadeniz'in bazı illerinde olduğu gibi kimi yerlerde kalacak yer sıkıntısı ve gittikleri yerlere alınmama gibi sorunlarla da karşı karşıya kalıyorlar. □ Sayfa 5

Kadın gerillalardan ortak eylem

Yerel kaynaklardan edinilen bilgilere göre Dersim'in Çemişgezek ilçesi Emniyet Müdürlüğü'ne yönelik ağır silahlarla yapılan eylemi YJA STAR ile TKP/ML-TİKKO kadın gerillaları üstlendi. Yine yerel kaynakların verdiği bilgilere göre kadın gerillalar tarafından ortak örgütlenen eylemde, 3 polis ile 8 asker öldü. □ Sayfa 6

Tutsak yakınlarına arama adı altında işkence

Hapishaneler sadece tutsaklar için değil, tutsak yakınları için de işkencehane durumunda. İzmir Tire B Tipi Kapalı Hapishanesi'nde yaşanan arama işkencesinin ardından Kırıklar F Tipi Hapishanesi'nde de benzer bir olay yaşandı.

Hatırlanacağı üzere İzmir Tire B Tipi Kapalı Hapishanesi'ndeki **Mehmet Deste**'yi ziyarete giden kızı **Derya Deste**'nin çirliçiplak soyularak, genital bölgesi bile aranmıştı. Konuyla ilgili İCİ'e bir mektup yazan Mehmet Deste olayı, "4 Temmuz 2008 tarihinde kızım

ziyaretine geldi. Nizamîye kapısında bayan polis memurunun, arama adı altında yaptığı uygulamayı anlatınca dehşete kapıldım. Bayan polis memuru sırayla kadınları bir odaya alıyordu. İç çamaşırlar da dahil olmak üzere tüm giysiler çıkarılıyordu. Giysilerin çıkarılması ye-

terli görülmediği için, cinsel organlara bakılıyor ve çömelip kalkmaları söyleniyor. Bir kadının aranması tam yarım saat sürüyor. Bu uygulamaya sadece kızım değil, diğer mahkumların eşleri ve 60-70 yaşlarındaki anneler de maruz kalıyor" şeklinde anlatmıştı. □ Sayfa 7

Nepal'de burjuvazinin ihaneti

19 Temmuz'da gerekli oylarına ulaşamaması nedeniyle 21 Temmuz tarihinde ikinci kez yapılan devlet başkanlığı seçiminde Nepal Kongresi'nin adayı **Dr. Yadav** 308 oy alarak Nepal Cumhuriyeti'nin ilk başkanı seçildi. Maoist aday Singh 282 oy alabildi.

Konuyla ilgili açıklama yapan Prachanda yoldaş, seçimden 1 saat önce kurulan ittifakın "şeytani ve doğal olmayan bir ittifak" olduğunu ve bunun barış sürecini tehlikeye düşürdüğünü belirtti. Partileri

ittifakı bozmaları konusunda uyarın Prachanda bu yeni gelişmeden sonra kurulacak yeni

hükümetin liderliğini alıp almayacağı yeniden gözden geçireceklerini açıkladı. □ Sayfa 10

İşçi köylü'den

Saflarımızı doğru belirleyelim!

Ülkemizde sınıf mücadelesinin kızgınlığı yazın sıcaklığı ile yarışıyor. Gerek ezilenlerle ezenler arasında gerekse de ezenlerin kendi aralarındaki çatışmalar hızını kaybetmiyor. □ Sayfa 2

Sınıfsal Yaklaşım

İç hesaplaşmadan, halkla hesaplaşmaya doğru

Sayfa 3

Emekçinin Gündemi

Darbe gürlüğüyle emekçilere yönelen saldırıları doğru anlayalım

Sayfa 4

Pusula

Nereden başlayacağız?

Sayfa 11

Evrensel Bakış

Çöküş hızlanıyor!

Sayfa 13

Barınma hakkımız engellenemez!

İzmir'in Buca ilçesine hemen hemen aynı sebeplerden dolayı göç etmiş çoğunluğu Kürt ulusuna mensup **Dereboyu Mahallesi** halkı son süreçte devletin yıkım saldırısı ile karşı karşıya. Kuruçeşme Mahallesi'nin otoban kenarında tüm olanaksızlıklarla 25 yıl önce başlayan bu zorunlu ve de zorlu yaşamı 62 hane halkını biraraya getirmiş. Yaşadığı sıkıntıların sebebi olan mevcut sistem doğaldır ki bu halkın sorunlarına çözümler olmamıştır. Zaman zaman "çözümü" insanları yerlerinden etmek olarak görse de bunda da pek başarılı olduğu söylenemez. En son 2002 yılında denediği bu girişimini şimdi yine denemek istemektedir.

Mahalleye girildiğinde sıvası olmayan evler, sokakta oynayan çocuklar, evlerin pencerelerinden bakan birkaç ürkek göz, mahallenin yoksulluğunu ve insanların yaşananlardan kaynaklı mahalleye gelen insanlardan ürktüğünü çok bariz gösteriyor.

Mahalleye, yıkım ekiplerinin giremediği günün hemen ertesi günü röportaj yapmak üzere gidiyoruz. Bizleri uzaktan tanımayla çalışan bakışlarla karşılaşıyoruz. Yaklaştığımızda bizlerin bir gün önceki barikat başında omuz omuza verdikleri gençler olduğumuzu fark ettiklerinde yüzlerindeki o mutlu ışılda görmeye değer. Sıcak bir merhaba ve sarılmaların ardından niçin geldiğimizi ve

gazetemizin kısa bir tanıtımını yapıp röportaj yapmak üzere çalışmalarına başlıyoruz.

Ve ilk olarak Şehmus abimize sözü veriyoruz:

"Sadaka değil, hakkımızı istiyoruz"

"Yaklaşık 1987 yılından beri Kuruçeşme'deyim. O tarihten günümüze kadar defalarca yıkım tehlikesiyle karşı karşıya kaldık ama her defasında direnişle bertaraf ettik. Dereboyu halkı olarak 24 yıllık bir tarihimize var. Seçim dönemleri geldiği zaman bize vaatlerde bulunuyorlar. 'Elektriklinizi, suyunuzu vereceğiz' diyorlar ama hangisi iktidara gelse ilk olarak evlerimizi yıkmakla uğraşılıyor. Bütün bunları da buraları sermaye babalarına peşkeş çekmek için yapıyorlar. Dereboyu Mahallesi halkı olarak hiçbir zaman buraları hiç kimseye peşkeş çekmeyeceğiz. Kesinlikle ve kesinlikle kararlıyız. Ya yerlerimizi bizlere satacaklar, ya bu halka iki tane blok dikecekler, onları satacaklar ya da bize

demek. İnsanları sokağa atarak bu işi çözmeye çalışıyorlar. Ama biz de 7 yıl boyunca direndik. Çözüm üretilmeden, insanların barınma sorunu çözülmeden hiçbir şekilde yerimizi terk etmeyeceğiz. Bu nedenle 7 yıldır her yıkımda da direndik. Ve yıkımı geri gönderdik. Şimdi bu durumla yine karşı karşıyayız. Bize bir duyuru yapıldı. 'Evlerinizi boşaltın Cuma günü yıkıma geleceğiz' dediler. Tabii ki biz bu hafta içerisinde baş vurabileceğimiz her yere başvurduk. Ama bir çözüm bulamadık. Tek söyledikleri şey bu evleri boşaltacaksınız ve sokakta yaşayacaksınız. Bütün yolları denedikten sonra geriye sadece kendi gücümüz kaldı. Onlar bize çözüm üretmediği için kendi gücümüzü kullanarak evleri yıktırmayacağız dedik. Nitelikim yıkım geldi. Destek sunan kurumlar ve siyasetlerle mahallede bir örgütlenme yapıldı. Ve bu örgütlenme sonunda yıkım geri çevrildi."

demek. İnsanları sokağa atarak bu işi çözmeye çalışıyorlar. Ama biz de 7 yıl boyunca direndik. Çözüm üretilmeden, insanların barınma sorunu çözülmeden hiçbir şekilde yerimizi terk etmeyeceğiz. Bu nedenle 7 yıldır her yıkımda da direndik. Ve yıkımı geri gönderdik. Şimdi bu durumla yine karşı karşıyayız. Bize bir duyuru yapıldı. 'Evlerinizi boşaltın Cuma günü yıkıma geleceğiz' dediler. Tabii ki biz bu hafta içerisinde baş vurabileceğimiz her yere başvurduk. Ama bir çözüm bulamadık. Tek söyledikleri şey bu evleri boşaltacaksınız ve sokakta yaşayacaksınız. Bütün yolları denedikten sonra geriye sadece kendi gücümüz kaldı. Onlar bize çözüm üretmediği için kendi gücümüzü kullanarak evleri yıktırmayacağız dedik. Nitelikim yıkım geldi. Destek sunan kurumlar ve siyasetlerle mahallede bir örgütlenme yapıldı. Ve bu örgütlenme sonunda yıkım geri çevrildi."

"Öleceksek onurluca ölelim!"

Celal amca anlatıyor bir de yaşananları:

"15 yıldır Kuruçeşme Mahallesi sakinlerindiniz. Bütün alt yapı bedellerini ödediğimiz halde, oylarımızı Buca Belediye Başkanı'na verdiğimiz halde bu tavırdan bir şey çıkaramadık. Bizi buradan çıkarmak istemelerinin sebebi

ise herhalde Buca Belediye Başkanı Cemil beyin buradan rant elde etmek istemesidir. Yoksa bu kadar zamandır buraları ısrarla yıkmak istemezler. Biz hiçbir zaman bağlı olduğumuz davadan vazgeçmiş değiliz, geçmeyeceğiz de. Biz bu mücadeleyi yapmak zorundayız. Bir kuş bile yuvayı yıkıldığında çırpınır, bir dala konar ve yuva aramaya başlar. Biz kuş değiliz. Biz Buca Belediye Başkanı padişah olarak ilan ettik. Bizden oy isterken dilencilik yapmasını çok iyi başardı. Onun yıkım fermanları bize sükmez. Biz onun babası sayılırız, babalar oğullarına dünyayı bağışlar ama o bize bir çözüme bile çok gördü. Bize oturduğumuz yerin arsasını versin, ya bu hanelerin yerine kooperatif yapılınsın, bize satılınsın ya da bu yerler milli emlakten belediye tarafından satın alınıp imarı yapıp verilsin. Bu üç şartımızdan muhakkak birisinin kabul edilmesini istiyoruz. Bu konuda hiçbir tavizimiz yoktur. Her zaman için mücadelemizden yılmayacağız. Sonuna kadar direneceğiz. Bunun ucunda ölüm dahi olsa, ister bizden ister karşıdan olsun biz zaten ölmüştük. **Öleceksek sonuna kadar onurluca mücadele edip ölelim.** Ya Cemil Şebboy gidecek ya da biz gideceğiz."

"Yıkım geldi mi, ya ölüm ya kalım"

Sohbetimize Kıymet anamızla devam ediyoruz:

"Evlendik evlenmedik böyle fakirlik yaşadık. Dedik İzmir'e çıkalım. Bir parça ekmek, bir köşede yeriz. Biz buraya yine gariban geldik, parayla aldık. Tabii ki temel yoktu, iki üç kere bozduk yaptık. Bana bu dağdan gelmiş dediler. Sabah 5.00'te işe gidip gece 12.00'de işten gelip bir de üstüne evde çalışıyordum. Kapımız yoktu, suyumuz halen yok. Çok ezizet çektik burada. Bir sene komşudan aldım elektriği. Sonra konuştular, ceyran serbest oldu. Yemedik-içmedik, gittik onu bağlattık. Ondan sonra da her türlü vergiyi verdik. İki gözlük geçekondumuzu göz koymuşlar. Bize diyorlar köye gidin. Biz

"Biz kendi yerimizi istiyoruz"

Emine Abla: "20 senedir buradayım. Üç tane çocuğum var. Zaten tek kişi çalışıyorum. O da asgari ücretle. Biliyorsunuz ekmeğe bile kaç para oldu. (İzmir'de ekmeğe 0,75 kuruş) Ne yapacağımı, nereye gideceğimi şaşırdım. Biz kendi yerimizi istiyoruz, taksite bağlasınlar, ödeyelim. Bir işte çalışmayı düşünüyorum ama iş de yok, keşke çalışsaydım da yardımcı olabilseydim. Geçen sene bana vergi kağıdı geldi. Bir hafta içinde ödemezsen icra getiriyorum dediler. Bir hafta geçti ben götürdüm yatırdım. 52 milyon benden fazla aldılar. Burası madem benim yerim değil, beni sahiplenmiyorsunuz benden niye vergi alıyorsunuz? Sen o zaman bana ceyran niye satıyorsunuz? Ben onu anlamıyorum. Yıkımın 15 gün ertelenmesine (pazarlık sonucu) hiç razı değilim. Yine korku içinde yaşıyorum."

köye gittik mi ne yapacağız? Valla yıkım geldi mi ya ölüm ya kalım."

Halkın bu kararlılığı gördükten sonra, yıkım ekiplerinin işinin zor olduğunu bir kez daha anlıyoruz.

(İzmir İK okurları)

İşçi-köylü'den

Safımızı doğru belirleyelim!

Ülkemizde sınıf mücadelesinin kızgınlığı yazın sıcaklığı ile yarışıyor. Gerek ezilenlerle ezenler arasında gerekse de ezenlerin kendi aralarındaki çatışmalar hızını kaybetmiyor. **Devrimci güçler için önemli olanakların ortaya çıktığı bu dönemi anlamak, doğru yerde saf tutmak ve emekçi halkımızı gerçek sorunları temelinde örgütlemek önemli bir görev olarak önümüzde duruyor.**

İşçi sınıfının mücadelesi birçok fabrikada gerçekleşen irili ufaklı grevlerle, örgütlenen eylemlerle devam ediyor. İşçi sınıfının öfkesi ve yükselen tepkisi ne sarı-sendikalar bürokrat önderliklerle ne de devletin gazi-copu-bombası ile sindirilebilecek durumda değildi. 1 Mayıs'ta işçi sınıfının uluslararası birlik-mücadele ve dayanışma gününü engellemek için uygulanan yoğun devlet terörüne, atılan yüzlerce gaz bombasına, on binlerce polise, binlerce askere rağmen emekçiler, devrimci ve demokratik güçler nasıl direnerek 1 Mayıs'ta militanca taleplerini haykırması; devletin benzer politikası sendikaları öncülüğünde hakları ve insanca bir yaşam için mücadele eden belediye işçilerinin grev kararını asmasına ve taleplerini dillendirmesine de engel olamamaktadır. İstanbul Büyükşehir Belediyesi başta olmak üzere birçok ilçe belediyesinde patronun kabulü mümkün olmayan dayatmalarına karşı grev kararı alan binlerce belediye işçisinin eylemine polislin azgınca saldırmasına karşı işçilerin direnmesi ve Belediye önünde toplanarak grev kararını asmakta ısrar etmesi hem sistemin işçi düşmanı yüzünü göstermekte hem de işçilerin öfke ve direngenliğinin böylesi saldırılarla yok edilemeyeceğini kanıtlamaktadır. Başta kıdem tazminatı olmak üzere kazanılmış haklara yönelik yeni saldırı paketlerinin gündeme gelmesi kitlesel mücadeleleri daha da öne çıkaracaktır.

Emperyalizmin derinleşen krizini yarı-sömürge ülkeler üzerinde sömürü ve baskısını artırarak ertelemeye çalışması bizim gibi ülkelerde petrol ve gıda fiyatları başta olmak üzere temel ihtiyaçlara yönelik yoğun bir zam yağmurunu, artan sömürüyü, yükselen enflasyonu ve işsizliği tetiklemektedir. Yaşam şartlarının her geçen gün zorlaştığı, yoksulluğun arttığı bu dönemde bunlar yetmezmiş gibi birçok şehirde yıkım saldırıları da yine gündeme gelmektedir. Emekçilerin alın terleriyle elde ettiği evlerin zorla yıkarak yerine zenginler için villa-lüks daire yapararak büyük rantların peşinde koşanlar bu düzenin kendi düzenleri olduğunun gayet bilincindedir. Bu düzenin emekçilerin düzeni olmadığını emekçilere anlatmak, barınma hakkımız için emekçilerle birlikte yıkımlara karşı direnmek önemlidir ve **İstanbul, İzmir, Mersin, Ankara** gibi kentlerde yapılan çalışmalar oldukça değerlidir.

Halka yönelik saldırılara ortaklaşanların kendi işlerinde çıkar çatışmalarına-iktidar kavgalarına girmesi de sistemin giderek derinleşen ekonomik-siyasi krizinin sonucudur. ABD ve AB emperyalistlerinin doğrudan müdahalesi ile devam eden süreçte AKP'nin kapatma davası karşılığında gerekli merkezlerden icazet almayan ve daha görevleri esnasında tasfiye edilen emekli askerlere yönelik yapılan Ergenekon Operasyonu koparılan onca gümrüğe rağmen ne iddia edildiği gibi temiz eller operasyonudur ne de darbeciğe karşı mücadeledir. ABD emperyalizminin bölgedeki manevralarına da uygun şekilde konumlanmak amacıyla sürdürülen ve pazarlık işlevi gören "gizli" belge yağmuru ve bilgi kirliliği gerekli işlevi yerine getirdikten sonra rafa kaldırılacak, dağ yine fare doğuracaktır. Halk düşmanlığı tescilli faşist AKP kadrolarının, TSK'nın sessiz kalarak destek sunduğu bir ortamda reklamı yapılan çapta bir harekate girişmesi zaten mümkün olmadığı gibi devletin işlediği her suçun devlet içindeki "küçük kötü niyetli bir çete"ye" aktarılacak devletin kendini temiz çıkarmasına da izin vermemelidir. Demokrat yurtsever kitlelerin ısrarla taraf olmaya çağrıldığı bu dönemde ezilenlerin gerçek sorunları temelinde örgütlenmesi ve faşizme karşı halk demokrasisi, özgürlük mücadelesi veren gerçek safalarında yer alması için oldukça fazla olanak vardır.

Bu dönemde gerek halkımızın giderek artan tepkisi gerekse de egemenlerin kendi işlerindeki çıkar çatışmaları sonucu ortaya dökülen sistemin pisliği kitle çalışmasında bize önemli olanaklar sunmaktadır. Özellikle Ağustos ayının başında sekizincisi örgütlenecek olan Munzur Festivali'nde sosyal yıkıma, devlet terörüne, askeri operasyonlara, imha-inkar-asimilasyon saldırılarına, barajlara ve doğa katliamına, en temel insani hak ve taleplerimizin yok sayılmasına ve yoksulluğa karşı birleşmenin, örgütlenmenin ve bu kirli düzeni yıkıp özgür, demokratik bir düzen için mücadele etmenin, devrimci safalarda yer almanın gerekliliğini anlatabilmek oldukça önemlidir. Bu nedenle başta Munzur Festivali olmak üzere yaz ayı boyunca kitlelerle iç içe olmak, sürece yanıt olmak için harekete geçmek için karşıımıza çıkan her fırsatı değerlendirelim, faşizmin yarattığı bilgi kirliliği ile kitleleri yanına çekmesine karşı çıkalım.

Kuruçeşme'de "Kentsel Dönüşüm"

Kentsel Dönüşüm Projesi ile bir rant alanı olan emekçi semtleri yine yıkımlarla gündeme geliyor. Birçok yerde yıkım girişimleri devam ediyor. Bunlardan bir tanesi de İzmir'in Buca ilçesinin Kuruçeşme Mahallesinde gerçekleştirilmeye çalışılıyor. Mahallenin dere bölgesinde oturan 62 evin yıkılma kararı daha önce olduğu gibi Buca Belediyesi'ne bağlı zabıta ekipleri tarafından arabalardan yapılan anonslarla duyuruldu. Tapusuz olduğu gerekçe gösterilerek ve hiçbir çözüm sunulmadan evleri yıkarak insanları sokakta kalmaya iten bu yıkım yoksul emekçi ve çoğunluğunu Kürt halkının oluşturduğu mahalle sakinlerinin tepkisine yol açtı. Bu temelde örgütlenen halk ilk olarak Kuruçeşme Mahallesi Dere Bölgesi Halk İnişiyatı'ni kurdu. Böylelikle başlayan yıkım süreci sonrası İnişiyatı adına seçilen iki kişi Ankara'ya AKP ile görüşmek üzere gittiler, ama sonuç alamadan geri döndüler. Bu arada mahalle halkı bildiri yazarak Kuruçeşme halkını duyarlı olmaya çağırarak için dağıttı. Bununla birlikte her akşam da mahalle halkının inişiyatından kişiler ve devrimci kurum temsilcileri ile beraber toplantılar yapıldı. Aynı zamanda bu toplantılar sonucunda oluşan kararları duyurmak için geniş halk toplantıları örgütlenerek alınan kararları daha doğrusu önerileri paylaşarak halkın onayı alındı. Ayrıca İzmir'de devrimci ve demokrat kurumlar gezilerek destek istendi. Bu esnada 16 Haziran günü ise İzmir'deki AKP il başkanlığı ile de görüşüldü ama bir sonuç alınmadı.

Halk 16 Haziran Perşembe akşamı son toplantısını yaparak, bütün yolları denediklerini ama bütün kapıların yüz-

lerine kapandığını ve son olarak meşru bir hak olan direnmenin kaldığını belirterek son sözler alkışlar ve zılgırlar eşliğinde söylendi. Ve mahalle halkı ve devrimciler o gece saat 03:00'den itibaren barikatları kurmaya ve çeşitli hazırlıkları yapmaya başladı. Buradaki direnişin öznesi olan halk barikatlarda yerini aldı. En önde çocuklar, arkalarında kadınlar ve sırasıyla bizler. Bu alınan bir karardı ve gece boyunca düzenin kolluk kuvvetlerinin "mahallede terör örgütleri var" propagandasını kırmak için bilinçli bir davranıştı. Ama yaptıkları propaganda pek başarılı olmamıştır. Sabah saatlerinde 8 otobüs, 5 panzer ve sayısını hesaplayamadığımız sivil kolluk kuvvetleri yığınak yapmaya başlamıştı. Barikatların başlarında beklerken görüşmelere katılmak üzere İHD ve Oktay Konyar gelmişlerdi. Kitlenin kararlılığını gören devlet pazarlık yapmaya yanaşmış, yapılan görüşme sonucu kısmi olarak başarı sağlanmıştı.

Partizan olarak değinmek istediğimiz bir konu ise pazarlık esnasında daha önce konuşulmamasına karşın halk adına 15 gün pazarlığı yapan Oktay Konyar'ın tutumudur. Çünkü bizim tasarladığımız gibi olsaydı ve İHD'nin avukatları dinlenseydi bu süreç yasalarla beraber 8 ay gibi bir zamana yayılacaktı. Bu noktada halkın büyük bir tepkisi söz konusu. Yani halk 15 gün daha diken üstünde yaşayacaklar. Ama bizler açısından da 15 gün sonrası için deneyimler kazanmamıza ve eksikliklerimizi görmemize neden oldu. Önümüzdeki günlerde de yıkım ekipleri geldiğinde örgütlü gücümüzle bu yıkımı engelleyebileceğimize olan inancımız tamdır.

Çöken çeteler değil, sistemin kendisidir!

Egemen sınıf klikleri arasında süren çatışmalar, ülke gündemini meşgul etmeyi sürdürüyor. Çatışmaların seyrine ilişkin hemen her cepheden çeşitli yorumlar yapılıyor, yorumların da ötesinde, birçok kesimde çatışmalar bağlamında kimi beklentilerin olduğu ortaya çıkıyor.

Bu beklentilerin başında ise, iktidar klikleri arasındaki çatışmanın son evresini oluşturan Ergenekon'un gidişatına ve bu gidişatın getireceği sonuçta dair beklentiler geliyor denebilir.

Oysa sadece yüzeysel olarak, çıplak gözle bakıldığında bile, bu dalıştan kimlerin kârli çıkacağı, daha doğrusu oyunu kazananın kimler olacağı açık ve net bir biçimde görülmektedir. Şunu peşinen söylemekte yarar var ki, kazananın-kazananların işçi-emekçi yığınlar olmayacağı kesinden de öte bir durumdur. Egemen sınıflar arasındaki son dönem çatışmalarının gösterdiği bir konuya da yine hemen yazının başında dikkat çekmek gerekiyor.

Bu süreç, kendine "ilerici", "devrimci", "demokrat" vb. misyonlar yükleyen, kendini bu kesimin güçleri arasında gören kimilerinin, gerçekte durdukları noktayı da göstermiştir.

Geçtiğimiz yıl yapılan genel seçimler öncesinde "e-Muhtıra" ile hızlanan, toplumu kamplara bölme sürecinin bir versiyonu olan bu süreç, anlaşılabilir kimileri tarafından çok da iyi okunamamaktadır.

Ancak "esen rüzgarla" sokaklara dökülenler öyle görünüyor ki, oldukça büyük bir hayal kırıklığına da beraberinde yaşamaktalar.

Lafı daha fazla döndürüp-dolaştırmadan, açıkça koymak gerekirse; Ergenekon'la birlikte beklentiye girenlerin hayalleri, Ergenekon dava dosyasının açıklanmasından akabinde, suya düşmüş görünüyor.

Tüm polisler ABD'ye feda olsun!

Baş döndürücü bir hızla akıp giden ülke gündemi "büyük temizlik"le meşgul olmayı sürdürürken, kısa bir süre önce yaşanan önemli bir gelişme, bomba gibi düştüğü gündemden, yine aynı hızla kalkiverdi.

Söz konusu gelişme 9 Temmuz günü ABD İstanbul Konsolosluğu'na yönelik düzenlenen saldırıydı. Yapılış biçiminden yapanların siciline kadar "bir gariplik" görülen bu eyleme ilişkin kopartılan güdültü de yine, ne olduğu, nasıl olduğu anlaşılmadan yerini sessizliğe bıraktı.

ABD'de gerçekleşen 11 Eylül saldırılarının ardından açığa çıkan bir dişi bulgu ve belgenin tümü, nasıl ki saldırının en iyi niyetle yönlendirme olduğuna, birilerinin parmağına işaret ediyordusa, anlaşılabilir İstanbul'daki saldırıda da benzer "izlere" ve "parmaklara" rastlanmıştır. Fazla "kurcalanması" da herhalde bu veya benzer nedenlerle uygun görülmedi ve tartışmalar, saldırıda ölen polislerin "şehit" sayılıp sayılmayacağı etrafında döndü ve kapandı denebilir.

"Kartal yuvası" olarak adlandırılan, en son teknolojiyle donatıldığı ve binanın inşasındaki tüm malzemelerin ABD'den getirildiği söylenen konsolosluk binasına "pompa tüfeği"le saldırmanın bile tek başına saflıktan öte olarak açıklanacağı bu saldırının, egemen sınıflar ve onların güdümlüdeki medyada nasıl yer bulduğuna da burada kısaca vurgu yapmak gerekiyor. Bu vurgu aynı zamanda emperyalizme uşaklık derecesinin hangi safhada vardığının da vurgusu olmaktadır.

Saldırı sırasındaki en çarpıcı ayrıntı, yaralı polislerin konsolosluka girme çabası ve ABD'li görevlilerin kapıyı açmaması olarak yansıdı kamuoyuna.

İşte uşaklığın ne dereceye vardığı, bir kez daha, hem de oldukça aleni bir biçimde, bu gelişmenin akabinde dışa vuruyordu. Polislere, "kendini emperyalistlere siper etme", gerekirse, "onların yerine ölmeye" görevini verenler, bu görevi "hakıyla" yerine getiren polislerine de sahip çıkmıyordu. Yaralı polislerin "beni içeri almadılar" minvalinde söylediklerini "düzeltilme"ye dönük, bununla da yetinmeyip, kapının açılmamasını haklı gösteren (ABD'nin açıklamalarıyla bile çelişen) açıklamalar yapıyorlardı. Bir kez daha kraldan çok kralcı kesilmede sakınca görmüyorlardı. **Çünkü uşaklık sınır tanımaz!**

Yaralı polis adına özür dileme mahiyetindeki açıklamalara, egemen güdümlü medyanın da elinden gelen katkıyı sunması, elbette kaçınılmaz bir "zorunluluk" olarak kendini göstercekti.

ABD konsolosunun, polisi hastanede ziyaret etmeye çalışması, ancak polislerin ne konsoloso ne de elindeki çiçeği kabul etmemesi, anlaşılabilir çok da sahibinin sesi medyanın önde gelen isimlerini "üzümüştü". Bunun içindir ki, bu isimlerin en bildik olanı, her devrin adamı, **Mehmet Ali Birand**, bu "densiz davranış"ı affettirmek için şekilden şekile giriyordu. Ancak normal koşullarda da ne dediği pek anlaşılmasaydı, cümlelerin başını-sonunu toparlamakta güçlü çeken Birand, yüzündeki "büyüklük sizde kalsın" ifadesiyle, "yaralı olduğu için ne dediğini, ne yaptı-

ğın bilmiyor, siz onun kusuruna bakmayın" gibilerinden bir şeyler geveliyor, sanki "birkaç polislin lafı mı olur, tüm polisler size feda olsun" demeye getiriyordu.

Çeteler ve darbeciler devletten bağımsız değildir

Tekrar AKP'nin kapatılması davasıyla da yakından ilintili olduğu kesin olan "çete" veya kendi deyimleriyle "Ergenekon terör örgütü" operasyonuna ve bu gündeme ilişkin gelen son aşamaya dönecek olursak.

Geçtiğimiz günlerde, bu operasyon kapsamında tutuklanan emekli generallerden Tolon'un, kendilerinin okyanusta sadece birer damla olduğu yönünde bir iması yansıdı gündeme. Ayrıca kendilerinin "örgütün başına" monte edildiğini de söylüyorlardı Tolon. Bu noktadan bakıldığında, aslında çok da yanlış söylemiyor. Evet, "darbecilere karşı" olarak getirilen, sözde "devletin içindeki çeteleri çökmeye" dönük olarak lanse edilen bu operasyonla, ne çeteler çöktürülmek, ne kontra faaliyetler açığa çıkarılmak, ne de bunların başı deşifre edilmek istenmektedir. Çünkü ne çeteler ne de darbeciler, faşist TC devletinden özellikle de hizmetinde oldukları ve sürecin dışındaymış izlenimi yaratmaya özen gösteren, emperyalist odaklardan bağımsız değildir. Devletin tüm kademeleri hem çeteci hem de darbecidir. Kendilerini yok etmeye dönük bir operasyon

da yapamayacaklarına göre, mevcut operasyonun, deşifre olmuş kişiliklerle sınırlı kalması kaçınılmazdır. Bu unsurların aynı zamanda ulusalcı denilen cephede yer aldıklarına, açık AKP karşıtlıklarına bakıldığında ise, neden hedef seçtikleri de zaten daha iyi anlaşılacaktır. Bir kez daha vurgulamak gerekirse, yaşananlar iki faşist-gerici egemen kliğin (emperyalistlerden bağımsız olmayan) hegemonya kavgasıdır.

Yeri gelmişken; bu operasyon, yazının girişinde gönderme yaptığımız "esen rüzgarla kapılan" kesimlerin bazılarının yaklaşımıyla, İtalya'daki "temiz eller" operasyonuyla bile uzaktan yakından benzerlik taşımaktadır. Bu arada İtalya'da gerçekleştirilen "temiz eller" operasyonunun da öyle sömürü ve talan sistemini yerinden oynatmaya dönük olmadığını, sadece süreç içinde ihtiyaç olmaktan ve böylelikle de denetimden çıkan, kontra güçleri dağıtmaya ve değişen dünya koşullarına uygun yeni bir kontra yapılanmaya gitmeye dönük olduğunu da, bu vesileyle söylemek gerekiyor.

AKP'nin kapatma davasına karşı koz olarak kullandığı bu operasyonun iddianamesine bakıldığında, bunun AKP'nin polis içindeki hâkimiyetini ordu içinde de sağlama çabası olduğu kadar, kapatma davasına dönük pazarlıkların devamı olduğu da bir kez daha anlaşılacaktır.

Gazi halkı katliamcılarının yakasını bırakmayacak!

Ergenekon adı verilen operasyonla Gazi katliamını düzenleyenlerin başına yansınması üzerine devrimci ilericiler tarafından bir basın açıklaması gerçekleştirilerek Gazi halkı hesap sormaya çağırıldı.

19 Temmuz akşamı bir araya gelen Partizan, ESP, DTP, EMEP, SDP ve TÖP son gelişmelerle birlikte Gazi katliamının devlet tarafından gerçekleştirildiğinin bir kez daha açığa çıktığını dile getirdi.

Eski karakol önünde toplanan kitle

Sistem çöküyor, fatura emekçilere çıkarılmak isteniyor

Son olarak ise, tüm bu yaşanan gelişmelerin, faşist-gerici egemen sınıf klikleri arasındaki tüm çatışmaların, dünya ekonomik-siyasal sistemdeki çöküşe paralel geliştiğini de vurgulamak gerekmektedir. Egemen sınıfların, tüm inkarlarına ve yok sayma çabalarına karşın, ülkedeki ekonomik krizin boyutu, siyasal krizle birlikte had safhaya ulaşmış bulunmaktadır ve bu durum dünya ekonomik-siyasal sistemindeki çöküşün doğrudan yansımasından başka bir şey değildir. **Filler tepişirken, altta ezilenlerin çimenler olacağı da bir o kadar görülmektedir.**

Evet, tüm dünyada olduğu gibi, ülkemizde de krizin faturası emekçi yığınlarla çıkarılmak istenmektedir. Bunun içindir ki, hak arama mücadelesine dönük saldırılar da, egemenler arası kavgaya paralel olarak turbanışa geçmiştir. Ancak görülen o ki, işçi-emekçi yığınlar artık önlere konulmaya çalışılan faturayı ödememekte kararlıdır. Her geçen gün sayıları artan grev vb. direnişler bu kararlılığın bir ifadesi olarak okunmak durumundadır. Bu kararlılığı, sınıfsal zemine çekerek, örgütlü bir güce dönüştürmek ise, devrimci ve komünistlerin bu süreçteki en acil görevidir!

buradan Gazi Cemevine doğru "**Kahrolsun MİT, CIA Kontra-gerilla**", "**Faşizme karşı omuz omuz**" sloganlarını haykırarak yürüyüşe geçti. Maraş, Çorum ve Sivas'ta yaşanan katliamları hatırlatan kitle kontrgerillanın dağıtılmasını istedi.

Cemevi önünde yapılan basın açıklamasında; Gazi halkının katliamın hesabını sormak üzere harekete geçmesi gerektiği ifade edildi. Basın açıklaması sloganlarla sona erdi.

(İstanbul)

Sınıfsal Yaklaşım

İÇ HESAPLAŞMADAN

HALKLA HESAPLAŞMAYA DOĞRU

Son sürecin çok değişik boyutları büyük bir kaos ve karmaşa içerisinde tartışılabilir dursun, egemen sınıf ideologları inceden inceye çok önemli bir mesajı kitlelere yaymaya başladılar: rejim en ciddi krizleri bile demokratik usullerle atlatacak **olgunluk** erimiştir ve her seferinde daha da **güçlenerek** çıkacaktır! Burada kast edilen kriz, hiç kuşkusuz hem ekonomik hem de siyasi kapsamda ele alınmaktadır. Üstelik, zam yağmurlarının yoksulluk felaketini büyüttüğü ülkemizde, geçenlerde yaptığı konuşmada Tayyip Erdoğan, "**Ne krizi kardeşim, kriz mriz yok**" türünden klasik inkarcılığını sürdürürken...

Finansal ve ekonomik kriz bütün dünyada kabul görmüş ve esas **fırtına/fatura** merkezi olarak yarı-sömürgeleler belirlenmiş, bunun çok geçmeden ilk dalgası Mayıs-Haziran derken Temmuz'la beraber ülkemizi etki altına almışken, hala hormonlu ve çarpıtılmış rakamlarla demagoji yapmaya çalışan Tayyip Erdoğan yerine, bunun diğer sorunlarla beraber **siyasal** alandaki görüntüsünü karşısında bambaşka bir strateji geliştirenlere kulak vermek ve meseleyi bir de buradan tartışmak daha akılcı olacaktır.

Evet, emperyalistlerin ekonomik ve siyasi politikalarının uygulanması, mevcut projelerine uygun konumda hareket tarzının tutturulması, ülkedeki sınıf mücadelesinin seyri, temel sorunlar açısından kendini dayatan bir müdahale ihtiyacı vb. birçok parametreye bakıldığında ülkemizde "**askeri darbe**" koşulları bugün

için yoktur. Kastettiğimiz, emir-komuta zincirine hâkim bir darbedir. 1960, 1971,1980 gibi. Bu, aynı zamanda TSK'nın bağımsız bir hareket tarzı tutturamayacağı anlamına gelmektedir. Bu zincirin dışında çeşitli girişimler her zaman için olabilecektir ve olmuştur.

Dolayısıyla, 12 Eylül'den bu yana 28 yıl geçmiş olmasından yola çıkarak, "Artık Türkiye'de darbeler dönmeye geride kaldı, olsa olsa 28 Şubat gibi post-modern biçimleri olur ya da en fazla 27 Nisan gibi e-muhtıralar gündeme gelebilir" diyenler, kitleleri faşist rejimin **karakteristik** şekillenmesi konusunda yanlış biçimde eğitmeye çalışıyor. Burada, örtülü biçimde TSK'nın darbeci kimliğinden sıyrıldığı ve demokratikleştiği mesajı verilmeye çalışılmakta, yarın bu kimliği kullanmak durumunda kaldığında yeniden destek sağlanmasının yolları düşünmektedir. Ergenekon vesilesiyle emekli bazı generallerin AKP'nin ihtiyacına binaen "eski darbe" dosyası ile beraber paspas edilmesinde TSK'nın en büyük kârı bu olmuştur.

Hâkim sınıf klikleri arasındaki çatışmayı, önce "TC tarihinin en büyük krizi", "rejim tehlikede" vb. sözlerle nitelleyen, "kılıçlar çekildi", "kıyamet kopacak" sözleriyle duyuranlar; ilk şok ve heyecan dalgasının ardından şimdi yavaş yavaş sistemin, devletin **kudreti ve meziyetleri** üzerinde durmaya başladılar. Kamplaşma ve yedekleme işlemi elbette ki sürmektedir ama dikkat çekici olan her iki kesimin de benzer ifadelerle faşist diktatörlüğe sahip çıkan bir söylem

tutturmasıdır. Yine dikkatlerin toplanması gereken husus, bu çatışmadan her iki kliğin de **öldürücü** darbeler almadan sıyrılacağına şimdiden ortaya çıktığıdır.

Sistemin temel çizgilerini oluşturan ve devletin esas kurumlarında örgütlü bulunan kliklerin birbirlerine öldürücü darbeler indirmesini bekleyenler büyük bir yanlış içerisindedir. Yine, bu çatışma vesilesiyle darbecilerin yargılanacağı, kitleler nezdinde teşhir olan kimi örgütlenmelerin (kontra-gerilla/gladio vd.) dağıtılacağı, halka karşı işlenen suçların aydınlatılacağı (katliamlar), faili belli cinayetler, kayıplar vb.), halk düşmanlarından hesap sorulacağı, faşist diktatörlüğün şifrelerinin çözüleceğine dair beklenti içerisinde olanlar da, eğer bilinçli bir çarpıtma içerisinde değilse, büyük bir aymazlık yaşamaktadırlar.

Taraf gazetesi vastasıyla 20.06.08'de kamuoyuna servis edilen TSK'ya ait Eylül 2007 tarihli "**Bilgi Destek Faaliyetleri Eylem Planı**" AKP'nin yeniden hükümete olmasından sonraki süreci kapsamaktaydı. TSK, yaptığı açıklamada "**Komuta Katı'nda onaylanmıştır böyle bir plan bulunmamaktadır**" diyordu. Ulusal Hareket'e, yurtsever, demokrat, devrimci bütün muhalif güçlere yönelik azgın bir faşist terör kampanyasının merkezi olarak örgütlenmesini içeren bu planın nasıl pratikleştirildiğini burada anlatmak herhalde gereksiz olacaktır. Bu, aynı zamanda AKP'nin de **ortak** olduğu bir plandı. Nitekim, bu planın gereği olarak hükümet tarafından çıkarılan diğer uygulama yönergeleri ve talimatlarla ilişkin (valiliklere gönderilen) belgeleri de birkaç gün sonra Gelecek Gazetesi yayımlanmıştır.

AKP, TSK ile işbirliği/mutabakatını görmek istemeyen gözlere "kör gözüm parmağına" mı yapmak istemektedir, yoksa TSK içerisindeki hesaplaşma sonucu mu bu ve benzeri

belgeler sızmaktadır bilinmez ama döne döne vurgulamak istediğimiz gerçek; ABD-AB emperyalistlerinin **tam desteği** ile yol alan AKP'nin temsil ettiği klik ile Kemalist klik arasındaki çatışmada TSK belli bir süredir AKP'nin yanında saf tutmaktadır. Bu konuda başka senaryolar yazmaya kalkanlar, sözü karıştırıp, dolandırıp kitlelerin kafasını bulandırmaya çalışırlar büyük bir hata yapıyorlar!

TSK'nın tarihi sürecini söylem ve biçim üzerinden yanlış okuyuların, **emperyalizm ve devlet** tahlili konusunda da ciddi ölçüde sorunları bulunmaktadır. Özal'dan Demirel'e, Tansu Çiller'den Tayyip Erdoğan'a uzanan bir hatta emperyalizmin bölge ve ülkemizdeki ekonomik ve siyasi politikalarının gereği olarak TSK **emre amade** bir konumdadır. Bunun böyle olması da çok doğaldır. TSK'nın ülkedeki konumunu olduğundan çok fazla abartan tahlillerde bulunmak; sermayenin ve bütün kurumların üstünde **taayin edici** rol biçmek, son derece yanlıştır.

Kemalist kliğin bürokrasidede etkinlik alanı TSK'dan ibaret değildir. Yargı, eğitim, dışişleri vd. merkezi devlet kadroları içerisinde de belli bir etkinlik sahibidir. Ağırıklı olarak CHP'de politik temsili bulan Kemalist kliğin TSK'nın komuta kademesine karşı **reaksiyonları** devam etmektedir. 18.06.08'de medyadaki kimi yazılar üzerine yapılmış ve Tayyip Erdoğan'ın destek verdiği, "**TSK'ye yönetilen saldırılara karşı yüce Türk milletinin de yasal ve demokratik tepki göstermesi doğal bir beklentidir**" şeklinde ifadeler içeren TSK bildirisini CHP Genel Saymanı Mustafa Özyürek, "**Şimdi halkın buna sahip çıkması nasıl olacak, orada bir açıklık yok (...)** **eski komutanları tutuklayanlar, beni haydi haydi tutuklar diyebilirler. Bu yönde genel bir korku var. TSK, bu korkuyu dağıtma yönünde bir duruş sergileme-**

di..." (19.07.08) sözleriyle karşılamiştir.

ÖDP'nin "Ergenekon davası"na sarımla tutumu, "darbeciliğe darbe" hevesi ile EMEP vb. çevrelerin "kontra-gerilla açığa çıkarılsın" talebini yükselterek davanın sonuna kadar götürülmesi istemiyle harekete geçilmesi önerisi aynı kapıya çıkmaktadır. "AKP'den ya da davadan bir şey beklemiyoruz, düzenin teşhiri amacıyla böyle bir kampanya yürütülmelidir" tezi, kitlelerin aldatılması ve oyalanmasına hizmet eden, sistemin de bağından beri üzerinde **yatırım** yaptığı tezlerden birisi olagelmıştır. Davanın bir biçimde etkisiz/sonuçsuz kalacağını faşist rejimin efendileri bilmemekte midir? Susurluk vb. bütün davalarda aynı şey olmamasıydır! Birileri göstermelik "ceza"lar ile harcanacak, (zaten iskartaya çıkmış olan) birileri aklanacak ve dosya planladığı üzere kapatılacaktır!

Ergenekoncuların yanında saf tutan Kemalist cephenin savunucularına gelince, bunların tutumundan öte bunlara şaşırınların durumu entere-sandır. Konu edilen **SİP-TKP**'dir. AKP'ye karşı olma görünümüyle ama aslında yüreğinden ve cansiperane biçimde general eskilerinin, katiller sürüsünün, bilumun ırkçı faşist güruhun avukatlığına soyunan SİP-TKP'yi eleştirme zahmetine giren EMEP ve Atılım'ın çabası şaşırıcıdır! M. Suphi yoldaşın sonraki süreçte hızla karşı-devrimin safına koşan, SSCB'deki geri dönüş sürecine paralel sosyal-faşist bir kimlik edinen TKP mirası, SİP-TKP'de yaşatılmaktadır. Bunların, Kemalist kimliğini yeni keşfedilenlere diyeceğimiz yok. Ulusal sorunla ilgili sovenist politikalarını takip edemeyenler için, Ergenekon operasyonunda gözaltına alınan ve tutuklanan askerlere neden sahip çıktıklarını anlamalarına da yardımcı olacak sözler anlamalıdır: "**Ergenekon soruşturmasının amacı belli... Bütün ömrünü te-**

İhmalkarlık ve ölümler devam ediyor

Madenlerden ardı ardına göçük haberleri geliyor. Türkiye Taş Kömürü (TTK) Kozlu Müessesesi'ne bağlı madende yaşanan ve işçinin yaşamını yitirdiği göçüğün ardından Aydın'da da göçük meydana geldi. Baltaköy mevkiinde bulunan Aydın Linyit İşletmesi'ne ait maden ocağında yaşanan olayda işçi yaşamını yitirdi. Yaralı olarak hastaneye kaldırılan diğer işçinin durumu ise ciddi. Çalışma Bakanlığı müfettişlerinin raporu ise bu kazaların tesadüf olmadığını açıkça gösteriyor. **Geçtiğimiz aylarda 50 ildeki 1.372 madende yapılan denetim sonuçlarında tam 12.717 eksiklik bulunmuştu.** Ardı ardına yaşanan ölümler ise bu eksikliklerin giderilmesi yönünde hiçbir adım atılmadığını gösteriyor.

Maden İşletmelerinde İş Sağlığı ve Güvenliği Teftiş Projesi kapsamında hazırlanan rapor için 200'ü kömür ocağı, 106'sı metal madeni ve 1066'sı endüstriyel hammadde ocağı olmak üzere 62 bin 26 işçinin çalıştığı toplam 1372 maden denetlendi. Projenin değerlendirme raporuna göre kurma izni ve işletme belgesi olması gereken 1087 madenden sadece 35'i kurma iznine, 218'i işletme belgesine sahip.

Geçtiğimiz aylarda 50 ildeki 1.372 madende yapılan denetim sonuçlarında tam 12.717 eksiklik bulunmuştu. Ardı ardına yaşanan ölümler ise bu eksikliklerin giderilmesi için adım atılmadığını gösteriyor.

Öte yandan, 50 ve daha fazla işçi çalıştırılan 202 işyerinden 36'sında iş güvenliği ile görevli mühendis veya teknik eleman, 63'ünde işyeri hekimi istihdam edilmediği, 68'inde ise iş sağlığı ve güvenliği kurulu oluşturulmadığı belirlendi. Denetimlerde 1.372 madende toplam 12.717 eksiklik belirlendi. Eksikliklerin 2.317'sinin sağlık gözetimine, 1.801'inin organizasyona, 1662'sinin genel çalışma şartlarına, 3.447'sinin mekanik ve elektrik ekipman ve tesislere, 115'inin tahkimata, 153'ünün havalandırma-

ya, 414'ünün yangın ve patlamaya, 177'sinin ulaşım yollarına, 969'unun kurtarma ve tahliye, 167'sinin nakliyata, 792'sinin sosyal tesislere, 703'ünün kişisel koruyucu donanımlara ilişkin olduğu kaydedildi.

İş kazalarını önlemede bir başka önemli unsur olan **kişisel koruyucu** donanım konusunda da önemli oranda eksiklik bulunduğu görülüyor. İşyerlerinden yaklaşık dörtte birinde (305) kişisel koruyucu donanım kullanımı konusundaki gerekliliklerin yeterince yerine getirilmediği belirtiliyor.

Dört iş kazası daha

Ege Gübre Fabrikası'nda mal boşaltmak isteyen TIR, çuvaların arasında uyuyan 32 yaşındaki nakliye işçisi Hikmet Ekinci'yi ezdi. Ağır yaralanan Ekinci, hayatını kaybetti. İkinci kaza ise Petkim Bakım Onarım Atölyesi'nde meydana geldi. Atölyede altyapı onarım işçisi olarak çalışan **Hüseyin Onan**, biriken pis suyu tahliye etmek için girdiği kanalizasyonda aydınlatma lambası olarak çektiği elektriğin kaçak yapması sonucu gerilime kapıldı. Kanalizasyondan ağır yaralı çıkarılan Onan kurtarılamadı.

Aliğa Karaköy'de ise bir fabrikanın bahçesinde traktörle sulama yapan **Mustafa Tutuş** ise sağ ayağını tankerin pompa mailine kaptırdı. Sağ ayağı kopma noktasına gelen Tutuş, Aliğa Devlet Hastanesi'nde tedavi altına alındı.

Zonguldak'ta da bir maden ocağında meydana gelen göçükte 1 işçi hayatını kaybetti, 2 işçi de yaralandı. Kozlu Müessese Müdürlüğü'ne ait kömür ocağında tavan çökmesi sonucu göçük oluştu. Göçükteki işçilerden 31 yaşındaki **Hasan Çiren** hayatını kaybetti.

(H. Merkezi)

Umutlar beklemede...

Fabrika yönetiminden kaynaklı sorunlar nedeniyle 4 aydır maaş alamayan Uzel işçileri, zor günler geçiriyor. Maaşlarını alamayan işçiler, her geçen gün daha mağdur oluyor. Yaşadıkları sorunlara ilişkin bir dönem çeşitli eylemler yaparak dikkat çekmeye çalışan işçiler, halen sorunlarının çözülmesini bekliyor. Bağlı oldukları Türk Metal Sendikası'nda da şikayetçi olan işçiler, yaşadıkları mağduriyeti dile getirerek kamuoyunu duyarlı olmaya çağırıyor.

(H. Merkezi)

İşçiler yanıyor, yetkililer seyrediyor!

Samandağ Belediyesi yıllardır kendilerine tam maaş vermediği için çocuklarına bakamaz hale geldiklerini belirten 1'i emekli 8 belediye işçisi, üzerlerine benzin dökerek kendilerini yakmak istedi.

Aylardır maaş alamadıkları için çocuklarına bakamaz hale geldiklerini söyleyen işçiler, "Açız, artık bugüne kadar defalarca eylem yaptık, son çare kendimizi yakmak olacak" dediler. Açıklamalarının ardından üzerlerine benzin döken 8 işçi kendilerini yakmak istedi. Eylemi haber alan aileler ve sendika yöneticileri işçilerin yanına gelerek, kendilerini yakmalarını engelledi. Burada açıklama yapan Hatay Genel-İş Şube Başkanı **Mehmet Güleriyüz**, "Bu ay İller Bankası, Samandağ Belediyesi'ne net 523 bin YTL aktarmıştır. İşçinin cari net alacağı aylık olarak yaklaşık 217 bin YTL'dir. Zaten Belediye'ye az ödenek ayrıldığından, maaşımıza bu şekilde yanıyor. Bizim istediğimiz bordro üzerinden tam maaş ödeme yapılmasıdır" dedi. Bu konuda bir gün önce Belediye ile 4 saatlik bir tartışma sonucunda taleplerini ilettiklerini ifade eden Güleriyüz, "Belediye bu isteğimize kesin bir cevap vermedi. Şu anda işçilerle beraber başlattığımız eylem, isteklerimiz verilene kadar devam edecektir" şeklinde konuştu.

(Mersin)

Bilton Beton işçileri ödenmeyen alacakları için direnişte

Lüleburgaz'a bağlı Büyükkarıştıran Belde-İs'i'de faaliyet gösteren Bilton Beton A.Ş.'de çalışan 21 işçi, iki aydır ücretlerini alamadıkları için direnişe geçti.

İşçiler, 4 Temmuz'da fabrika müdürü Sebahattin Davutoğlu'ndan alacaklarının ödenmesini istediler. Müdürlük, ücretlerin ödenmeyeceğini ve ısrar edenlerin işten atılacağını söylemesi üzerine, 10 Temmuz'da direniş başladı. İşçilerden **Vahit Beyter**, jandarmanın kendilerini fabrikadan çıkarmak istediğini ancak haklarını alana kadar fabrikadan ayrılmayacaklarını ifade etti.

Sabah 08.00'de işe başladıklarına, ancak mesai bitiminin belli olmadığına dikkat çeken işçiler, kimi zamanlar gece 24.00'e kadar çalıştıklarını söylediler. Çimento ve kumun içinde çalıştıkları halde kask, eldiven, gözlük, maske gibi koruyucu malzemelerin verilmediğini anlatan işçiler, yıllık izin verilmediğini, buna karşın izin ücreti de ödenmediğini belirttiler. Aylardır zor şartlarda iş güvenliğinden yoksun olarak çalıştıklarını belirten işçiler, yaptıkları fedakârlıkların karşılığını istediklerini ifade ettiler.

(H. Merkezi)

"İşçinin halinden ancak işçi anlar"

Sosyal yıkım saldırılarına paralel olarak gelişen işçi-emekçi eylemleri yükselişini sürdürüyor. Çok sayıda işyerinde, başta örgüt-süzleştirme saldırıları olmak üzere, hak gaspına uğrayarak, işten atılan işçilerin grev ve direnişleri birbirini tetikleyerek, artıyor.

Kocaeli Üniversitesi bünyesinde çalışanken işten çıkarılan, OLEYİS üyesi işçilerin,

Praktiker'de sendika düşmanlığı

Uluslararası yapı marketi zincirlerinden **Praktiker**'de sendikalaştıkları için işten atılan işçilerin sendikal örgütlenmeye dönük baskılara karşı mücadeleleri sürüyor.

12 Temmuz Cumartesi günü saat 13.30'da işten atılmaları ve baskıları protesto etmek isteyen Türk-İş'e bağlı Koop-İş ve diğer sendikalar Ankara Etlik'teki Praktiker önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Türk-İş Bölge Temsilcisi **Fahri Yıldırım** burada yaptığı açıklamada işçilerin sendikaya üye olmalarının engellendiğini ve işten atıldığını, sendikal faaliyet içinde bulunanların yaşadıkları illerden başka illerdeki şubelere gönderilerek çalışmaya zorlandıklarını, işe iadeleri verilen işçilerin geri alınmadığını belirtti.

Sendika Genel Başkanı **Eyüp Alemdar** da işçilerin yaklaşık üç yıl önce sendikalaşmalarıyla başlayan süreçte patronun 70 işçiyi işten attığını, keyfi baskı ve tehditlerle sendikal örgütlenmenin önüne geçmeye çalıştığını söyledi. Eyleme katılan Türk-İş'e üye yaklaşık 500 işçi "**Baskılar bizi yıldırılmaz**", "İş, ekmeğe yoksa barış da yok", "**Praktiker işçisi yalnız değildir**" sloganlarını attı. (Ankara)

200'lü günleri geçen direnişi gibi, kimi direnişler aylar boyu kararlılığından hiçbir şey yitirmeden sürerken, kimi işyerlerinde hak gaspına uğrayan işçiler haftalardır kavgasına sahip çıkıyor.

Bu direnişlerden biri de **Unilever** işçilerinin direnişi. Gebze'nin hemen çıkışındaki **Muallimköy** kavşağında bulunan Unilever işçileri, 26 Mayıs'tan bu yana, fabrika önüne kurdukları çadırda direnişler. Patronların örgüt-süzleştirme saldırılarından biri de Unilever'de yaşanmış ve örgütledikleri için işten atılan 70 kişi, direnişe geçmişti. Unilever işçileriyle direnişin 52. gününde görüştük ve gündüze ilişkin bilgi almaya çalıştık.

Toplam 500 işçinin çalıştığı Unilever'de, **Şimşek** ve **Çipe** adlı iki ayrı taşeron şirket bulunuyor. Sendikal örgütlenme çalışmalarına ilk olarak Şimşek işçileri başlamış ve 18 Şubat 2008 itibarıyla çoğunluğu sağlamışlar. Örgütledikleri sendika TÜM-TİS. Sendikal örgütlenme çalışmaları belli bir aşamaya gelen, bazı kazanımlar elde eden işçiler, örgütlenme çalışmalarını diğer şirkette, Çipe'de de başlatmışlar. Bu süre içinde sendikal faaliyet patron tarafından duyulmuş ve duyulduğu gün 1 kişi, daha sonraki günlerde ise 6 kişi işten çıkarılmış.

İşten çıkarmalar, çalışan sendikacı işçiler tarafından iş yavaşlatma eylemiyle yanıtlanmış. Ve iş yavaşlatma eyleminin ardından 70 kişi daha işten atılmış. Burada da patronun grev kırma çabaları gündeme gelmiş ve yeni iş alanlar olmuş. Bu çabaları engellemeye çalıştıklarında ise, patronun oyalama taktiği gündeme gelmiş.

Direnişteki işçiler seslerini yurtdışına kadar taşımaya çalışmışlar. Yabancı ortaklı firmaya, yurtdışından da baskılar gelmeye başlamış, ancak patron açısından hiçbir "caydırıcı"

Tersanelerde göstermelik "önlemler"

Tersanelerde yaşanan iş cinayetleriyle birlikte oluşan kamuoyu tepkisi, göstermelik "**önlemlerle**" yatıştırılmaya çalışılıyor. Bu "**önlemler**" arasında, tersane kapatma ve de işçilere güvenlik eğitim verme gibi girişimler bulunuyor.

Ancak **14 Temmuz**'da kapatılan 3 tersanenin, tersanelerdeki ölümlerin başlıca sorumlularından olan GİSBİR üyesi olmaması bile tek başına bu "önlemlerin" göstermelik olduğunu göstermeye yetiyor. Böylelikle

GİSBİR'in sorumluluğu azaltılmaya çalışılıyor.

Ölümlerin sıkça yaşandığı tersanelerden biri olan **Selah Tersanesi** de yine geçtiğimiz aylarda kapatılmış, ancak birkaç gün gibi kısa bir süre içinde, "**istenen koşulları yerine getirdiği**" gerekçesiyle, tekrar açılmıştı.

14 Temmuz'da **Şahin Teknelilik, Mengi-Yay Yatçılık** ve **GESA Gemi** tersanelerinin kapatılmasına ilişkin bir açıklama yapan Limter-İş Sendikası, konuya ilişkin tepkisini şu sözlerle dile getirdi: "Kapatmalarla

hem ölümlerin kaynağını gizliyorlar, hem de tersane işçilerini işsizlikle tehdit ediyorlar. Bir tek ikilem öneriyorlar: Ya işsizlik ya ölüm?"

Tersaneler özgülünde kamuoyuna yansayan bir diğer gelişme ise, tersane işçilerine Tuzla'daki bir okulda güvenlik eğitimi dersleri verildiği, ancak yüzeysel olarak ele alınan bu eğitimlerin, bundan böyle yaşanacak iş cinayetlerinin sorumluluğunu patronlardan almaya dönük olduğu yönünde. (Kartal)

Emekçinin Gündemi

Darbe güvürtüsüne emekçilere yönelen saldırıları doğru anlayalım!

"Ergenekon Operasyonu"-nun ardından egemenler arasında ivmesi artan dalaşmaların geniş işçi ve emekçi kesimlerin bilinçlerinde belli bir bulanıklık yaratmış olduğu görülmektedir. Bu bulanıklığı gidermek için öncelikle süreci doğru anlamamız ve ülkemizdeki siyasal gelişmelerle ilişkisini doğru tanımlamamız gerekmektedir. İlk olarak, bu süreci emperyalist politikalarından bağımsız ele alamayacağımızın altını çizmek durumundayız. Bu neden-

le bugün yaşanan bu çatışma sadece AKP ile TSK arasındaki bir karpışmadan ibaret değildir. Emperyalistlerin özellikle de ABD emperyalizminin Ortadoğu politikaları ekseninde ele aldığımızda ülkemizin önemini daha rahat görmek ve Ergenekon Operasyonu da dahil yaşananların bu sürecin bir parçası olduğunu açık ve net olarak görebiliriz.

Bir yanda siyasi olarak bunlar yaşanırken diğer yandan ekonomik olarak da yaşanan krizin tüm

faturası işçi ve emekçilere çıkarılmaktadır. Bugün bu fatura emekçilere sadece son üç ayda % 30 oranında zam ile yansımıştır. Ve devam da edecektir. Bir yandan zamlar yapılırken diğer yandan işçi ve emekçilerin tüm demokratik haklarına yönelik baskı ve şiddet de giderek artmaktadır. **Tüm grev ve direnişler şiddet ve gözaltılar ile bastırılmak istenmektedir.**

Sadece son üç ayda Deri-İş'e bağlı DESA, Basın-İş'e bağlı E Kart, TÜMTİS'e bağlı Unilever, Nakliyat-İş'e bağlı Arçelik, Tek Gıda İş'e bağlı Yörasan işçilerin örgütlenmesinin engellenmesi sürecindeki yönelimi göstermeye yetmektedir. Örgütlenmelere karşı

bunlar yapılırken, diğer yandan da en demokratik hakların dahi kullanılmasını engellenmektedir. Son günlerde İstanbul Büyükşehir ve ilçe belediyelerindeki grev kararları ile Liman-İş'e bağlı Ambar işçilerinin direnişlerine yönelik giderek artan polis ve jandarma baskısı egemenlerin yaklaşımının bir özeti niteliğindedir. Bu, aynı zamanda yeni süreçte giderek daha çok baskının ve şiddetin olacağını göstermektedir.

Bugün artık toplumun tüm kesimlerine karşı artan bir şiddet söz konusudur. Öyle ki, işçilere karşı bunlar olurken kamu çalışanlarının grevli toplu sözleşme haklarının verilmesi mücadelesine de, öğrencilerin sendika-

laşmalarına yönelik mücadeleye de aynı oranda şiddet kullanılmaktadır.

Tüm bu saldırıların asıl hedefi derinleşerek ve ağırlaşarak büyüyen krize karşı gelişebilecek mücadeleyi henüz alt noktalarda ayrı ayrı baskı altında tutmak, dağıtmak ve de etkisizleştirmektir.

Çünkü sürecin sıcaklığı giderek daha büyük krizlerin kapıda beklediğini göstermektedir. Bu nedenle egemenler bu süreçten daha fazla yıpranmadan çıkmanın hesabını yapmak istemektedirler. Onlar da biliyorlar ki, bu sürecin en tehlikeli yanı bugün tek mücadelelerin giderek birleşmesidir. Bu nedenle sürecin başından itibaren müdahale ede-

rek **etkisizleştirmek** istemektedirler.

Saldırıları elbette yalnızca bunlarla açıklayamayız. **Ancak açıkça görülen bir nokta var ki; o da sınıf hareketinin dağınlığının bir an önce örgütlenmesinin sağlanması gerektiğidir.**

DDSB'liler olarak içinden geçtiğimiz süreci böyle kavramalı ve faaliyetlerimizde yoğunlaşmalıyız. Bunun için sürece yönelik tavrimizi daha kapsayıcı ve bütünlüklü olarak ele almalıyız. **İhtiyaç bellidir!** Parça parça yaşanan direnişler ile grevlerin birleştirilmesi ve bu birleşik güçle daha ileri mevziler yaratabilmek...

Belediye işçileri polis saldırısına rağmen yürüdü!

Belediye-İş Sendikası ile İstanbul Büyükşehir Belediyesi arasında devam eden ve binlerce işçiyi ilgilendiren Toplu İş Sözleşmelerinin tükünmesi üzerine grev kararı asıldı.

17 Temmuz Perşembe günü sabah saatlerinde Edirnekapi'da bir araya gelen yaklaşık 4 bin Belediye işçisi, insanca yaşanacak bir ücret için Büyükşehir Belediyesi'nin önüne yürümek istedi. Davul-zurna eşliğinde halaylar çeken işçilerin önüne barikat kuran polis yürüyüşe izin vermedi. Uzun süre devam eden görüşmelerin sonuçsuz kalması üzerine işçiler, polis barikatını aşarak yolu trafiğe kapattı. İşçilerin sloganlarla barikata yüklenmesi ile polis tazyikli su, biber gazı ve coplarla kitleye saldırdı. Saldırısı sırasında işçiler ve eylem birlikte katıldıkları aileleri yaralandı. Polis saldırısına karşı direnen işçiler sık sık "Hükümet istifa" sloganlarını haykırdı.

Yaşanan bu ilk çatışmanın ardından işçiler toplandıkları yere geri döndü. Burada Belediye-İş Sendikası adına yapılan açıklamada polis saldırısı kınanırken grev kararını as-

ma konusundaki kararlılık dile getirildi. İşçiler bunun üzerine yürüyerek Büyükşehir Belediyesi'nin yakınındaki parkta toplandı. Kitlenin yürümeye buraya da izin vermemiş polis işçileri tekrar çembere aldı. Yapılan görüşmeler sonucunda işçiler "Zafer direnen emekçinin olacak" sloganları ile Belediye önüne kadar yürüdü. Burada basın açıklamasını okuyan 2 No'lu Şube

Başkanı **Hasan Gülüm**, işçilere yüzde 8'lik zam verildiğine, oysa elektrikten suya, doğalgaza kadar birçok gidere yüzde 30'ları aşan zam yapıldığına dikkat çekerek insanca yaşanacak bir ücret istediklerini dile getirdi. İşçilerin laik, anti-laik ikilemine sokulmak istendiğini de belirten Gülüm, bu tartışmalar sırasında SGGSS'nin çıkarıldığını hatırlattı. Açıklamanın ardından iş-

çiler adına bir heyet Belediye binasının kapısına grev kararı astı.

Eylemin çekilen halaylarla sona ermesinin ardından Çapa Tıp Fakültesi'nde işten atılan ve hakları için direnişe geçen işçiler ziyaret edildi.

Birçok sendika yöneticisinin destek verdiği eylemde işçilere azgınca saldıran polisin tutumu büyük tepki çekti. Saatler süren eylemde işçilerin polise, Büyükşehir Belediye Başkanı Kadir Topbaş'a ve AKP'ye karşı oldukça öfkeli olmaları dikkat çekti. Eylem DDS-B'li işçiler "Birlik-mücadele-zafer" yazılı pankart ile katılırken birçok devrimci kurum da destek verdi. İşçilere gelinen aşamaya dair düşüncelerini sorduk.

İrfan Küpeli: Büyükşehir Belediyesi'nde çalışan işçilere verilen zam yüzde 8, oysa elektrige suya yüzde 20 zam yapıldı. Yüzde 8'lik zam çiklet parası bile yapmıyor.

Veysel Alp: 5 aydır toplu görüşme arifesindeyiz. Hakkımızı alamadığımız için İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne grev kararı asacağız. Biz insanca yaşamak istiyoruz. Ücretlerimizin iyileştirilmesini istiyorum.

Büyükşehir yüzde 8 veriyor, biz ise son zamların üzerinde bir ücret istiyoruz. Polis önümüze barikat kurarak yürümeyi engelledi, ancak bu bizim yasal hakkımız.

(İstanbul)

Belediye işçileri polis terörünü protesto etti

Polis terörünü protesto etmek amacıyla 21 Temmuz Pazartesi günü Belediye-İş Sendikası önünde bir araya gelen kitle buradan Büyükşehir Belediyesi önüne kadar yürüdü. İşçiler Belediye-İş pankartı açarak sloganlarla yolun bir şeridini trafiğe kapatarak belediye önüne geldi. Burada yapılan basın açıklamasında polisin hukuksuz bir şekilde yapılmak istenen basın açıklamasına saldırdığı dile getirilerek sorumluların yargılanması istendi. Açıklamada polis saldırısı sırasında bir işçinin yaralandığı ve hastaneye kaldırıldığı, asılan grev kararının kapıdan söküldüğü bunun da suç teşkil ettiği ifade edildi.

Sağlıkta büyük başıboşluk

Aile hekimliği uygulaması 2. yılında Eskişehir'de protesto edildi. 17 Temmuz Perşembe günü Adalar-Migros önünde bir araya gelen DİSK, KESK, EBTO, TMMOB, ESMMO, STKB üyeleri sloganlar eşliğinde İl Sağlık Müdürlüğü önüne kadar yürüdü. İl Sağlık Müdürlüğü önüne gelen grup Müdürlük binası önüne siyah çelenk bırakarak açıklamada bulundular.

EBTO-SES Yönetimi adına açıklamada bulunan **Dr. Muharrem Şenel**, aile hekimliği pilot uygulamasının bugün itibarı ile ikinci yılını doldurduğuna kaydederek "Aile Hekimliği sağlığta büyük bir başıboşluk yarattı" dedi. (Eskişehir'den bir İK okuru)

Siirt'te su protestosu

Siirt'te mahallelerine su verilmemesi için halk sokağa döküldü. Su sıkıntısı yaşayan birçok mahalle sakini Kooperatif Mahallesi'nde yolu taşlarla trafiğe kapatarak, susuzluğu protesto etti. Karayolunu trafiğe kapatan halk, belediyeden su sorunlarının çözülmesini istedi.

Saatlerce süren yol kapatma eylemini bölgeye gelen polislerin engellemeye çalıştığı ancak girişimleri boşa çıkartıldı. İl Emniyet Müdür Vekili'nin de devreye girdiği engelleme çalışmasında kısa süreli arbede yaşanırken halk belediyeleri protesto eylemini olay çıkmasına fırsat vermeden sonlandırdı. (H. Merkezi)

Belediye işçileri hakları için grevde kararlı!

Üyelerinin insanca yaşanması için TİS masasına oturan sendikalarından biri de Genel-İş Sendikası. Genel-İş Sendikası, 6 Şubat 2008 tarihinden bu yana sürdürülen TİS görüşmelerinden istenilen sonuç elde edilememesiyle birlikte, grev kararı aldı.

Greve giden süreci, daha önceki günlerde Genel-İş 3. Bölge, 1 Nolu Şube Başkanı **Şahan İlseven** ile görüştükümüzde, aylardır süren görüşmelerde, idari noktalarda anlaşma sağlandığını, ancak ücretler noktasında istenilen sonuçun henüz alınmadığını söylüyor ve TİS görüşmelerinin gelinen noktada tıkandığını belirtiyordu. İlseven talep ettikleri ücretin öyle çok da astronomik olmadığını söylüyor ve ülke koşullarına göre ortalama bir ücret olduğunun altını çiziyor ve greve gitme noktasındaki kararlılıklarını vurgulayarak, işçilerin de bu kararı sahiplendiğini altını çiziyor.

Genel-İş Sendikası, bu grev kararını, 21 Temmuz Pazartesi günü, Kartal-Esentepe'de bulunan, Kartal Belediyesi'ne bağlı ek hizmet birimlerinden başlayan bir yürüyüşle, Kartal Belediyesi'ne astı. Sabahın erken saatlerinden itibaren, ek hizmet biriminde toplanmaya başlayan Be-

lediye işçileri, saat 10:15'de yürüyüşe geçtiler. Daha bu eylemden birkaç gün önce, Belediye-İş'e bağlı işçilerin eylemine tazyikli su ve gaz bombalarıyla saldıran polis, Kartal Belediyesi işçilerinin eylemine de yoğun bir yığınak yapmış, çok sayıda polisin yanı sıra, panzerler, su sıkma araçları vb. silahlarını bölgeye yığmıştı.

Ancak Belediye çalışanları, tüm bu polis ablukasına karşın, pankartlarını açarak, "Yaşasın örgütlü mücadeleimiz", "İşçiyiz haklıyız kazanacağız", "Direne direne kazanacağız" gibi sloganlar eşliğinde, kararlı bir biçimde yürüyüşe geçtiler. Esentepe ve Karlıktepe üzerinden, cadenin tek şeridini trafiğe kapatarak gerçekleştirilen yürüyüş boyunca, çevrede bulunan halka ve esnafa dönük propaganda konuşmaları yapıldı, eylemin gerekçeleri ve haklılığı anlatıldı.

Emekçiye değil çetelere barikat!

Kartal Merkez'deki, Ahmet Şimşek Koleji'ni yanında bulunan Belediye Hizmet Binası'na yaklaşıldığında, polis işçilerin önünü keserek, Belediye önüne gidilmesine, böylelikle de grev kararının asılmasına engel olmaya çalıştı.

Polisle sendikacılar arasında süren tartışmaların ardından oturma eylemi gerçekleştiren işçiler, bir yandan da, "Baskılar bizi yıldırılmaz", "Emekçiye değil çetelere barikat" sloganlarını haykırarak, polisin bu keyfi-hukuksuz tutumunu protesto ettiler. İşçileri gözaltına almakla tehdit eden polis, bir yandan da saldırı hazırlığını başlatırken, işçiler de geri adım atmakta kararlı olduklarını haykırmaya devam ettiler.

İşçilerin bu kararlı tutumu karşısında geri adım atmak zorunda kalan polis güçleri, barikata açmak zorunda kaldı ve işçiler grev kararını asmak üzere Belediye önüne yürüdü. Ancak, Be-

lediye önünde de barikat kurarak, işçileri Belediye önüne yaklaştırmak istemeyen polis, işçilerin barikata yüklenmesiyle kenara çekilmek zorunda kaldı.

Greve kararını asma eylemi, polisin tutumunu kınayan ve eylemin haklılığını ve meşruluğunu anlatan konuşmaların ardından, Genel-İş 3 Nolu Şube Başkanı Şahan İlseven'in yaptığı basın açıklaması ve belediyeye girilerek, grev kararının asılmasıyla son buldu.

Eyleme, Emekli-Sen, Limter-İş, Harb-İş, Deri-İş, EMEP, İşçi Gazetesi ve çok sayıda sendika ve kurumun yanı sıra, İşçi Köylü okurları da katılarak, destek verdi. (Kartal)

Önlem yok, ihmal var!

Mersin'in Gülnar ilçesine bağlı Kavaklık ve Kocuk köylerinde 7 Temmuz'da başlayan ve 3 gün süren yangında, iki kişi yaşamını yitirdi, yüzü aşkın ev yandı, yüzlerce kişi yanık ve duman zehirlenmesinden dolayı yaralandı ve oldukça büyük bir alan yangından etkilendi. Toplam 4 köy boşatıldı. **Kavaklık ve Delikkaya** köyleri tamamen yandı.

Köylülerin sert tepkileriyle gündeme gelen ihmalkarlık, diğer yangın olan yerlerde de kendini gösterdi. Köylüler sık sık tekrar ederek gündeme gelen müdahalenin yetersizliğini şöyle açıkladılar: "Bu ormanları şimdiye kadar biz koruduk. Yangına 36 saat sonra acemi bir şekilde müdahale edildi. Yoksa bu yangın bu kadar hasara neden olmazdı. Evlerimiz kurtarmak için yaptığımız girişimler de askerler tarafından engellendi". (Mersin)

Zam protestoları devam ediyor

İzmir

KESK İzmir Şubeler Platformu, kamu emekçilerinin maaşlarına yapılan zammı protesto etti. Kamu emekçileri, insanca bir yaşam için insanca ücret talepleriyle 15 Temmuz 2008 Salı günü saat 12.30'da Konak Sümerbank önünde bir basın açıklaması yaptı ve maaşlarına yapılan enflasyon farkı dahil % 3.9'luk zammı protesto etmek için maaş bordrolarını yaktı.

Eskişehir

Eskişehir Vardar İş Merkezi önünde 16 Temmuz günü toplanan KESK Şubeler Platformu üyeleri, kamu çalışanlarının 2008 yılının ikinci 6 ayı için verilen 3.9'luk zammı, maaş bordrolarını yakarak protesto etti.

Şubeler Platformu adına açıklamada bulunan SES Şube Başkanı **Bülent Nazım Yılmaz**, "Türkiye'deki 2 milyonu aşkın kamu emekçisi dün sözde zamlı maaşlarını aldılar. AKP hükümeti, kamu emekçilerine yılın ikinci altı ayı için enflasyon farkı dâhil yüzde 3.9'luk zammı uygun gördü. Bu oran, en düşük derecedeki kamu çalışanının bordrosuna 30 YTL olarak yansımıştır. AKP hükümeti, kamu çalışanlarına '2 simit parası' zam vermiştir" dedi. (Eskişehir'den bir İK okuru)

Ankara

KESK Ankara Şubeler Platformu insanca yaşayabilecekleri ücretler için 10 Temmuz 2008 tarihinde bir eylem gerçekleştirdi. Saat 12.30'da YKM önünde toplanan 100'ü aşkın kamu emekçisi buradan Başkanlık binasına doğru yürüyerek Güvenpark'ın Başkanlık çıkında bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. KESK pankartı arkasında yürüten emekçiler ve onlara destek veren kitle örgütleri ile siyasi parti temsilcileri sloganlarla AKP'nin politikalarını protesto ettiler.

"Karadeniz Toplama Kampı..."

Tarım işçileri açısından her yıl yaşanan manzaranın benzerleri sezonun açılması ile birlikte tekrar televizyon ekranlarına yansımaya, gazete sayfalarına düşmeye başladı. Yaşamalarını devam ettirebilmek için kamyon kasalarında yollara düşen işçilerin sorunları sadece düşük ücretler, daybaşı baskısı, trafik kazaları ile sınırlı değil. Karadeniz'in bazı illerinde olduğu gibi kimi yerlerde kalacak yer sıkıntısı ve gittikleri yerlere alınmama gibi sorunlarla da karşı karşıya kalıyorlar.

Fındık toplamak amacıyla Karadeniz Bölgesi'ne giden mevsimlik tarım işçisi Kürtlerin, Ordu ve Trabzon ile ilçelerine girişi yine yasaklandı. Valiliğin kararına göre, Genel Bilgi Taraması (GBT) taramasını geçebilen ve çalışma kartı olan işçiler herhangi bir yerde toplanmadan ve kent merkezlerine girmeden doğrudan çalışmak üzere anlaşma yapı-

yere gidebilecek. Çoğunlukla **Antep**, **Urfa**, **Mardin**, **Batman**, **Amed**, **Siirt** ve **Muş** gibi illerden Karadeniz'e tarım işçisi olarak giden Kürtlere yönelik bu ırkçı uygulamaya daha önceki yıllarda da gündeme gelmişti.

Mevsimlik tarım işçilerinin yollara düşmesinin ardından geçtiğimiz günlerde Ordu Valisi Ali Kaban'ın talimatıyla oluşturulan ve başkanlığını, yardımcısı Adem Yılmaz'ın yaptığı bir komisyon, "mevsimlik tarım işçisi olarak Kürtlere karşı alınacak önlemleri" görüştü. Buna göre, fındık toplamak için gelecek tarım işçilerinin kente girmeden önce kimlikleri polis ya da jandarmaya verilererek GBT sorgulaması yapılacak. İşçiler çalışacakları yeri İl Tarım Müdürlüğü ve Ziraat Odası Başkanlığı'na da bildirecek. Ayrıca işçilerin hangi bölgeye gidecekleri, kaç gün kalacakları da tutanağa işlenecek. "Şüpheli ve hastalıklı görülen işçi" derhal po-

lis ve jandarmaya bildirilerek, haklarında yasal işlem yapılması sağlanacak. İşçi temsilcileri bu kurumlardan alacakları çalışma belgesi karşılığında gelen işçiler de herhangi bir yerde toplanmadan doğrudan çalışmak üzere anlaşma yaptığı yere gidecek. Valiliğin aldığı karara göre işçilerin kent ve ilçe merkezlerine girmesi de yasak. İşçiler, daha önce toplandıkları ve konakladıkları Melet Irmağı ile Organize Sanayi Bölgesi'nde de kalamayacak. Bu ırkçı uygulamalar sadece Ordu ile sınırlı da değil. Trabzon Valiliği de benzer önlemler aldı. Valilik yaptığı açıklamada, işverenlerin çalıştırdıkları işçiler ile il dışından gelen işçilere ait kimlik bilgileri muhtarlıklar aracılığıyla en yakın güvenlik birimlerine bildirmelerini, kimliği bulunmayan kişilere ise iş verilmemesini dayatıyor. (H. Merkezi)

E-Kart grevcileri: "İnsan olduğumuzu anladık!"

Basin-İş Sendikası'na üye oldukları için işten atılan E-Kart işçileri, 15 Haziran'da başladıkları grevlerini kararlılıkla sürdürüyorlar. Bu kararlılık, geçtiğimiz günlerde İş Mahkemesi tarafından verilen grevin yasal olduğu yönüyle birlikte, daha da pekişmiş görünüyör.

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan E-Kart Fabrikası işçileri, sendikalaşma çalışmalarını bundan iki yıl önce başlatmışlar ve hemen kısa süre sonra, 2006 yılında, yeterli sayı olan 64 kişiyle yetki kazanmışlar. Daha sonraki gelişmeleri ve greve götürülen süre, grevin 33. gününde ziyarete gittiğimiz E-Kart işçileriyle görüştük.

15 kişiyi kapsayan grev dönümü olarak sürdürüyoruz. Bizim ziyarete gittiğimiz gün nöbet sırası **Mehmet Kibar** ve **İdris Yıldırım**'daydı. Her iki grevci işçi dönüşümlü olarak söz alarak, süreçlerini aktarıyorlar bize.

Yetki alındıktan sonraki süreci şöyle aktarıyorlar: "Tam yetkiyi aldık, patron iki gün sonra baskı uygulamaya, işçileri sendikadan istifa etmeye zorlamaya başladı ve 40 kişi işe işten atıldı. Ancak 4 sendikacı işçi daha vardı ve bunlar yeniden örgütlenme başlattı."

Bu süreçte işten atılanlar da mahkemeyi kazanmışlar ve Mayıs ayında ise grev kararını asmışlar. 15 Haziran'da grev fiili olarak başlatılmış.

Gevin kamuoyunda yankı bulması patronları rahatsız etmiş ve bunun göstergelerinden biri de, toplu ziyaretleri engelleme çabaları olmuş. Geçtiğimiz günlerde DİSK İstanbul Şubeler Platformu ve daha

birçok sendika tarafından gerçekleştirilen ziyaret, daha Organize Sanayinin kapısında engellenmeye çalışılmış ve kolluk güçleri devreye sokularak, ziyaretçiler içeri sokulmak istenmemiş.

İki işçinin de ilk direnişmiş bu grev. Bunun kendilerinde nasıl bir etki yarattığını soruyoruz. "Her şeyden önce insan olduğumuzu anladık. Hak arama bilinci kazandık" diyorlar. (Kartal)

DTP II. Olağan Kongresi gerçekleşti

Yaklaşık iki hafta önce Diyarbakır'da bir konferans örgütleyen Demokratik Toplum Partisi "Birlikte Yaşam, Birlikte Çözüm" şiarıyla 20 Temmuz'da II. Olağan Kongresini gerçekleştirdi. Özellikle Ahmet Türk'ün Meclis Grup Başkanlığından istifasıyla su yüzüne çıkan, yine Türk'ün Irak Kürdistanı'nda silahlı mücadeleye ilişkin yaptığı konuşma ile daha da belirginleşen fikir ayrılıkları, söz konusu konferansa da kongreye de damgasını vurdu.

Öncelikle konferansta bu fikrî ayrışmalar, birlik mesajlarıyla kapatılmak istense de, ayrışmanın, tartışmaların suni gündemden ibaret olduğu söylense de parti olarak buna bizzat neden bulunduğu da özelleştire olarak ifade edildi.

Konferansta öne çıkan bazı mad-

delerin başlıklarını şöyle sıralayabiliriz:

- "Edî Bese" hamlesiyile güçlü bir kitle hareketliliği yakalanmış, ancak bu, somut örgütlü bir güce dönüştürülemedi. Önümüzdeki süreç hareketin sıkı bir örgütlü güce dönüştürülmesi sürecidir. Nitekim **ikinci hamle** çalışmaları sürmektedir.

- Türkiye'de gelişen siyasi krizin yarattığı boşluğu doldurma bağlamında DTP kendisini yeterince hissettirememiştir. Özellikle Ergenekon'la belirginleşen klikler savaşı tablosunda, DTP'nin üçüncü yol olma misyonunu yeterli kadar yerine getiremediği kabul edildi. Yine önümüzdeki süreçte bizzat aşılması gerektiği ifade edildi.

(Bu açıdan bakıldığında kimi "sol" etiketli siyasi çevrelerin Ergenekoncular karşısında AKP'ye yedeklenme-

sine DTP cephesinden verilen yanıt oldukça önemlidir. Hem konferansta hem de kongrede bu iki kliğin de devletin bir parçası olduğunun altı çizilmiş, hükümetin sözde darbe karşıtlığı belirtilmiş, kontrgerillanın bölgede gerçekleştirdiği katliamların soruşturulmaya konu olmamasının AKP'nin gerçek yüzünü açık ettiğine değinilmiştir.)

- Parti içinde güçlü bir teorik üretimin son süreçte geliştiği ancak somut politikalara dönüştürülemediği, bunun aşılacak başka bir mesele olduğu belirtilmiştir.

- Klasik devletçi, iktidarcı, erkek egemenliğine dayanan parti anlayışının aşılmasında ciddi bir ilerleme gerçekleştirilememiştir.

- Yerel seçim çalışmaları erkenden başlatılmalı ve bu çalışmalar Çatı Partisi projesiyle beraber hayata geçirilmelidir. Çatı Partisi projesine mümkün olduğunca sol-demokratik güçler dahil edilmelidir.

- Halkın beklentilerine cevap olamamakla beraber Meclis Grubu ve **birinci-ikinci hamle** çalışmalarımız hareketi belli bir ivme kazandırmıştır. Önümüzdeki süreçte **daha güçlü bir birlik** ruhuyla hareket edilecektir.

Konferanstaki ana konu başlıklarını böyle sıralayabiliriz. Yine konferans ve Kongre doğal olarak Kürt ulusal sorununu Türkiye'de diğer sorunların kaynağı olarak kabul eden bir anlayış üzerine temellenmiştir. Bu doğrultusunda böylece ki, hareketin varlık sebebi budur. Ancak burada bir noktaya değinmekte fayda vardır; Hatırlanacağı gibi DTP seçim sonrası verdiği öze-

leştirisinde halkın sosyal ve ekonomik sorunlarından kopuk bir siyaset hattı izlediği, bunun da beraberinde halktan uzaklaşmaya yol açtığı sonucuna varmıştı. Geldiğimiz aşamada gerek bu özelleştirinin bir devamı olarak, gerekse de gelişen ekonomik talepli hareketlilik DTP'nin bu yönde gelişen kitle eylemlerine dahil olmasını yer yer de bu tarz eylemler örgütlemesini getirmişti. (Bakınız 2008 1 Mayıs'ı ve T. Kürdistan'ındaki kuraklık mitingleri vs.) DTP'nin bu yöne eğilmesi eksiklikleriyle beraber önemlidir. Başka bir nokta da DTP gibi bir gücün bu sorunlar karşısında yaratılacak birlik-teliğin bir bileşeni olmasının adımları olarak okunabilirdi.

Ancak ne var ki ne Konferans ne de Kongre sosyal ve ekonomik sorunlara değinmemiş, hatta tabiri caizse halkın bu sorunları DTP içi fikir tartışmalarının giderilmesine kurban gitmiştir. Oysa, devrimci ve demokrat saflarda duran bir hareketin kendi içinde birliği yakalayabilmesi halkın sorunlarına yaklaşmasıyla, hatta daha doğru bir ifadeyle halkla daha sıkı bütünleşebilmesi mümkün olabilir.

Parti içi fikir ayrılıklarının sürekli olması bir yana; halkın öz sorunlarından uzaklaşan her harekette halkın gerçek gündemleri dışında ayrılıkların gelişmesi, derinleşmesi olağandır. Hem DTP'liler de bunlar suni gündem derlerken aslında bu gerçeğe işaret etmiyorlar mı biraz da?

Kadın gerillalardan ortak eylem

Yerel

kaynaklardan edinilen bilgilere göre Dersim'in Çemişgezek ilçesi Emniyet Müdürlüğü'ne yönelik ağır silah-

larla yapılan eylemi **YJA STAR** ile **TKPML-TIKKO** kadın gerillaları üstlendi. Yine yerel kaynakların verdiği bilgilere göre kadın gerillalar tarafından ortak örgütlenen eylemde, 3 polis ile 8 asker öldü.

HPG Basın İrtibat Merkezi tarafından yapılan açıklamada ise şöyle denildi; "8 Temmuz günü YJA-STAR ve TKPML-TIKKO kadın gerillaları tarafından Çemişgezek ilçe merkezinde bulunan polis kontrol kulübesi, ilçe Emniyet Müdürlüğü ve ilçe tabur tepesine yönelik olarak 3 kolon eylemler gerçekleştirilmiştir." Açıklamada ayrıca saat 22.40'ta polis kontrol kulübesinin roketatarlarla vurulduğu kaydedilerek, burada 2 polisin öldüğü birçok askerin de yaralandığı bildirildi.

Gerillaların ilçe emniyet müdürlüğü, emniyet lojmanları ve tabur tepesini de ağır silahlarla ateş altına aldığını belirten BİM, çatışmaların 45 dakika sürdüğünü ve 1 polisin öldüğünü, sayısı netleştirilemeyen birçok polisin de yaralandığını aktardı. BİM, yaptığı açıklamada ayrıca şehir merkezindeki eylemlere müdahale etmek isteyen bir askeri konvoyun da kadın gerillalar tarafından pusuya düşürüldüğünü belirterek, 1 panzerin büyük oranda tahrip edildiğini ifade etti. Panzerde bulunan 2 askerin öldüğünü, 3 askerin de yaralandığını duyurarak BİM, eylem sonrası Çemişgezek ilçe merkezine giriş çıkışların tümden yasaklandığını ve operasyon başlatıldığını açıkladı. 9 Temmuz'da ise Çemişgezek yakınlarında operasyon güçlerinin konumlandığı tepeye eylem düzenlendiğini bildiren BİM, 20 dakika boyunca şiddetli çatışmaların yaşandığını kaydetti. BİM, "Çatışmanın ardından 4 düşman askeri öldürülürken, gerillalarımız hiçbir kayıp vermemiştir" denildi.

Geri dönüş yok!

Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı **Sağgöze** köyünde geceyarısı helikopterlerin köyün bulunduğu tepeyi rastgele kurşun yağmuruna tutması sırasında köyde bulunan bir eve havan topu isabet etti. 1992 yılında yıkılıp yıkılan ve ALHM'de Türkiye'nin mahkûm edilmesine neden olan Bahri Mentşe'e ait ev, yine hedef oldu. 7 kişinin yaşadığı evde tesadüfen can kaybı yaşanmadı.

Bingöl'de 1993 yılında askerlerin baskısıyla boşaltılan **Sağgöze (Rîs)** köyü sakinleri, 2000 yılından itibaren kısmi olarak köye geri dönmeye başladılar. Ancak bölgede çatışmaların başlamasıyla birlikte köylüler yeniden endişeli günlere döndüler. Genelkurmay Başkanlığı'na ait olduğu belirtilen ve bölgede operasyonlarla, tacizlerle vatandaşları rahatsız etmeyi hedefleyen eylem planındaki uygulamaları andıran uygulamalar, özellikle Kulp, Lice, Dicle, Hani ve Genç'te yoğunlaşmaya başladı.

(H. Merkezi)

Köylülere katliam tehdidi

Türkiye Kürdistanı'nda artan operasyonlar ve çatışmalarla birlikte askerlerin köylüler üzerindeki baskıları da giderek artıyor. Bahar aylarıyla birlikte JITEM elemanlarının da aralarında bulunduğu birlikler **Dicle, Kulp, Lice, Hani, Dersim** bölgesinde baskılarını artırmaya başladı.

Son olarak Diyarbakır'ın Lice ilçesinde operasyona çıkan askeri birlikler Baminê köyüne bağlı Reşan mezrasında çobanlarla büyük baş hayvanları uzun namlulu silahlarla taradı. Olayda 2 büyük baş hayvan telef olurken, askerler köylülere "**derhal köyü terk edin, yoksa Atatürk zamanını uygularsız**" diyerek Şeyh Said döneminde uygulanan katliamı uygulayacakları tehdidinde bulundular. Son olaylarla birlikte artan baskı terörü '90'lı yıllarda binlerce köyün yıkılıp-yıkıldığı, milyonlarca insanın zorunlu göçe tabi tutulduğu bölgede yeniden köy yakma ve boşaltma yöntemi devreye sokulmaya çalışılıyor.

(H. Merkezi)

Roj TV kapatılmasına protesto

DTP İzmir İl Örgütü Almanya'nın Roj TV'yi yasaklamasını protesto etmek amacıyla 12 Temmuz 2008 Cumartesi günü Konak Sümerbank önünde bir basın açıklaması yaptı. DTP adına basın açıklamasını okuyan **Nametullah Epözdemir** Almanya'nın hiçbir yargı kararı olmaksızın Kürtlerin tek iletişim kaynağı olan Roj TV'yi yasaklama kararının, tamamen siyasi ve hukuk dışı olduğunu söyledi. Alınan bu karar ile Almanya'da yaşayan Kürtlerin en temel hakkı olan, kendi kimlik ve kültürleri ile yaşama hakkının engellendiğini söyleyen Epözdemir, Kürt halkına yönelik bu haksız ve yasadışı uygulamaların son bulmasını istediklerini belirtti. DTP'liler Almanya'nın Kürt halkına dönük bu tutumunu devam ettirdiği süreçte Alman ürünlerini boykot etme çağrısını yaptılar ve getirdikleri Alman malı olan bir televizyonu eylem alanına bıraktılar. Eylem **Partizan, ESP, SDP ve İHD** de destek verdi.

(İzmir)

Engellere rağmen "Sayın Öcalan"!

Diyarbakır ve İstanbul'dan "**Sayın Öcalan**" ihbar kampanyasına kitlesele katılımlar sürüyor. Diyarbakır'ın Bismil ilçesinde Savcılığın kabul etmediği 300 dilekçe posta yoluyla gönderilirken, İstanbul'da ise kampanyaya yönelik saldırının ardından polisler hakkında yapılan **Kürtçe suç duyurusu** da kabul edilmedi.

"Eğer sayın olarak hitap etmek suç ise ben de **'Sayın Abdullah Öcalan' diyorum ve bu suçu işleyip kendimi ihbar ediyorum**" kampanyası çerçevesinde, DTP Bismil ilçe binasında biraraya gelen yüzlerce kişi de dilekçeleriyle Türkçe ve Kürtçe "**Sayın Öcalan**" sloganını atarak Bismil Adliyesi'ne yürüdü. Adliye önünde DTP Bismil İlçe Başkanı Garip Kandemir'in yaptığı açıklamadan sonra oluşturulan heyet tarafından savcılığa sunulmak istenen 300 dilekçe kabul edilmedi. Dilekçelerin kabul edilmemesine tepki gösteren kitle, dilekçeleri posta yoluyla Savcılığa gönderdi.

İstanbul'da da yapılan bir eyleme yönelik saldı-

Bingöl'de mezra baskını

Bingöl'ün Genç ilçesine bağlı Yayla (Warê Mêrg) köyünün Eski köy (Dewa Xiraf) mezrasında 19 Temmuz günü yaşanan saldırıda 4 kişi yaşamını yitirirken 2'si ağır 7 kişide yaralandı. Akşam saatlerinde de mezraya yapılan baskınla saldırıya uğrayan köylüler kurşun yağmuruna tutuldu. Kurşunlara hedef olan **Şefik Ak, Aziz Ak, Hamit Ak ve Fırat Bayram** olay yerinde hayatını kaybetti.

Gazete ve televizyonlara "**PKK Genç ilçesinde mezraya baskın düzenledi**" şeklinde yansıtılan haber aradan birkaç gün geçtikten sonra "**köylüler arasında ki toprak sorunu**" olarak olarak verildi.

rının ardından polisler hakkında DTP Fatih İlçe Başkanı Mehdi Tanrıkulu'nun Kürtçe yaptığı suç duyurusunu İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı, "Kürtçe resmi dil olmadığı" gerekçesiyle kabul etmedi.

"Sayın Öcalan" dilekçeleri İzmir'de de verildi

DTP, MKM İzmir Şubesi, Barış Anneleri İnişiyatifi, SDP, ESP, EMEP ve İHD gibi çeşitli kurum ve partilerin temsilcileri "**Sayın Öcalan**" diyerek kendilerini ihbar ettiler. Kurum temsilcileri ve üyeleri "**Abdullah Öcalan'a 'Sayın Öcalan' diye hitap etmek suç ise ben de bu suçu işliyorum ve kendimi ihbar ediyorum**" yazılı dilekçeleri, yaptıkları bir basın açıklaması ile Cumhuriyet Başsavcılığı'na göndererek kendilerini ihbar ettiler.

15 Temmuz Salı günü saat 13:30'da Konak Sümerbank önünde biraraya gelen kitle adına konuşmayı DTP İzmir İl Başkanı **Nametullah Epözdemir** yaptı. Kürtlerin yargı kısıncınca olduğunu belirten Epözdemir, Abdullah Öcalan'a "**Sayın**" olarak hitap edilmesine karşı yapılanların tahammülsüzlük olduğunu, bugüne kadar birçok kişinin bu yüzden ceza aldığını, eğer bu suç ise "**Sayın Abdullah Öcalan**" diyerek bu suçu işlediğini ve kendisini ihbar ettiğini

Hastaneyi kaldırılan yaralıların dile getirdikleri ise televizyon ve gazetelerin iddia ettiği gibi bir arazi kavgası olmadığını ortaya koyuyor. Saldırıdan yaralı kurtulan Hakim Ak, olayın bir arazi kavgası olmadığını, kimse ile böyle bir sorunları bulunmadığını, mezra taranırken karakola 3 defa haber verdiklerini, karakolun çok yakın olmasına rağmen kimse gelmediğini dile getirdi.

Mezrada av tüfeği kullanıldığında helikopterlerle askerlerin geldiğini ifade eden Hakim Ak, mezranın yarım saat boyunca tarandığını buna rağmen askerlerin gelmemesinin dikkat çekici olduğunu söyledi.

Öte yandan Genç Devlet Hastanesi önünde bir açıklama yapan Bingöl Valisi İrfan Balkanlıoğlu olayın iki aile arasındaki arazi kavgasından çıktığını söyledi. Daha önce de birçok defa tanık olduğumuz bu tablo bölgede faaliyet sürdüren JITEM gerçekliğini gündeme getiriyor. Olayın hemen ardından saldırının PKK'ye mal edilmesi, ardından arazi kavgası ola-

Kürtlere Nazi yöntemi ile saldırı

Son dönemlerde artan baskı ve terör furyası Kürt işçilere yönelik olarak devam ediyor.

Sakarya'da **Ahmet Kaya** tişörtü giydiği gerekçesiyle iki Kürt işçinin sokak ortasında linç edilmek istenmesinin ve Silivri'de Kürtçe konuşan inşaat işçilerine polis dayanının ardından bu kez İstanbul'da Toplu Konut İdaresi'nin (TOKİ) İkitelli'de yaptırdığı inşaatçı çalışan Kırşehirli işçiler, aynı yerde çalışan Kürt işçilere saldırdı. Olay yerine gelen polislerin ise, saldırıda bulunan işçileri gözaltına almak yerine, polis arabasını Kürt işçilerin üzerine sürdü. Çevik Kuvvet ekipleri de Kürt işçilere coplarla saldırdı. Saldırı sırasında üzerine yağ varilinin düşmesi nedeniyle omurga kemigi kırılan **Sevinç Sever** (23), Siirt'ten Aralık ayında gelmiş ve akrabalarıyla birlikte Kuzu İnşaat'ta çalışmaya başlamıştı. Saldırıya uğrayan işçiler Kürt oldukları için bu saldırılara maruz kaldıklarını açıkladılar. Olay yerine giden DTP yöneticisi **Salih Baykal** ise, polislin görevinin, Kürt işçilere varili atanlar hakkında yasal işlem yapmak olduğunu ifade ederek, "oysa polis burada tam tersini yaparak Kürt işçileri provoke etmeye çalışmıştır" dedi. (H. Merkezi)

Bölgede yürütülen gerilla savaşı karşısında çaresiz kalan devlet JITEM gibi Kontr-gerilla örgütlenmeleri ile terör estirmektedir. Köyleri basarak halkı katleden minibüsleri kurşunlayan köyleri yakan ve daha birçok insanı hakları ihlalinin altına atan JITEM son operasyonlarda geniş kamuoyuna yansıdığı gibi bizzat devlet tarafından kurulmuştur.

(H. Merkezi)

Hapishanelerde aşçı yok, doktor yok, su yok, yatak yok!

Hapishanelerde her gün yeni bir uygulamanın altına imza atan devlet yetkilileri aynı zamanda trajikomik açıklamalar da yaparak kendilerini komik duruma düşürüyorlar.

Aşçı, doktor ve yatacak yerin bulunmadığı Bingöl M Tipi Hapishanesi ile ilgili DTP Diyarbakır Milletvekili Selahattin Demirtaş tarafından verilen soru önergesini cevaplandıran Adalet Bakanı Mehmet Ali Şahin de bunlardan biri. Şahin; "Yemekleri tutuklular yapıyor, ama vitaminlidir, hastaneden belli günlerde doktor geliyor ama sıkıntımız yok" diyerek devletin bakış açısını ortaya serdi.

Yine Çanakkale Bayramıç K Tipi Hapishanesi'nde kalan tutsaklara günde 2 öğün yemek verildiği, tutsakların bu durumu müfettişlere bildirdiklerinde "devlet bu kadar vermeyi uygun görmüş, siz de idare edin" şeklinde ilginç öğütler aldıkları öğrenildi.

SORUN DA YOK!

Tutsakların sağlık durumlarına karşı duyarlılık çağrısı

IHD İstanbul Şubesi, TUAD ve TUYAB 16 Temmuz günü bir açıklama yaparak hapishanelerdeki sağlık-sız yaşam koşullarına dikkat çekti ve hasta tutsakların tedavilerinin sağlanmasını, hapishanede yaşamlarını sürdüremeyecek duruma gelenlerin ise

taahhi edilmesi için gerekli girişimlerde bulunulmasını talep etti.

Toplantıya katılan kurumlar adına açıklama yapan **Özgür Ertürk**, hapishanelerdeki sağlık koşullarının yaşam hakkını ihlal etme noktasına geldiğini, ancak devletin hiçbir adım atmadığını belirtti. Hapishanede tutulmaması gerektiği yönünde doktor raporları olup da Adalet Bakanlığı tarafından ısrarla tahliye edilmeyen çok sayıda tutsağın bulunduğu dikkat çeken Ertürk, "En kutsal hak olan yaşam hakkının önceliği görmezden gelinerek yaşamları tehlikeye atılmaktadır" dedi.

Abdullah Öcalan'in 1999 yılından bu yana "askeri yasak bölge" kapsamında tutulan bir adada, tek kişilik bir hapishanede ağır tecrit koşullarında yaşamak zorunda bırakıldığını hatırlatan Ertürk, "buna bağlı olarak kronik anjini, faranjiti, sinüziti, geceleri uyuyamama şikâyetle-

ri bulunmaktadır. Yine saç örneklerinde rastlanan krom ve stronyum maddeleri yaşamına ilişkin ciddi şüpheler uyandırmaktadır" dedi.

Erol Zavar'ın mesane kanseri olduğunu da dile getiren Ertürk, "bugüne kadar 30'a yakın ameliyat geçirdi. Hapishane koşullarında hastalığı ölümcül boyuta gelmesine rağmen tahliye edilmiyor, halen Sincan F Tipi Hapishanesi'nde bulunuyor" diye konuştu.

İleri derecede şizofren olan **Mesut Deniz**'in de F tipi hapishanede tutulmaması gerektiği yönünde doktor raporu olmasına rağmen halen Sincan F tipi Hapishanesi'nde tutulduğuna dikkat çeken Ertürk, "üstelik tek kişilik hücrede tutuluyor" dedi.

Ertürk, ayrıca ileri derecede Hepatit B hastası olan **Yaşar İnce**'nin de Sincan F Tipi Hapishanesi'nde tutulduğunu belirtti.

Hükümlü **Mehmet Ali Çelebi**'nin Bolu F Tipi Hapishanesi'nde tu-

tulduğunu dile getiren Ertürk, "Uzun yıllardır cezaevinde. Şu an Wernicke Korsakoff ve şizofren hastalıkları var. Kendi ihtiyaçlarını bile karşılayamayacak durumda. Tahliye edilmesi gerektiği halde bu yönlü talebinin içinde bulunduğu dosyası sürüncemeye bırakılmış, aylardır kendisine ve ailesine konu ile ilgili herhangi bir yanıt verilmiyor" şeklinde konuştu. Ertürk, Wernicke Korsakoff hastası **Hatice Bolat**'in Gebze M Tipi Hapishanesi'nde, ileri derecede kanser hastası **İnayet Mete**'nin de Siirt E Tipi Hapishanesi'nde tutulduğunu belirtti.

Ertürk ayrıca, hapishanelerdeki sağlık koşullarının düzeltilmesi ve sağlık durumu hapishanede kalmaya elverişli olmayan tutsakların tahliye edilmesi talebi ile Adalet Bakanlığı, Ceza ve Tevkif Evleri Müdürlüğü ve TBMM İnsan Hakları Komisyonu'na mektup gönderdiklerini söyledi. (İstanbul)

Tutsak yakınlarına arama adı altında işkence

"Cezaevlerinde kadınlara yönelik yapılan ayrımcı uygulamaların yanında, duruşmalara götürülürken çift kelepçe uygulaması, nakiller sırasında yaşanan hak ihalleri, süngerli oda uygulamalarını bunun yanında sayabiliriz."

Hapishaneler sadece tutsaklar için değil, tutsak yakınları için de işkencehane durumunda. **İzmir Tire B Tipi Kapalı Hapishanesi**'nde yaşanan arama işkencesinin ardından **Kırıklar F Tipi Hapishanesi**'nde de benzer bir olay yaşandı.

Hatırlanacağı üzere İzmir Tire B Tipi Kapalı Hapishanesi'ndeki **Mehmet Deste**'yi ziyarete giden kızı **Derya Deste**'nin çirliçiplak soyularak, genital bölgesi bile aranmıştı. Konuyla ilgili İCİ'ye bir mektup yazan Mehmet Deste olayı, "4 Temmuz 2008 tarihinde kızım ziyaretime geldi. Nizamiye kapısında bayan polis memurunun, arama adı altında yaptığı uygulamayı anlatınca dehşete

kapıldım. Bayan polis memuru sırayla kadınları bir odaya alıyor. İç çamaşırlar da dahil olmak üzere tüm giysiler çıkarılıyor. Giysilerin çıkarılması yeterli görülmediği için, cinsel organlara bakılıyor ve çömelip kalkmaları söyleniyor. Bir kadının aranması tam yarım saat sürüyor. Bu uygulamaya sadece kızım değil, diğer mahkumların eşleri ve 60-70 yaşlarındaki anneler de maruz kalıyor" şeklinde anlatmıştı.

Bu insanlık dışı uygulamaya şimdi **Buca Kırıklar F Tipi Hapishanesi** eklendi.

Burada tutuklu bulunan **Zana Yatkin**'in teyzesi **Nispet Üzri** ziyarete gittiği görevliler tarafından

onur kırıcı bir aramadan geçirildiklerini, kadınların regl döneminde olmasına rağmen üst araması adı altında iç çamaşırlarına kadar soyularak, pedlerinin bile arandığını belirtti. Kadın ziyaretçilere yönelik böyle bir uygulamanın yapılmasının psikolojik olarak kendisini rahatsız ettiğini ve kendini aşağılanmış hissettiğini dile getiren Üzri, şunları kaydetti: "Geçen hafta ziyarete gittiğimde üzerimdeki elbiseleri yukarıya sıyırıp iç çamaşırlarımıza kadar aradılar. Çok utanç verici bir durum. Cezaevi çitinde diğer tutuklu yakınları ile konuştum, başka bir kadın da regl olduğunu söylediği halde pedini bile çıkararak kontrol edildiğini söyledi.

"İnce arama için hakim izni gerekiyor"

Yaşananları gündemine alan ÇHD İzmir Şubesi Cinsiyetçiliğe Karşı Kadın Çalışma Gurubu'ndan **Av. Züleyha Kılıç**, kişinin cinsel bütünlüğüne yönelik arama yapma hakkını hiçbir görevlinin hiçbir kanun maddesine sığdıramayacağını belirterek, "ince arama"nın ancak şüphe üzerine ve hakim izniyle yapılabileceğini, bunun için de x-ışını cihazı ya da detektör gibi teknolojilerden yararlanılması gerektiğini söyledi.

ÇHD İzmir Şube Sekreteri **Na-zan Sakallı** da, güvenlik gerekçe-siyle kişi haklarının hiçe sayıldığını

dikkat çekerek, tutsak yakınlarının cezalandırıldığını belirtti. Devletin güvenliği gerekçe yapılarak çoğu zaman kişi hak ve özgürlüklerinin hiçe sayıldığını dikkat çeken Sakallı, "cezaevlerinde kadınlara yönelik yapılan bu ayrımcı uygulamaların yanında, duruşmalara götürülürken çift kelepçe uygulamasını, nakiller sırasında yaşanan hak ihallerini, süngerli oda uygulamalarını bunun yanında sayabiliriz. Cezaevinde tutuklu ve hükümlüyseniz ya da bir yakınınız cezaevindeyse yetkililer size bu şekilde davranma hakkını kendinde görüyor" diye konuştu. (H. Merkezi)

AIHM'in Ali Gülmez Kararı

Mart 2000'den beri TKP/ML TIK-KO davasından tutsak bulunan **Ali Gülmez**'in, avukatı **Gül Altay** aracılığıyla AIHM'ne yapmış olduğu başvuru karara bağlandı. Bilindiği üzere 19 Aralık 2000 hapishaneler katliamı sonrasında siyasi tutsaklar F tipi hapishanelere nakledilerek ağır tecrit ve tretman altına alınmışlardı. 19 Aralık'ta hapishanelerdeki hak gaspları artarak çoğalmış bulunmaktadı.

Ali Gülmez 24 Aralık 2000'de F tipilerini ve katliamı protesto etmek için hücredeki havalandırma tertibatını kırmak ve daha sonraki süreçte avukat görüşü sonrası ayakta çıkartma dayatmasına direnmek ve çeşitli zamanlarda slogan atmak nedeniyle farklı farklı zamanlarda yaklaşık bir yıl görüşü almıştı. Konuyla ilgili uluslararası mevzuatlarda şunlar ifade edilmiştir:

"1. Herkes özel hayatına, aile hayatına, konutuna ve haberleşmesine saygı gösterilmesi hakkına sahiptir.

2. Bu hakkın kullanılmasına bir kamu otoritesinin müdahalesi, ancak ulusal güvenlik, kamu emniyeti, ülkenin ekonomik refahı, dirlik ve düzenin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın veya başkalarının hak ve özgürlüklerinin korunması için, demokratik bir toplumda zorunlu olan ölçüde ve yasayla öngörülmesi olmak koşuluyla söz konusu olabilir."

Bu iki maddeyi göz önünde bulunduran AIHM, başvuru Ali Gülmez lehine karar vermiştir. Bir yıllık görüşü sağının, farklı eylemlere ilişkin olsa da bir bütün olarak ele alınması gerektiğini vurgulamıştır.

İkinci olarak; disiplin soruşturmasında karar verilirken gerek İnfaz Hâkimliği'nin gerekse de itiraz bakan Ağır Ceza Mahkemesinin, kararı dosya üzerine vermesinin savunma hakkını ihlal ettiği sonucuna varıldı. Türkiye'de hapishanelerdeki uygulamaları, **sistemik yapıdaki bozukluğa** yoran mahkeme kararında şöyle demektedir:

"Tespit edilen sistemik duruma binaen Mahkeme, mevcut kararın infazında, Sözleşme'nin 6. maddesinde belirtilen garantilerle bağlantılı olarak adil yargılanma hakkının etkili bir şekilde korunmasını güvence altına almak için, ulusal bazda genel önlemler alınmasının arzu edilir olduğu görüşündedir. Bu bağlamda sorumlu devlet, mevzuatını Avrupa Cezaevi Kuralları madde 57/2(b) ve 59 (c)'deki ilkelere uyumlu hale getirmelidir."

Devamla, mahkeme başvuru için 1000 Euro manevi tazminat, 1500 Euro da masrafların devlet tarafından karşılanmasına hükmetmiştir. Kararda ayrıca mahkemenin F Tipi hapishaneleri uygun görmesi ve bunları sistemik yapıdaki bozukluğa bağlaması mahkemenin durduğu yerle alakalı olsa da verilen karar önemlidir ve geliştirilmeye açıktır. Zira Sincan F Tipi Hapishanesinde yaşanan bu hak ihlali çeşitli şekillerde tüm F tipi hapishanelerde mevcuttur. (H. Merkezi)

"Erol Zavar serbest bırakılsın!"

"Erol Zavara Yaşama Hakkı Koordinasyonu" gerçekleştirdiği bir eylem ile mesane kanseri olan Erol Zavar'ın serbest bırakılmasını istedi.

13 Temmuz Pazar günü Galatasaray Meydanında bir araya gelen kitle "Tecrite son, tutsaklara özgürlük" yazılı bir pankart açtı. "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın", "İçerde dışarıda hücreleri parçala" sloganlarını atan kitle hapishanelerde tutuklu bulunan hasta tutsakların isimlerini okudu. Hasta tutsakların isimlerinin yazılı olduğu tişörtler giyen kitlenin coşkusu dikkat çekti. Eylemde yapılan basın açıklamasında Ergekon Operasyonu kapsamında gözaltına alınarak tutuklanan **Kuddisi Okkır**'in kanser hastalığı nedeni ile serbest bırakılmasına değinilerek Kuddisi Okkır'dan daha onlarca tutsağın hapishanelerde tutulduğunu dikkat çekildi. Eylem sloganlarla sona erdi. (İstanbul)

Tekirdağ 1 No'lu F Tipi'nde 2 Temmuz anması

Tekirdağ 1 Nolu F Tipi Hapishanesi'nde bulunan tutsak Partizanlar, yaptıkları bir etkinlikle 2 Temmuz'u andıklarını duyurdular.

Tutsak Partizanlar yazdıkları mektupta "etkinliğimiz hapishanede ki tüm bloklarda gerçekleşti. Alkışlarla başlayarak, başta katliamda şehit düşenler olmak üzere tüm devrim şehitleri için saygı duruşuna çağırın metnin okunmasının ardından türkü ve marşlarla etkinlik sona erdi" dediler.

19 Aralık katliamı asla zamanaşımına uğrayamayacak!

19-22 Aralık 2000 tarihinde hapishanelerde 28 devrimci tutsağın şehit düştüğü "Hayata Dönüş" operasyonlarıyla ilgili davanın "zaman aşımı" gerekçesiyle düşürülmesinin ardından Bayrampaşa Hapishanesi'ndeki 167 tutsak hakkında 7 yıldır devam eden ve bugüne kadar 25 hakim değiştiği davanın son duruşmasında, jandarma mahkeme heyetine müdahale etti, savcı sanık avukatlarına "sesinizi kesin, susun lan" diyerek hakaret etti ve savcının talebi üzerine polis mahkeme salonuna girdi. Ayrıca avukatların tüm müdahalelerine rağmen yaşananlar zapta geçirilmedi.

167 tutsak hakkında "Cezaevine karşı silahlı ve toplu isyan etmek" iddiasıyla

açılan davanın duruşmasında sanıklardan **Kenan Günyel**, "katilimcilerin ifadeleri alınmadan dava zaman aşımından düşürüldü. Katliamın asil sorumluları cesazıs bırakıldı" dedi. Diğer tutuklu sanık **Serdar Karacelik** ise, "zaman aşımına düştüğü için bu dava utanç davasıdır. Bizim davamızın da zaman aşımına uğramasını istemiyoruz, maddi gerçeklerin açığa çıkmasını istiyoruz" şeklinde konuştu.

Sanık avukatlarından **Oya Arslan**, taleplerinin sürekli karar altına alındığına ancak mahkeme başkanının sürekli değişmesi nedeniyle taleplerinin yerine getirilmediğine dikkat çekerek, "kararların yerine getirilmemesi

suçtur" dedi.

Duruşma sırasında salonda bulunan tutsakları mahkemeye getiren jandarma, sanık avukatlarının müvekkilleri ile duruşma esnasında konuştuklarını iddia ederek, mahkeme heyetinin avukatlara müdahale etmesini istedi. Jandarmenin sanık avukatlarına sert çıkışına ve müdahalesine mahkeme heyeti sessiz kaldı. Yetkinin mahkemede olduğunu ve hakimini jandarmaya sessiz kalmasını söy-

lemesini isteyen sanık avukatlarına tepki gösteren Savcı Demir, bulunduğu kürsüden ayağa kalkarak sanık avukatlarına, "kes sesinizi ulan!" şeklinde bağırarak, polisleri duruşma salonuna çağırıldı. Demir ayrıca, Mahkeme Başkanı Ali Belen'e, sanık avukatlarını göstererek, "dışarı atın bunları" diye bağırıldı. Mahkeme Başkanı ise bu duruma da sessiz kaldı.

Sanık avukatlarından **Sevral Ballıkaya**, savcının meslektaşlarına "ulan" demesinin, askerlerin mahkemeye müdahale etmesinin ve polislin duruşma salonuna davet edilmesinin zapta geçirilmesini istedi. Ancak yaşananlar zapta geçirilmedi.

Tartuşmaların ardından duruş-

maya kalınan yerden devam edildi. Sanık avukatlarından Ballıkaya, 7 yıldır süren dava hakkında beyanlarda bulunarak, "gerçek deliller, devletin elindedir. Bu delillerin tamamı toplanırsa dava aydınlaşır" şeklinde konuştu. Ardından mahkeme ara karar verdi. Ara kararın ardından iddia makamı, iddianameye konu olan silahların kim tarafından kullanıldığını tespit edilememesi durumunda suçun 304/1,2 maddeleri gereğince zaman aşımı yönünden incelenmeye alınmasını talep etti. Talep üzerine söz alan sanık avukatı Ömer Kavili, iddianamenin özensiz hazırlandığını belirterek, iddianameyi hazırlayan savcının

meslek etik kurallarını çiğneyerek görevini kötüye kullandığını belirtti. Kavil, müvekkilleri hakkında beraat kararı verilmesini talep ederek, mütalaaya katılmadığını belirtti. Mahkeme Başkanı, davayı 28 Nisan 2009 tarihine erteledi.

Hatırlanacağı gibi 12 tutsağın katledildiği, 55'inin de yaralandığı operasyonda, jandarma hakkında "Görevi kötüye kullanma" suçlaması ile açılan dava zaman aşımına uğradığı gerekçesiyle düşürülmüştü. Bu durumu kınamak için birçok demokratik kitle örgütü geçtiğimiz haftalarda açıklamalar yaparak 19 Aralık katliamının belgelerimizde asla zaman aşımına uğramayacağını altını çizmişti.

İzmir

IHD İzmir Şubesi ve TAYD- DER, 19 Aralık katliamından sonra 1.460 kamu görevlisinin "görevi kötüye kullanma" ve "kötü muamele yapma" suçu ile yargılandıkları davanın zaman aşımından dolayı düşürülmesini protesto etti.

12 Temmuz Cumartesi günü Konak Sümerbank önünde biraraya gelen kitle adına basın açıklamasını **Alp Ayan** okudu. Ayan verilen bu "zaman aşımı" kararının, Türkiye hapishanelerinde çeşitli dönemlerde denenmiş ve hala yaşanan tecrit ve izolasyon politikalarının parçası olarak yaşama geçirildiğini ve bu kararın bir devlet politikası olarak belirlendiğinin de belgesi olduğunu söyledi. 19 Aralık'ta tüm toplumun gözünün içine bakarak gerçekleştirilen bu katli-

amin asla belleklerde "zaman aşımı"na uğramayacağını söyleyen **Alp Ayan** okudu. Ayan verilen bu "zaman aşımı" kararının, Türkiye hapishanelerinde çeşitli dönemlerde denenmiş ve hala yaşanan tecrit ve izolasyon politikalarının parçası olarak yaşama geçirildiğini ve bu kararın bir devlet politikası olarak belirlendiğinin de belgesi olduğunu söyledi. 19 Aralık'ta tüm toplumun gözünün içine bakarak gerçekleştirilen bu katli-

(İzmir)

TKP/ML TİKKO gerillalarıyla söyleşi...

Ateş kıvılcımından çıkar... -2- ATEŞ KIVILCIMDAN ÇIKAR...-2-

Açıklama; Elimize e-posta kanalıyla gelen yazıyı güncelliğinden ve haber değeri taşıdığından dolayı yazı dizisi halinde yayımlıyoruz.

Ana birlikle karşılaşma...

Bir günlük zorlu bir yürüyüşten sonra Komutan, Ana Birliğin bulunduğu alana geldiğimizi bildiriyor. Hemen iki gerilla Ana Birlikle irtibat kurmak için yanımızdan ayrılıyor. Gerillanın gizliliği verdiği önem çok büyük. Burada illegalite kuralları en üst seviyede hayata geçiriliyor. Bu gerillada olmazsa olmaz bir olgu. Geldiğimiz yol güzergahı bizler tarafından bilinip deşifre olmasın diye yoldaşlar ellerinden geleni yapıyorlar. Her şey tam bir gizlilik içinde ele alınıyor. Bir süre sonra giden gerillalar, birlikle irtibat kurmuş olarak geri dönüyorlar ve onların da bizi beklediğini ifade ediyorlar. Hemen yola koyuluyoruz ve Ana Birliğe ulaşana kadar mola vermeden yürüyoruz. Ana Birliğe ulaştığımızda şafak sökmek üzere. Bizim geldiğimizi öğrenen bazı gerillalar uyanmış ve bizi bekliyor. Onlarla kucaklaşıp hal hatır soruyoruz. Tüm gerillalar tek tek yolculuğumuzun nasıl geçtiğini soruyorlar. Sonra uykudan uyanan diğer gerillalar ile kucaklaşıp hal hatır soruyoruz. Tüm gerilla bileşeni peşpeşe bizi soru yağmuruna tutuyor. Kimisi yayınların son çıkan sayılarını sorarken kimisi de diğer faaliyet alanlarındaki duruma dair sorular soruyor. Yanımızda getirdiğimiz yayınları onlara veriyoruz. Hemen büyük bir ilgiyle okumaya başlıyorlar. Bu arada birliğin **Siyasi Komiseri** de gerillalarla sohbetimize katılıyor. Biz sohbet ederken Siyasi Komiser yorgun olabileceğimizi de düşünerek sohbet ara vermeyi ve dinlenebileceğimizi söylüyor. O kadar yorgunluktan sonra geri çevirecek durumda olmadığımızı bu teklifle hemen evet diyoruz.

2007-2008 TKP/ML TİKKO Geçici Kış Üssü

Barınakta tüm gerilla bileşeni canlı bir şekilde son hazırlıkları tamamlamaya çalışıyor, her şey son bir kez daha gözden geçiriliyor. Yaklaşık bir hafta süren bu hazırlıklar bittiğinde artık gerilla tümüyle yer altına çekilmiş bulunuyor. Ardından Bölge Parti Komitesi komün, sağlık, teknik, kültür, kütüphane-kırtasiye gibi komisyonları örgütlemek ve kış üslenim barınağının adını belirlemek için tüm bileşenin katıldığı ve önerilerinin alındığı bir toplantı düzenliyor. Gerillalar bu tür toplantıların demokrasinin bir gereği ve örneği olduğunu belirtiyor. Siyasi Komiser bu konuda bize **"gerillada merkezi yan esastır, ama bunu dogmatik ve mekanik olarak ele almıyoruz. Biz her şeyden önce Komünist Parti önderliğinde savaşan bir gücüz. Koşulunu yarattığımız her yerde demokrasiyi de en ince ayrıntısına kadar işletiriz"** diyor.

Gerillalar kendilerini uygun gördükleri komisyonlara öneriyorlar. Kimileri de bir başka gerillayı öneriyor. Öneriler tüm ayrıntılarıyla alındıktan sonra sıra Geçici Kış Üssü'nün adının belirlenmesine geliyor. En zor olanı da bu. Gerillalar şehitlerin isimlerini söylüyorlar ve neden o şehit adıyla anılmasını istediklerini açıklıyorlar. En çok **Dilek Polat** ve **Mehtap Kara** yoldaşların ismi telaffuz ediliyor. Devrim yolunun meşalelerinin adları yoğun bir duygu anaforu içinde anılıyor. Toplantı bittiğinde barınak ismi **"TKP/ML TİKKO-2007-2008 Dilek Polat-Mehtap Kara Geçici Kış Üssü Alanı"** olarak belirleniyor. Ve hemen pankart yapım hazırlıklarına giriliyor. Bölge Parti Komitesi toplantıda alınan önerileri değerlendirmek ve tüm kış süreci boyunca verilecek eğitimin muhtevasını belirlemek için toplantı yapıyor. Toplantı bittiğinde görev dağılımı yapılmış, komisyonlar örgütlenmiş oluyor. Siyasi Komiser, bileşene kimin hangi görevi aldığını belirtirken, gerillalar da birbirlerine takılıyor. Siyasi Komiser ayrıca eğitim taslağını bileşene sunuyor. Ve önerileri almaya çalışıyor. Bu önerilerden sonra teorik-pratik, politik-askeri eğitim programına son şekli veriliyor.

Bundan sonrası komutanlık ve komite kademesi örgütlenen komisyonların toplantılarıyla geçiyor. Her komisyon yaptığı

toplantıdan sonra belirlediği kural ve anlayışları yazılı hale getirerek panoya asıyor. Komün, sağlık, nöbet komisyonları bu konulardaki anlayış ve kuralları tüm birliğe sunumlarla aktarıyor.

Her gerilla eğitim programında görev alıyor. Yani herkes **hem öğrenci hem de öğretmen** oluyor. Gerillanın eğitimindeki temel konular 8. Konferans kararları, devlet, kitleler, Komünist Parti tarihleri, İbrahim Kaypakaya'nın görüşleri, kadın sorunu vb. oldukça geniş kapsamlı bir eğitim programı hazırlanmış. Yine askeri eğitim çerçevesinde gerilla savaşı, düşmanı tanıma ve hareket tarzı, sabotaj, baskın, pusula, silah ve patlayıcı eğitimi gibi oldukça can alıcı konular da plan dahilinde. Eğitimlere başlama tarihi de saptandıktan sonra gerillalar harıl harıl eğitim hazırlığına başlıyorlar. Biz de yapacağımız röportajın çerçevesini belirlemek için hazırlık yapıyoruz.

Tüm bunlar olurken Kültür Komisyonu her gerillanın düşüncelerini aktaracağı, günün anlam ve önemini belirten yazıların yazılabileceği bir pano hazırlıyor. Panoya **"Özgür Pano"** ismi takılıyor. Panonun Ocak ayı sonuna kadar sloganı da Mao yoldaşın **"Birlik-dinamizm-ciddilik-canlılık"** sözü olarak belirleniyor. Sonrası gerillaya kalıyor. Öyle de oluyor. Pano renkli yazılara, duygu ve düşüncelerin ifade bulduğu cümlelere mekan oluyor. Kısa sürede panoda boş yer kalmıyor. Tabi yazı asmanın gerillalar da ironik bir dille eleştiriliyor.

Ve yılın ilk karı...

"Çayı kardan demliyoruz"

Havalar her geçen gün daha da soğuyor. Ama her şeye rağmen güneş kendini esirgemiyor gerilladan. Bir sabah güvenlik nöbetçisi gerilla birliğinin telaşa kaldırıyor. **"Kalkın, kar yağıyor!"** Gerillalar hemen kendilerini dışarı atıyor. Dışarıda olağanüstü bir görüntü var. Daha dün gri, haki ve boz karışımı olan doğa üzerine beyaz bir örtü çekerek, uykuya dalmaya hazırlanıyor. Artık gerilla da dar bir alana sıkışmak zorunda kalıyor. Daha önce kaynaktan getirilen su, artık kardan temin edilecek. Tenekelere doldurulan kar, sobada eritilerek su ihtiyacı gideriliyor. **"Kaynağından akan ve doğal mineralleriyle kullanılan suyla saf su arasında fark var mı?"** diye sordüğümüzde, kar suyunun susuzluğu yeterince gidermediği, bunun da minerallerden yoksun oluşundan kaynaklı olduğu söyleniyor. Ancak gerilla bunu da çözmüş. Su konulan kapların içine taş atılarak bu sorun da gideriliyor. Günün komün nöbetçisine yaklaşıyoruz. Nöbetçi çay ve yemek hazırlıklarını yapıyor. Her günün yeme-içme işleri o günün nöbetçisinden soruluyor. Çay demleme işlemini soruyoruz. Nöbetçi önce bakıyor, sonra hafif bir gülümseme ile **"çayı kardan demliyoruz"** diyor.

"Devrimin atak, bilgili, fedakâr kadroları olalım!"

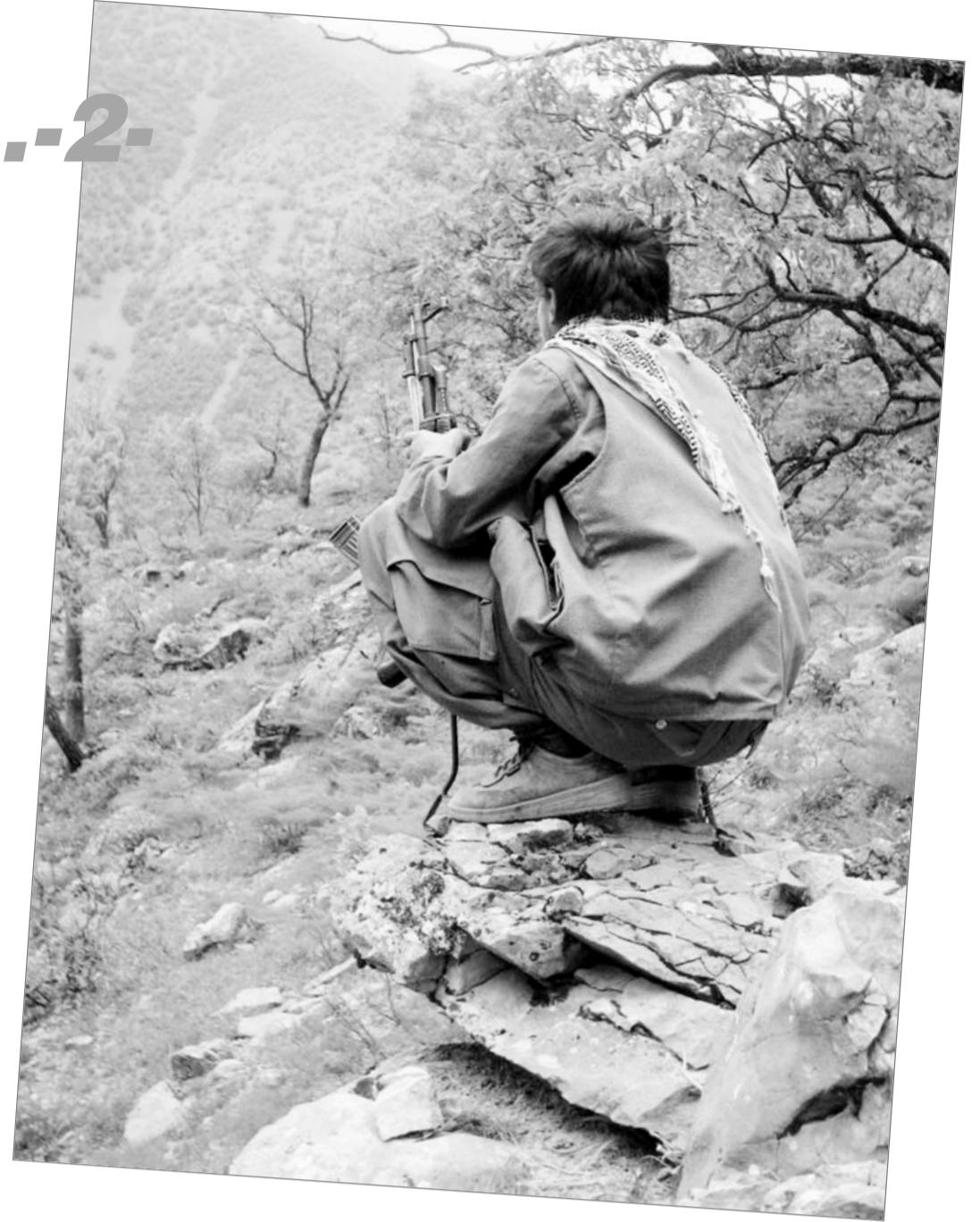
"Bıçak sırtında fırtınalar içinde" bir sevdadır onlarınki, boranlarla acılarıyla bilgeleşir yaşam ve bu havalarda yürümek yürek ister. Özgürlük tutkusudur onları fırtınalara götüren. Tarih **23 Kasım 1997**... Önce dallarda sararan yapraklar düştü toprağa, sonra hain ve kalış düşman partilerinin kovanları. Karşısında beş Partizan yürek, beş Partizan bilinç, yanan beş meşale. Karadeniz'in Ese Yaylası'nda gerçeklerin devrimciliğinde özünde sinanmış komünist önder **Mehmet Demirdağ** ve **dört yoldaşı**. Tarihin yaprakları 10 yıl sonrasına gelmiş, her yıl olduğu gibi bu yıl da bilenen kavga andıyla anılıyor komünist önder ve dört yoldaşı; **Dilek, Duran, Ümit, Ümit**...

Gerilla birliği komünist önderi anmak için bir etkinlik düzenliyor. Etkinlikte ilk olarak Mehmet Demirdağ'ın Genel Sekreter olduğu dönem, partinin toparlanmasında belirleyici bir önem taşıyan çabaları ve katkıları anlatıldı. Daha sonra gençlik kökenli gerillalar Demirdağ yoldaşın gençlik için taşıdığı önemi anlattılar ve sözlerini **"Devrimin atak, bilgili, fedakâr kadroları olalım!"** şiarıyla bitirdiler. Ardından Demirdağ yoldaşın sevdiği türküler ve marşlar söylenerek, anma etkinliği sona erdi.

"Araştırma yapmanın söz hakkı yoktur..."

Teorik eğitimler başlamış ve tüm yoğunluğuyla sürüyor. Gerilla, eğitime büyük önem veriyor. Kış barınak süreci, teorik-politik yoğunlaşmanın en fazla olduğu dönem. TKP/ML'nin yapmış olduğu 8. Konferans kararları, eğitimlerin merkezinde duruyor. Diğer konular da bu kararlar doğrultusunda ele alınmaya çalışılıyor. Halk Savaşı'nın geliştirilmesi, gerillanın üstlendiği misyon, yönelimin temel halkasını oluşturuyor. Halk Savaşı'nın neden istenilen düzeyde geliştirilemediği, gerilla mücadelesinin motor olma rolünü neden tam olarak oynayamadığı, önderlik sorunu gibi temel konular en çok tartışılan, kafa yorulan sorunlar oluyor. Geçmişte düşülen hatalardan dersler çıkarmak, umutsuzluktan değil, umudun adı olmak ve yaşanan güvensizliği yok etmek için daha fazla enerji harcamak gerektiği bilincini kuşanmaya çalışıyor gerilla. Bundan dolayı da **"araştırma yapmanın, bilgi sahibi olmayanın söz hakkı yoktur"** anlayışı daha canlı şekilde bilinçlerde yer ediniyor.

Her gerilla eğitimlerde önemli gördüğü en ince ayrıntıyı bile not ediyor. Kitapların sayfaları daha eleştirel gözlerle çevriliyor. Konular büyük bir özenle, tüm bileşenin anlayabileceği şekilde, sade ve yalın işleniyor. Günlük yaşamdan somut örneklerle zenginleştiriliyor. Teorik-politik eğitim Pa-

zar günleri hariç haftanın altı günü günde beş saat sürüyor. Bunun yanında her gerilla çeşitli konularda yazılar, makaleler yazarak eğitimini tamamlıyor. Bu çalışmalar Siyasi Komiserin yönlendiriciliğinde ve denetiminde yapılıyor.

Gerilla yaşamının olmazsa olmazlarından olan **askeri eğitim** de aynı şekilde büyük bir ciddiyetle ele alınıyor. Savaş ve psikoloji, gerillanın nitelikleri, düşman kavramı vb. konular komutanlar tarafından savaşı bileşene anlatılıyor. Çalışmalar boyunca özel olarak bazı vurgular yapılıyor. Savaşın bir politika yapma biçimi olduğu, askeri eğitimin de, politik eğitimin önemli bir ayağı olduğu, düşmanı ve kendini tanımayanın yenilmeye mahkum olduğu, diyalog kavramından savaşı kavramının mümkün olmayacağı çalışma boyunca sıkça vurgulanan noktalar oluyor.

Keza eğitimlerin bir parçası olarak on beş günde bir eleştiri-özeleştiri toplantıları alınıyor. Gerillaların birbirlerine olan eleştirileri tüm bileşence tartışılıp bir sonuca bağlanıyor.

Yeni bir yol, yeni bir kavga yılı...

Dışarıda hafif bir kar yağıyor. Kar kalınlığının kimi yerlerde iki metreyi geçtiğini söylüyor gerillalar. Bizim kaldığımız yerlere kış diğer alanlara nazaran daha erken geliyor, geç gidiyor. Gerilla birliği de bu harika görüntüden ilham alarak yılbaşı kutlaması için hazırlıklara başlıyor. Pastalar, çörekler hazırlanıyor. Gerillanın mahir elleri olanaksızlıklar içinde yaratıcılığını konuşturuyor. Sabırsızlıkla akşamı bekliyoruz. Akşam olduğunda yılbaşı etkinliği başlıyor. Türküler ve şiirler eşliğinde bu neşeli yılba-

şı akşamını Kültür Komisyonu organize ediyor. Mizah yönü gelişkin gerillalar çeşitli skeçlerle birliği kahkahaya boğuyor. Yaşamın içinden komik anlar, ince eleştiriler hem güldürüyor hem düşündürüyor. Bilgi yarışmasında da birbirinden ilginç sorular ve cevaplar peşi sıra geliyor.

Saatler 24'ü gösterdiğinde her gerilla yeni yıla dair duygu ve düşüncelerini dile getiriyor. Gözler ve sözler ortaklaşıyor. **"Yeni yılda kavgayı büyütme, 8. Konferans yönelimini ileriye taşımak"** ... Ve 2008...

"Onları yaşatmak, zaferi kazanıp onlara armağan etmektir!"

Kan ve can bedeli kazanılan değerleri umut ve direnişle örülen bir kavga'nın sönmeyen meşaleleriydi onlar. Onlar ki, geleceği ellerinden alınmış bir çocuğa, geleceğini geri kazandırmak, umudu kırılmış bir işçinin umudu olmak, saltare uzanan el, meydanlardaki ses olmak, bir köylünün alinteri ile yüzünü döndüğü zirveler olmak için bedelini yaşamlarıyla ödemekten çekinmediler. **Devrimin harcı, uğruna şehit düşenlerin kanyıyla karılır.** Ezilenlerin kurtuluşu ölümlerle yaşam arasındaki ince çizgide bir ölü gibi yaşamaktansa devrim uğrunda ölecek yaşamak onurlu bir geleceğin adı olmaları onların tercihi. Elbette ki ölüme sevdalı değillerdi. En güzel dünyaları hak etmişlerdi. Ama zulmün saltanat olduğu bir dünyada kölece yaşamak zaten ölüm demekti. Bundandır ki zulmün saltanatının içinde güzel yaşamı yine onlar yaratmıştı. Kavgaydı onların yaşamı. Baş eğmezlik ve özgürlük tutkusunu. En fazla onlar hissetmişti ve arzulamıştı özgürlüğü. Bir insan özgür olmadan insani olan hiçbir şeyi insanca yaşayamazdı. Bunun içindir ki en önünde onlar vardı kavganın. Adları, ünleri, ırkları yoktu. Tek bir adları vardı **"devrim"**. Devrimimizin şehitleriydi onlar. Partimizin beyni, işçisi, yaratılan değerleriydi. Onları yaşatmak, zaferi kazanıp onlara armağan etmektir.

Ocak ayının son haftasındayız. Bilindiği üzere TKP/ML 1978'deki 1. Parti Konferansı'nda Ocak ayının son haftasını **Parti Ve Devrim Şehitleri Haftası** olarak ilan etmişti.

Gerillada şehitler için yapılan anmaların anlamı başkadır. Ölüm ile yaşam arasındaki o ince çizgi, gerillanın sırat köprüsüdür. Savaş, insana dair tüm duyguların yoğunluğuna yaşandığı arenadır. Her gerilla, bu arena da sınanır ve çelikleşir. Ölümü de yaşamı da aynı zaman diliminde yaşar. Yanbaşında vurulan bir yoldaşı için yüreğinde fırtınalar koparken, çemberin içinde kalan bir yoldaşını kurtarmak için canını feda etmekten çekinmez. Yoldaşlık bu ince çizgide sınanır. Özgürlük bu arenada kazanılır. Bundandır

ki, bu ince çizgide şehitler çok yoğun duygu yoğunluğuyla anılır, anımsanır.

Bir hafta sürecek anma etkinliği için hazırlıklar tamamlandı. Önce pano şehitlerin resimleriyle donatıldı. Başta **Marks, Engels, Lenin, Stalin ve Mao** resimleri asıldı. Hemen altında TKP/ML'nin kurucu üyeleri, **Süleyman Cihan, Kazım Çelik ve Mehmet Demirdağ** panonun tam ortasında "**Parti Ve Devrim Şehitleri Ölümsüzdür**" yazısı bulunuyor. Böylece hafta boyunca birçok şehit yoldaşımız, bakışlarıyla, anıları ve selamlarıyla bizimle oluyor.

İlk olarak tüm gerilla birliği silah ve tesisatlarını kuşanmış, şehitlerimiz için saygı duruşunda bulundu. Ardından haftanın anlamına ilişkin konuşmalar yapıldı. Sonra marşlar, türküler ve şiirler okundu. Son olarak her gerilla tanıtıldığı şehitleri anlatmaya başladı. Kinzir Ormanı'nda şehit düşen **Mehtap Kara** yoldaşı tanıyan gerillalar onu anlattılar. Anma programının en duygulu anlarını bu anlatımlar oluşturdu. Dışarıda da doğa anmaya katılıncasına beyaz örtüsünü yeryüzüne serpiyordu. Lapa lapa yağın kar ve milyonlarca kar tanesi şehitleri selamlıyordu adeta. Doğa ve gerilla bütünleşmiş, geleceğin kızıl karanfillerinin karşısında kavganın sloganlarını haykırıyorlardı. Anma programının ikinci bölümünde **Aşkın Günel**'i anlatan bir yazının okunmasından sonra, yine **Mehtap Kara** için hazırlanan ve onun dilinden şehitleri anlatan bir yazı okundu. Ardından **Şeyh Bedrettin Destanı** adı tutulmuş oyunla anma programı sonuçlandı. Haftaya yayılan üçüncü ve son günde ise Parti ve Ordu bayrağında oluşan rozetler törenle takıldı. Silahların huzurunda içilen **TIKKO Andı** okunurken yeni yılın kavga yeminleri ve sözleri gerillalarca haykırıldı.

Cemre düştü havaya, toprak, su ise beklemede...

Ardık yavaş yavaş bahar hazırlıkları başlıyor. Şarjörlerin taşındığı kütüklükler dikiliyor, silahların bakımı yapılıyor. Bahar ayları operasyonların en yoğun yaşandığı aylar olması itibariyle gerillanın da tetikte olduğu aylar. Olası operasyonlar için çeşitli plan ve hazırlıklar tamamlanıyor. Bu arada TC ordusunun Irak Kürdistanı'nda PKK'ye karşı düzenlemiş olduğu kara operasyonu günü gününe takip ediliyor. Gündem değerlendirilmelerinde konuya dair kapsamlı yorumlar yapılıyor. TC ordusunun aldığı bozgun TIKKO gerillalarınca da coşkuyla karşılanıyor.

İlk cemre havaya düştüğünde, bizler de son hazırlıklarımızı yapıyoruz. Karlar erimeye, buzlar çözülmeye başlıyor. Günler ve haftalar geçiyor. Barınaktan çıkış tarihi yaklaştıkça gerillada canlılık ve heyecan artıyor. İlk kardelenler karı

delip doğaya merhaba dediğinde gerillanın sabırsızlığı daha da artıyor. Baharın müjdecisi kuşların cıvıltısı her geçen gün çoğalıyor. Baharın gelmesinin bir kanıtı da onlar oluyor. Turna katarları selama duyuyor sonra. Dürbünlere ilişkin gözler turna selamlarını alıyor. "**Artık, bir hafta on güne kalmaz barınaktan çıkarız**" söylemleri yapılacak ve yapılması gereken görevlere dair sohbetlere dönüşüyor.

Ayrılık vakti...

Ardık ayrılık vakti. Son hazırlıklarımızı yapıyoruz. Geldiğimiz gün sanki dün gibi. Her gününü farklı yaşadığımız gerilla yaşamında; insanla doğanın nasıl bütünleştiğini özgürlük ve yaşam tutkusunun hangi zorluklara kadir olduğunu gördük, yaşadık, hissettik. Dünyanın tüm yoksulları her yerde aynı ütopya için yürüyorlar geleceğe. Dünyanın her yerinde işçiler, köylüler, yurdu işgal edilmiş ezilen uluslar kurtuluş için, devrim için, sosyalizm için açlığın ve zulmün ortasından yürümekten çekinmiyor. Çin'de 300 bin kişiye on iki bin km. yürüten de, Rus proletaryasına sarayları zapt ettiren de, Nepal'de dağları ve şehirleri isyan ateşiyle kapıp kavuran da ve nihayetinde Dersim dağlarını **Partizan** yüreklerle mesken eyleyen de aynı ütopya'dır.

Barınaktan çıkarak arazinin kamufleli bir noktasında konaklıyoruz. Komuta bileşeni, bizi bırakacak birliğin kimlerden oluşacağını tespit etmeye çalışıyor. Karanlık çıktığında yola çıkacağız. Öğleden sonra bir uğurlama töreni yapılacağı söyleniyor. Heyecanlı o saatleri bekliyoruz. Öğlen yemeğinde buruk bir sessizlik sarıyor bizi. Aylardır birlikte olduğumuz yoldaşlarımızdan ayrılmak ve dile getirilmesi çok zor olsa da bir daha görememe ihtimalinin olması yüreğimizi burkuyor. Her gerillaya daha ayrıntılı bakıyor, onları beynimize kazıyoruz.

Güneş yavaş yavaş dağların doruklarından yükselirken, gerilla birliği toparlanıyor. Saatler ayrılığa yaklaşıyor. Siyasi Komiserin ve Komutanın uyarısıyla gerillalar ellerinde silahlarıyla yarım bir çember oluşturuyor. Ve veda başlıyor. Siyasi Komiser bizim buraya geliş amacımızı, birlikte geçirdiğimiz zamanı kısaca özetliyor; "**Mücadelemiz ezilen milyonların özgürlük mücadelesidir. Partimiz TKP/ML ve ordumuz TIKKO Halk Savaşı ve gerilla savaşı konusunda ısrarlıdır. Tarihimize geldiğimiz aşama arasında bir fark olsa da biz bu açığı kapatmaya kararlıyız. Bilimsel dünya görüşümüz, silahlı mücadeledeki ısrarımız zaferimizin teminatıdır. Her alanda ve her yerde yüzümüzü savaşa çevirmek küçük decikler de olsak aynı ırmağa**

akmak, denize varabilmektir hedefimiz. Bu deniz Demokratik Halk Devrimi'dir, Sosyalizmdir.

Ayrılık vakti geldiğinde biz de bir konuşma yapıyoruz ve özetle "kavga sonuna kadar... Şehirlerde, köylerde, fabrikalarda, tarlalarda, sokaklarda ve dağlarda... Özgürlük her yere... Zulüm ve zorbalık saltanatı, açlık ve yoksulluk olduğunca, ellerde tüfek, dillerde devrimin ezgisi bitmeyecek" diyoruz.

Tören bitiyor. Sırayla bizimle gelecek olan gerillaların dışındakiyle vedalaşılıyor. Karşılıklı duygulu anlar yaşanıyor. Aynı ütopya için ayrı kanallarında yer almak, aynı duyguları yaşamamanın en büyük nedenidir. Ve ayrılıyoruz. Tüm yol boyunca geride bıraktığımız gerillaları düşünmüyoruz. Bizi bırakan gerillalarla ayrılacağımız noktaya, sabaha doğru ancak varıyoruz. Uzakta şehrin tek tük yanan ışıkları cılız bir şekilde yansıyor. Birazdan güneş doğacak. Bizim varlığımızdan

habersiz uyanacak şehir. Sessizce alacak içine bizi de, kalabalıklara karıştıracak, bu davetsiz misafirlerle ev sahipliği yapacak. Geniş kalabalıklar bizim varlığımızdan habersiz günün mahmurluğundan hayatı yaratacak olan atöyelere, tezgahlarının başlarına geçecekler, esnaf kapısının önünde oturup demli çayını yudumlayacak, gazetesini okuyacak. Yaşam onların ellerinde her gün yeniden kalıba dökülürken, dağların zirvelerindeki bir grup silahlı insanın onları gözetlediğinden habersiz bakacaklar zirvelere.

Bulduğumuz birliğin komutanını artık ayrılık vaktinin geldiğini bildiriyor. Alacakaranlıkta tek tek bakıyoruz birbirimize, kucaklaşıyoruz. Ve ayrılıyoruz. Bizim yönümüz ışıklarını gördüğümüz şehre doğru onları ise güneşin doğduğu zirvelere doğru. Yürüyoruz... Kalabalıklara karışmak ve onlarla yeniden yürümek için.

"Ve röportaj başlıyor..."

- Merhaba siz '80'li yılların sonundan bu yana kesintili bir şekilde olsa da gerilla mücadelesi yürütmüş TKP/ML' nin yaşadığı önemli dönemlere tanıklık etmiş birisiniz. Sizin sürecinizden kalan

çok kimse yok. Bu konuda ne diyebilirsiniz?

Ünal: Parti ve gerilla savaşı, kopmaz bağlarla birbirine bağlı iki çelik halkadır. Öncü ve önder güç olan parti olmadan gerilla savaşı var olamaz, gelişip büyüyemez. Partimizi içten ve dıştan yıkmak, tasfiye etmek isteyen irili ufaklı birçok tasfiyeciler çıkmıştır. Yoldan çıkmış, yozlaşmış, bozulmuş bu küçük-burjuvaların hiçbirinin gücü ve kirli çabası Partimizi gerilla savaşı rotasından, Halk Savaşı güzergahından sapıramamıştır. Partimizin tarihi, gerilla savaşımızın tarihinden bağımsız ve kopuk değildir. Bu tarih aynı zamanda küçük burjuva anlayış ve duruşlara karşı mücadele tarihi ve ileriye gerinin, devrimci olanla küçük burjuvazi arasında kesintisiz bir şekilde devam eden mücadelenin de tarihidir. Son 20 yıllık tarihimizde bir dizi çaplı çapsiz irili ufaklı tasfiyeciler ortaya çıkmıştır ve istisnasız hepsi "**parlak, ileri ve iddialı**" şeyler söylemiştir. Onlar görünürde bazı doğ-

suz bir bilince sahiptik. Son on yıllık gerilla savaşımızın yarattığı değerlerle bugün daha ileri ve bütünlüklü bir bilince sahip olduğumuzu belirtebilirim.

Partimizin başarıyla gerçekleştirdiği **8. Konferans kararları** da yolunuzu aydınlatmaya devam ediyor. Onun devrimci kararları gerilla savaşımızı kitleler içinde büyütme kararlılığıdır. Bu kararlılık; son süreçte gerilla savaşını geliştirme iddiasında yatmaktadır. Bu kararlılık; kitlelerin özgürlük tutkusunda yatmaktadır. Bugün 8. Konferans kararlarımızla daha ileri bir gerilla savaşı, kitle ve Parti bilincine sahibiz. 8. Konferansımızla birlikte nitel ve nicel gücümüzde gelişme olduğunu söylemeliyim. Ancak bu adımların geliştirilmeye ve güçlendirilmeye ihtiyacı vardır. Bugün bu ihtiyacı karşılayacak kararlılıkta **İddiamız ve üretimizi güçlendiren emekçi halkımız ve Partimizdir.** Partisiz ve kitlesiz devrim mümkün değilse, bizler Parti ve halkın özgürlük tutkusunu ol-

mak için çabamızı artıracaktır.

- Uzun yıllara rağmen sizi TKP/ML'den koparmayan ısrarın adı nedir?

Ünal: Dünyaya bakın, ülkemize bakın! Son yüzyıla ve günümüze bakın! İşçiler, emekçiler ve ezilenler lehine değişen bir şey var mıdır? Toplumsal yaşamımızda emekçiler, ezilenler lehine köklü değişimler, iyileşmelerden bahsedebilir mi? Son yüzyıllık insanlık tarihinde dünya halklarının başına bela olan emperyalizm canavarının yaptıklarını bir farklılaşma var mı? Egemenlerin sınıfsal niteliğinde bir değişim var mıdır? Emperyalizm ve gericilik bir zulüm ve kıyım makinesi olarak halkımızı yoksullaştırıp, baskı altında tutmaya, iradesini parçalamaya, özgürlüğünü katletmeye devam etmiyor mu? Cumhuriyet tarihinden bu yana emekçilerin yaşamında karanlıktan ve umutsuzluktan başka var olan nedir? Onların yaşamında demokrasi, eşitlik, özgürlük nerede var olmuştur? Yoksulluk ve cehalet dolu bir yaşama mahkum emekçi halkın özgürlüğü bir ihtiyaç olmaya devam etmiyor mu? Bu soruların yanıtı yoksulların özgürlük ihtiyacında yatıyor mu? Yanıtı "evet" olan bu soruyu ben TKP/ML saflarında yanıtı verdim. Çünkü Partimiz; Türkiye emekçi halkını kurtuluşa götürecektir. Partimiz bu kurtuluşun ancak ve ancak silahlı mücadeleye ile mümkün olduğunda bir an olsun tereddüt etmemiştir. Bu ısrar bizim partimizle aramızdaki bağın en kalın halkasıdır. Ve bizler, özgürlük savaşçıları, TIKKO gerillaları olarak **halkın özgürlük bilinci, değişim iradesi, devrim tutkusunu** olmaya devam edeceğiz. Bu ihtiyacın gerçekleşmesi onlarca yıl sürme pahasına, ölüm bizleri affetmezse de dağlar özgürlük meydanları olmaya ve özgürlük savaşçısı kalmaya devam edeceğiz. Bizler

buna mahkumuz.

Kitlelerin en ileri mücadele biçimi olan gerilla savaşının geliştirilip güçlendirilmesi, çözüm gücü ve silahlı olmaya devam ettikçe bizlere de direnmek, savaşmak ve özgürleşmek düşer. Halkın kurtuluşu ihtiyacı var oldukça bu ihtiyacın yapı taşları olan bizlere milyonların özgürlük bilinci ve devrim tutkusunu, değişim iradesi olmak düşer.

- Halkımıza, özelden Dersim halkına ileteceğiniz bir mesajınız var mı?

Ünal: Yıllardır acı ve ıstırap çeken halkımız yaşamına, geleceğine ve çocuklarına sahip çıkmak için yaşamın her alanında demokrasi ve özgürlük için eşitlik ve adalet için örgütlenmelidir. Kendi çıkarları için sömürü ve baskıya karşı örgütlenmelidir. Sendikalarda, kooperatiflerde, kitle ve mesleki örgütlerde örgütlenmelidir. Yoksulluk ve cehalet, sömürü ve baskı ancak örgütlenip, mücadele edilerek ortadan kalkar.

Kim ki yoksulluktan ve cehaletten şikayet ediyorsa, kim ki yaşamından memnun değilse, kim ki mutsuz ve yalnız ise özgürlük için mücadeleye atmalıdır. Örgütlenip mücadele etmeden ne ekmek ne özgürlük ne de mutluluk gerçek olmayacaktır. Çilekeş halkımız yüzünü dağlara çevirsin! Dağların ateşi onları aydınlatacaktır. Dağların özgürlük ateşi bütün yoksulları günahlarından arındırıp, kirlerinden temizleyip, dertlerinden kurtaracaktır.

Dersim halkı yıllardır faşist TC devleti tarafından katledilip, sürgün edilmekte, her türlü sömürü ve baskıya maruz kalmaktadır. Her şeye rağmen demokrasi ve özgürlük bilincinden ve düşünden vazgeçmeyen Dersim halkı, bugün daha yoğun, daha sinsi baskı ve yozlaştırma politikasına maruz kalmaktadır. Devlet Dersim halkının birlik ve beraberlik içinde yaşamasını engellemek için her türlü güvensizliği yayarak onları birbirine düşman etmekte ve örgütsüzleştirilmeye çalışmaktadır. Dersim halkındaki birlik ve beraberlik çok daha güçlü iken bugün bu duygular zayıflamıştır. Herkes birbirinden şüphelenmekte ve birbirini ajan ve muhbir olarak suçlamaktadır. Bu durumu yaratan ve devamından yarar gören TC devletidir. Devlet, yıllardır halkı bölüp parçalamak için içinde her türlü fesat ve fitneyi sokarak güvensizlik yaymak için elinden gelen her türlü burjuva-feodal politikaya başvurmuştur. Dersim halkı bu bölünmüş, parçalanmış durumu ortadan kaldırmak için düşmana karşı durmalıdır. Baskı ve şiddetle ya da bir parça ekmek kıvrımıyla kendisini satın alarak ajanlaştırma, muhbirleştirme çalışmaları karşı örgütlenmelidir. Onur ve şerefine sahip çıkmalıdır. Şeref ve onurlarını bir kaşık mercimeğe satmamalıdır. Bu yolu seçenleri yani onur ve şerefini satanları dışlamalıdır. Ajan ve muhbirleri cezalandırmalıdır. Onları kendi aralarına almayarak lanetlemelidir.

Gönüllü dağlardan, yüreği devrimcilerden, bilinci özgürlükten kopamayan Dersim halkı örgütlenmelidir. Örgütlenmeden, birlik ve beraber olmadan ne baskı ne sömürü ortadan kalkabilir. Örgütlenmeden, birlik ve beraber olmadan ne özgürlük ne ekmek ne de insanca yaşama sahip olabilirler.

Yaratılan üreten acı ve ıstırap çeken Dersim halkının gerçek dostları proleter devrimcilerdir. Emekçilerin yoksul köylülerin öncüsü partimiz **TKP/ML**, onları kurtuluşa ve özgürlüğe götürecektir. Dersim halkı Partimiz etrafında örgütlenip birleşerek, özgürlük uğruna mücadele ederek, insanca yaşama sahip olacaktır. Partimiz, Dersim halkının acılarını sarıp kucaklayacak ve onu kurtuluşa götürecektir irade ve kararlılığı sahiptir.

(Devam edecek)

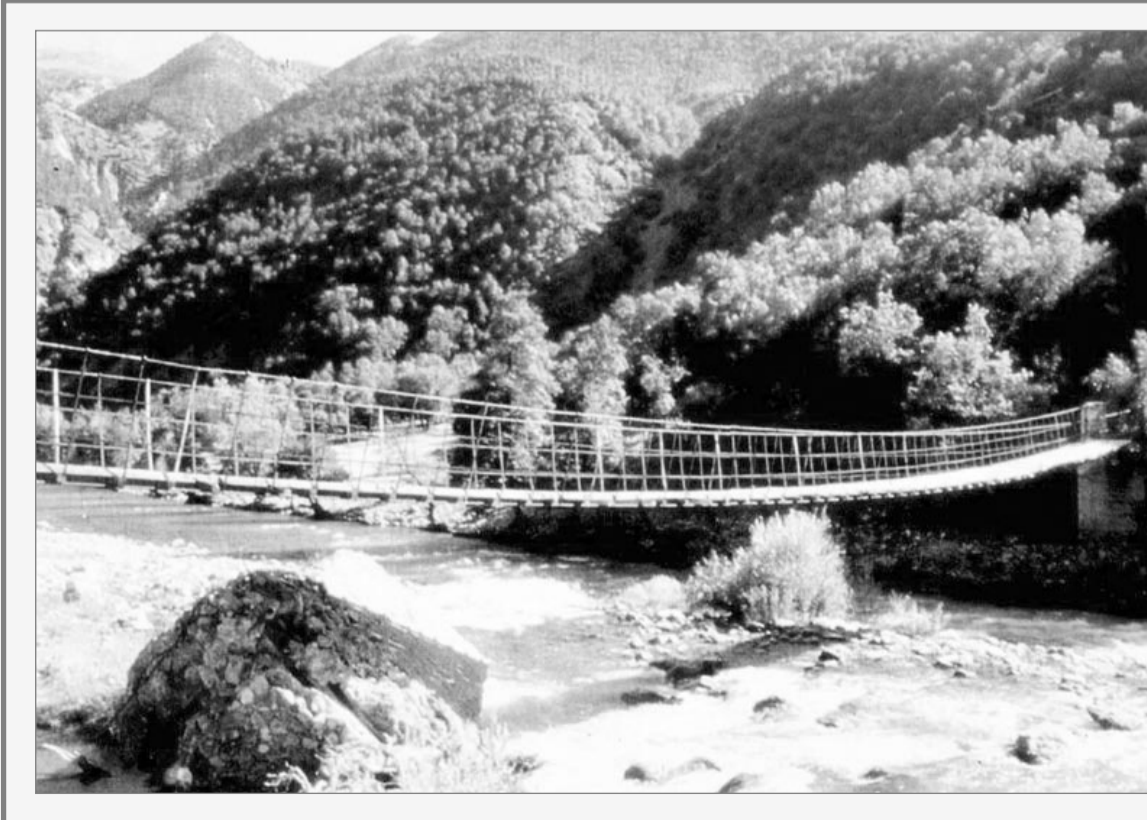
Yeşile sevdalıdır her gerilla...

Dağlar beyaz duvağını yüzünden kaldıran bir gelin edasıyla güneşi karşıyor. Ve yeşil, gerillanın en arzuladığı renk... Çünkü ağaçların yeşermesi gerillanın hareket etmesi demektir. İşte bu yüzden gerilla yeşile daha bir sevdalı.

Düz alanları çimenler, nergizler, gelincik çiçekleri kaplıyor. Bir renk cümbüşü adeta.

Öte yandan doğaya ihanet edenler, onun kendisine sunduğuyla yetinmeyenler kendisini doğanın doğa anaya ellerinden gelen tüm kötülükleri yapmaktan

geri durmuyorlar. Gözü aç, kanı doymayan zulmün saltanatını taşıyanlar doğaya saldıkları sera gazlarıyla, kimyasal bombalarıyla doğaya ihanet ediyorlar. Dokundukları her yer insana yabancılaşıyor, kuruyor. İşte gerillanın, bu zorbalığın saltanatına son vermek, doğaya ve insanlığa karşı işlenmiş tüm suçların hesabını sormak için savaşta yanında bulunduğu büyük müttefiki de yine doğa oluyor. Yani dağlar yani ormanlar yani dereler yani vadiler... Doğa, evlatlarını hiç bırakmayan bir ananın şefkatıyla sarmalıyor gerillayı.

Nepal'de burjuvazinin ihaneti

İsmi komünist olsa da hakim sınıf partilerinden olan ve yıllarca Maoistlere karşı mücadele eden UML'nin son dakikada Maoistlere ihanet ederek yeni bir "kutsal ittifak" kurması burjuva siyasetinin yozluğunu-masa başı oyunların etkisini gösteren bir örnek olmuştur.

Nepal'de Kurucu Meclis seçimlerinin ardından yeni hükümetin kurulmasını ve meclisin çalışmaya başlamasını engellemek için 2.5 ay boyunca istifa etmeyen Nepal Kongresi üyesi Başbakan Koirala'nın baskılar sonucu görevinden ayrılmasının ardından 19 Temmuz tarihinde Devlet Başkanı, Başkan Yardımcısı ve Meclis Başkanı seçimleri yapıldı.

Seçimlerden önce 7 maddelik bir anlaşma ile NKP(Maoist) ve UML ittifak kurmuş, devlet başkanı adayını UML'nin ve başbakan adayını ise NKP(Maoist)'in belirlemesini ve devlet başkanlığına herhangi bir partinin önerdiğini değil, toplum tarafından saygı duyulan bir kişinin önerilmesi konusunda anlaşmışlardı. Ancak seçimlerden 4 gün önce UML, devlet başkanı adayı olarak seçimden yenilgiyle çıkan genel sekreterleri Madhav Kumar'ı gösterince ittifak yıkıldı. Bunun üzerine NKP(Maoist) devlet başkanlığına azınlık milliyetten (Madhesi) bir kadın olarak Ram Raja Prasad Singh'i aday olarak gösterdi ve UML'nin adaylarını desteklemesi çağrısında bulundu.

Seçim gününe kadar pazarlığı sürdüren UML, tarihi seçimden 1 saat önce NKP(Ma-

oist)'le ittifakı tamamen bozdu ve Nepal Kongresi ve azınlık milliyet Madhesilerin ulusal partisi MJF ile anlaşacağını duyurdu. Buna göre devlet başkanı Nepal Kongresi'nden, Meclis Başkanı UML'den, devlet başkanı yardımcısı ise MJF'den aday gösterildi. Mecliste temsil edilen 5 küçük parti ise seçimleri boykot etti.

19 Temmuz günü yapılan seçimlerde gerekli olan 298 oya hiçbir aday ulaşamadığı için devlet başkanı seçilemedi. Nepal Kongresi'nin adayı Dr. Yadav 283 oy alırken Maoist aday ise 270 oy aldı. Devlet başkanlığı seçiminde 25 oy, yardımcısının seçiminde ise 24 oy geçersiz sayıldı.

20 Temmuz günü seçimleri boykot eden partilerden 2'si (kraliyet yanlısı RJM ve NPFN) başkanlık seçimine katılacaklarını ve Yadav'ı destekleyeceklerini ilan etti. İki partinin de mecliste 4'er temsilcisi bulunmaktadı.

Devlet başkanı yardımcılığı seçiminde ise MJF'nin adayı Paramanda Jha 305 oy alarak Maoist adayı geride bıraktı ve yardımcılığa seçildi.

Seçimlerin ardından üst düzey bir UML yetkilisi Maoistlerin seçim zaferinden dolayı sarhoşluğa kapıl-

malarını, her istediklerini yapamayacaklarını belirtirken Nepal Kongresi'nin üst düzey yetkilisi de Halk Kurtuluş Ordusu'nun mevcut orduyla birleşmesinin mümkün olmayacağını, HKO'nun dağıtılması gerektiğini ileri sürdü.

İsmi komünist olsa da hakim sınıf partilerinden olan ve yıllarca Maoistlere karşı mücadele eden UML'nin son dakikada Maoistlere ihanet ederek yeni bir "kutsal ittifak" kurması burjuva siyasetinin yozluğunu-masa başı oyunların etkisini gösteren bir örnek olmuştur. Seçimlerden açık farkla galip çıkan ve meclisin % 40'ini elinde tutan NKP(Maoist)'in seçimler sırasında tecrit edilmesi ve anayasanın yazılması sürecinde etkisinin azaltılmaya çalışılması en temel burjuva demokrasilerin kurallarına bile aykırı olmasına rağmen komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının partilerinin bu kurallara dahi uymaması gerici partilerin doğasını bilenler açısından şaşırtıcı değildir. Seçimlerden önce ABD, İngiltere ve Hindistan'ın gerek resmi açıklamalarla gerekse de Nepal'e gönderdiği üst düzey bürokratları ile seçim hakkında görüş ileriye sürmesi de emperyalistlerin bu seçimlere verdiği önemi göster-

mektedir.

Demokratik Cumhuriyet taktik sloganıyla hareket eden Nepalli Maoistlerin devrimi ilerletmek için 1.5 yıla yakın bir süredir yoğunlaştığı çabalar ancak halk kitlelerinin sokaklara çıkması ile başarıya ulaşmıştır. Bundan sonra da halk kitlelerinin Maoist öncülerinin safında hareket geçmeleri ile bu son masa başı oyun da aşılabilecektir.

19 Temmuz'da gerekli oy sayısına ulaşamaması nedeniyle 21 Temmuz tarihinde ikinci kez yapılan devlet başkanlığı seçiminde Nepal Kongresi'nin adayı Dr. Yadav 308 oy alarak Nepal Cumhuriyeti'nin ilk başkanı seçildi. Maoist aday Singh 282 oy alabildi.

Konuyla ilgili açıklama yapan Prachanda yoldaş, seçimden 1 saat önce kurulan ittifakın "şeytani ve doğal olmayan bir ittifak" olduğunu ve bunun barış sürecini tehlikeye düşürdüğünü belirtti. Partileri ittifakı bozmaları konusunda uyararak Prachanda bu yeni gelişmeden sonra kurulacak yeni hükümetin liderliğini alıp almamayı yeniden gözden geçireceklerini açıkladı.

Maoist önderlerden Gajurel yoldaş ise NK, UML ve MJF arasında hızlı şekilde kurulan ittifakın barış sürecinin önünde engel olduğunu, bunun net bir şekilde "kutsal olmayan ve apolitik bir ittifak" olduğunu vurguladı ve partilerinin artık hükümete girmesi için bir sebebin kalmadığını, muhalefette kalacaklarını belirtti.

Baburam yoldaş ise yeni ittifakın verimsiz ve gerici olduğunu, ülkeyi ileri taşımayacağını, hükümetin kurulması için partilerinin öncülüğüne karşı çıkmak için kurulduğunu ve Kurucu Meclis seçimlerinde ortaya çıkan halkın istem ve taleplerine aykırı olduğunu ifade etti. 90'ların ortasındaki siyasi oyunların yeniden oynandığını, o dönemde de ilerici reformlar bekleyen halkın istemlerine aykırı davranıldığını, Maoistlerin halka giderek süreç hakkında halkı bilgilendireceğini ve bu siyasi kumarı teşhir edeceğini belirtti. Baburam yoldaş diğer partilerin Maoistlere yönelik hükümete girme çağrılarını yönelik ise partilerinin bile bile cehenneme girmeyeceğini söyleyerek cevapladı.

Milyonlarca kitleyi ülkenin inşası için seferber edeceğiz

Ülkenin inşası için gençliği harekete geçirmenin önemini vurgulayan Prachanda yoldaş aynı zamanda yurt dışında çalışan-yaşayan milyonlarca Nepallinin de ülkeye gelerek ülkenin yeniden inşasına katkı sunmaları için çaba harcayacaklarını ifade etti.

27 Mayıs tarihinde NKP(Maoist) Başkanı Prachanda yoldaş ile görüşen 2 Batılı gazetecinin (Mary Des Chene ve Stephen Mikesell) "Nepal Cumhuriyeti'nin Şafağında" başlıklı röportajında Başkan Prachanda devlet başkanlığı seçimlerinden önce gerçekleşen tabloyu öngören açıklamalarda bulunmuştu.

Parlamentar partilerin Maoistlerin önderliğinde hükümetin kurulmasının önüne çeşitli engeller çıkarıldığını, buna karşı partisinin yaklaşımının sorulması üzerine Prachanda yoldaş hükümetin kurulması, devletin ve hükümetin başı konularında çok yoğun, sert bir mücadelenin sürdüğünü, bunların ideolojik ve politik meseleler olduğunu ve partilerin sınıf çıkarları ekseninde şekillendiğini belirtti. "Parlamentar partiler, özellikle de Nepal Kongresi (NK) ve UML devletin başının kendi insanları olmasını istiyorlar. Partimizin hükümeti kurmasını ve devletin başını almasını engellemek, kontrol altına almak istiyorlar." Konsensüse önem verdiklerini ancak devlet başkanı ve hükümetin kurulması konularında anlaşabileceklerini düşünmediklerini, o nedenle röportajın yapıldığı tarihte anlaşabilecekleri aşgari konu olarak cumhuriyetçi sistemin kurulmasını öne çıkardıklarını vurguladı.

Gazetecilerin NKP(Maoist)'in seçimlerden sonra da Geçici Hükümet döneminde olduğu gibi koalisyon kurulması önerisine partiler tarafından NKP(Maoist)'in kabul edemeyeceği ve anlaşmalara uymayan şartlar getirdiklerini, kendilerinin önderliğinde böylesi bir koalisyon kurulmaması halinde bunun nedenini nasıl açıkladıklarını sormaları üzerine Prachanda yoldaş seçimlerden önce parlamenter partilerin özellikle de NK'nın seçimlerden Maoistle-

rin zaferle çıkacağını öngöremediğini, NK'nın birinci olacağını tahmin ettiğini ancak Maoistlerin zaferinin ardından tavırlarını değiştirdiklerini, sözlerine aykırı tutumlar sergilediklerini açıkladı. "Öncesinde, seçimlere kadar, seçimden yenilgi alacaklarını beklemiyorlardı. Böylece rahatça örgütsel yapımızı parçalayabileceklerini ve HKO'yu kontrol edebileceklerini düşünüyorlardı." Seçimden yenilgiyle çıktıktan sonra ise HKO'nun dağıtılması gibi saçma öneriler getirdiklerini belirten Prachanda yoldaş bunun mümkün olmayacağını ifade etti.

Tek başlarına hükümeti kurmaları halinde nasıl bir tabloyla karşılaşmayacakları sorusu üzerine Prachanda yoldaş "İstemezlerse onların yardımı olmadan hükümeti kuracağız. Onlar 3 ay içinde veya 100 gün içinde -balayının 100 gün sürdüğü üzerine bir atasözü vardır- bizi çevreleyip yakabileceklerini hesaplıyorlar. Ancak biz hükümeti kurduğumuzda halk kitlelerinin, ulusun yararına çok sayıda önemli kararlar alacağız ve bu kararlar kitle temelimizi genişletecek ve kesinlikle ileriye doğru gitmemize yardımcı olacaktır."

Hükümeti kurduktan sonra en önemli görevin ekonomi olduğunu ve "ekonomik devrim"den bahsedildiğini, "ekonomik devrim" kavramını açıklamasını istemeleri üzerine Prachanda yoldaş ekonomik kalkınma ile barışın korunması arasında doğrudan ilişki olduğunu, ülkenin zengin kaynaklarını, su potansiyelini, turizmi kullanarak ağır sanayiye kuracaklarını belirtti. Demokratik Devrimin henüz tamamlanmadığını, bu süreci tamamlamak için yeni taktikler geliştirdiklerini, bu anlamda karma ekonomik uygulamalarını, bu eko-

nominin ne Yeni Demokrasinin ne de burjuvazinin ekonomi politikası olduğunu, ikisi arasında bir yerde olduğunu, geçiş niteliği taşıdığını vurguladı. Ulusal kapitalistleri sanayiye yatırım için destekleyeceklerini, aynı zamanda kendi kurallarına uymak şartıyla yabancı sermayeyi de davet edeceklerini, ama kararları artık Dünya Bankası'nın, uluslararası kuruluşların almayaceğini, istihdam yaratmaya önem vereceklerini, kırsal alanda yalnızca büyük hidroelektrik santralleri değil aynı zamanda küçük ve orta boy santraller de yapacaklarını açıkladı.

Pratik olarak yürümüş ve ağır şekilde borçlu olan bir devletin yönetimine geleceğini, bu sorunu nasıl baş edebileceklerini sorulması üzerine öncelikle milyonlarca kitleyi ülkenin yeniden inşası için seferber edeceklerini, bunun başarılması durumunda her şeyin çözülebileceğini belirten Prachanda yoldaş ülkenin ve dünyanın durumunu, gerçekliği açıkça kitlelere sunacaklarını, sorunların kaynağını göstereceklerini, halkın görüşlerini de alarak devam edeceklerini ve kalkınma sorununu çö-

zedeceklerini vurguladı. Bu nedenle ilk olarak ülkenin ve dünyanın durumu üzerine halkın eğitilmesi gerektiğini, ikinci olarak ulusal kapitalistlerin sürece katılması için ellerinden gelen en iyisini yapacaklarını, Çin ve Hindistan gibi iki büyük ekonomiye yanısıra bunun yaratacağı imkanlardan da yararlanacaklarını anlattı.

Ülkenin inşası için gençliği harekete geçirmenin önemini vurgulayan Prachanda yoldaş aynı zamanda yurt dışında çalışan-yaşayan milyonlarca Nepallinin de ülkeye gelerek ülkenin yeniden inşasına katkı sunmaları için çaba harcayacaklarını ifade etti.

Ekonomiyle ilgili olarak ayrıca bilimsel toprak reformuna olan ihtiyacı da gösteren Prachanda yoldaş ovalarda, dağlık ve tepelik alanlardaki farkı gören, somut ve bütünlüklü planlar yaptıklarını, ancak esas yoğunlaşacakları bölgenin ovalık Terai bölgesi olduğunu, buradaki ağaların topraklarının köylüye dağıtılacağını anlattı. Yine tarımın kalkınması için pazara açılmasının önemini vurguladı ve geleneksel tarımın yerine modern yöntemlerin, tarım temelli sanayilerin öne çıkarılmasının gerekliliğini açıkladı.

Nihai saldırı için hazırlanıyoruz

NKP (Maoist)'in 15 günlük İngilizce yayın organı Kızıl Yıldız dergisinin 11. sayısında devlet başkanlığı seçiminden önce yayınlanan ve "Günümüzdeki kilitlenme ve görevlerimiz" başlıklı, NKP(Maoist) MK üyesi Basanta Yoldaş imzalı yazıda Nepal'de yeni demokratik devrimin yeni bir aşamaya ulaştığını, 240 yıllık feodal monarşinin partinin önderliğindeki halk tarafından yıkılıp Federal Demokratik Cumhuriyet'in (FDC) kurulduğunu, bu değişimin gerçekleşmesinde MLM bilimsel ideolojisini rehber edinen dinamik bir önderliğin ve kitleleri emperyalizme ve feodalizme karşı politize eden 10 yıllık Halk Savaşı'nın ve Nisan 2006'daki Halk Hareketinin belirleyici olduğunu vurgulamaktadır.

Yarı-feodal yarı-sömürge bir ülke olan Nepal özgünlüğünde feodalizm ve emperyalizmin yanı sıra Hint yayılmacılığının da toplumsal, ekonomik ve kültürel ilişkilerin radikal değişiminde ve ulusal birliğin ve halk egemenliğinin önünde engel olduğunu, ancak FDC'nin ardından monarşinin feodal kurumlarının yıkıldığını, siyasi alanda feodalizmin zayıfladığını fakat feodalizme karşı mücadelenin sona ermediğini açıklamaktadır.

Kurucu Meclis seçimlerinde sıkça atılan "Yeni Nepal" sloganının ancak feodalizmi ve emperyalizmi yıkararak gerçek olabileceğini vurgulayan yazıda bu değişimin ancak proletaryanın partisinin önderliğinde demokratik ve yurtsever güçlerin ortak diktatörlüğünün hakim olduğu bir devlette mümkün olacağı ifade edilmekte, bunun isminin de Yeni Demokrasi olduğu eklenmektedir.

FDC'nin NKP(Maoist)'in merkezi rol oynadığı bir çeşit burjuva demokrasi olduğunu ancak Nepal proletaryasının öncüsünün tüm devlet iktidarını ele geçiremediğini, bu nedenle stratejik hedef olan Yeni Demokrasiye daha ulaşılmadığını, bu nedenle FDC'nin Yeni Demokrasi yolunda taktiksel bir adım, proleter devrimin ilk aşaması olduğunu açıklayan yazıda devrimin stratejik saldırı aşamasında olduğu ancak zaferi daha elde edemediği, karşı-devrimcilerin iktidarı geri almak için her yolu deneyeceği vurgulanmaktadır.

Basanta yoldaş, partinin yeni demokratik devrime doğru taktiksel adımları henüz atmadığı bu koşullarda ulusal ve uluslararası alanda sol-devrimci güçlerde ve parti içinde kaygıların olmasının doğal olduğunu, partilerinin 2001 yılında gerçekleştirdiği İkinci Ulusal Konferansta geçici hükümet ve Kurucu Meclis seçiminin siyasi taktik olarak formüle edildiğini, 2004 Ağustos'unda gerçekleşen Merkez Komite toplantısında bu taktiğin demokratik cumhuriyet biçiminde daha da somutlaştırıldığını ve artık FDC'nin ilanı ile bu taktiğin sona erdiğini açıklamaktadır. Artık partilerinin iktidarı tamamen ele geçirmek için nihai saldırı için hazırlandığını, kaygıların buradan kaynaklandığını, bu nedenle günümüzdeki cumhuriyeti Yeni Demokratik Devrim öncesinde stratejik bir aşama olarak değerlendirmek gerektiğini Basanta yoldaş vurgulamaktadır.

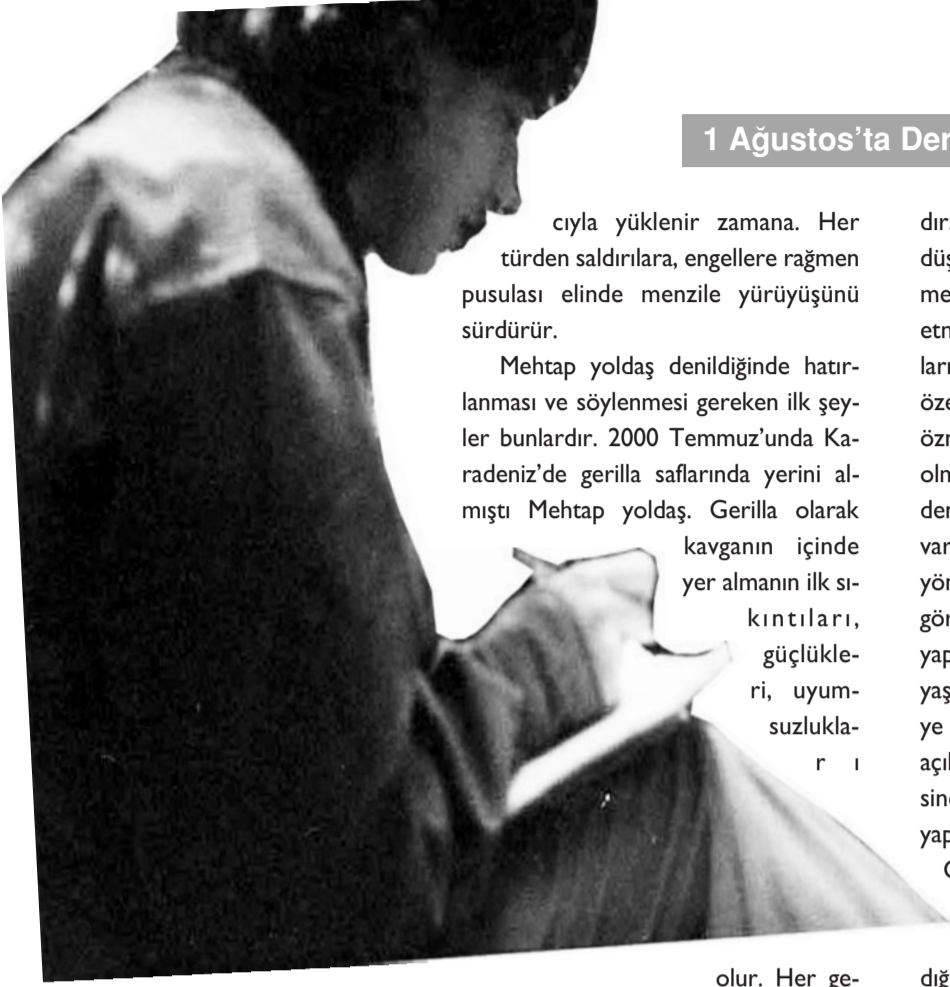
Basanta yoldaş yazısında ayrıca halen yarı-feodal yarı-sömürge yapı devam etse de Kurucu Meclis seçimleri ve FDC'nin kuruluşunun ardından sınıf ve toplumsal ilişkilerde büyük değişimlerin olduğunu, monarşinin kalmadığını, kültürel ve ekonomik açıdan feodalizm varlığını korusa da Hint yayılmacılığının çıkarlarını savunan komprador burjuvazinin öne çıktığını belirtmekte ve bu nedenle Yeni Demokratik Devrimin ulusal yönünün demokratik yönüne nazaran ağırlık kazandığını eklemektedir.

Kongre Partisi ve Madhesi partilerinin ittifakının, öncesinde yapılan anlaşmalara aykırı olduğuna, buda Hint yayılmacılığının müdahalelerinin belirleyici olduğuna ve yeni bir gerici kutuplaşmanın (polarizasyonu) ortaya çıktığına değinen Basanta yoldaş Hint yayılmacılığının da demokratik ve yurtsever güçlere yönelik nihai saldırıya hazırlanmış olduğunu, monarşinin ulusal egemenliğin ve toprak bütünlüğünün ciddi bir tehdit altında olduğu uyarısını yapmaktadır.

Basanta yoldaş yazısını gerici güçlerin "kutsal (olmayan) ittifakı"na karşı tüm demokratik ve yurtsever güçlerin güçlü bir birleşik cephe inşa ederek iktidarı ele geçirmesi gerektiği çağrısını yapmakta ve siyasi kilitlenmenin ancak bu şekilde aşılabileceğini vurgulamaktadır.

İnandıklarının öznesi olma çabası ve azmi; MEHTAP KARA

1 Ağustos'ta Dersim Hozat Kinzir ormanlarında şehit düşen TKP/ML TİKKO gerillası Mehtap Kara'nın

ciyla yüklenir zamana. Her türden saldırılara, engellere rağmen pusulası elinde menzile yürüyüşünü sürdürür.

Mehtap yoldaş denildiğinde hatırlanması ve söylenmesi gereken ilk şeyler bunlardır. 2000 Temmuz'unda Karadeniz'de gerilla safarında yerini almıştı Mehtap yoldaş. Gerilla olarak kavganın içinde yer almanın ilk sıkıntıları, güçlükleri, uyumsuzlukları

dir. Edilgen, pasif, yer yer kararsızca düşünceler, duygular ve davranışlar, mevcut durumu kabullenme hali, idare etme gibi bir dizi özelliği kadın yoldaşlarımızda daha sık görebiliriz. Bütün bu özellikleri kırıp parçalayan ve yaşamın öznesi olan da yine kadın yoldaşlarımızdır. Mehtap yoldaşta da önemli denebilecek oranda özgüven sorunu vardı. Birçok eksikliğini nasıl aştıysa, bu yönlü de güçlenmesini bildi. Bir yanda görev alma isteği, diğer yanda "acaba yapabilir miyim?" düşüncesiyle içten içe yaşanan tereddüt. Başarabilir miyim diye düşünmesi ya da iç geçirmesi onun açıklığıydı. Mütevazılığı kendini bilmesinden geliyordu. Bu da isteklerinin ve yapacaklarının bilincine işaret ediyordu.

Görev ve sorumluluk bilincini bu özelliklerle, süren çatışmalar içinde geliştirdi. Aldığı her görevi kavradığı ölçüde yapabilen bir düzeyle sınırlamadı kendini. Bir adım daha ilerisini düşünerek davrandı. Adım adım kendini değiştirmeyi ve düşlerinin öznesi olmayı başardı Mehtap yoldaş. Yaşamın belirleneni olmaktan çıkıp, belirleyen, öznesi olan bir niteliğe doğru taşıdı kendini. Çünkü inanıyordu. Ve çabasını bu yönde ortaya koymanın örneği oldu.

Devrime, Partiyeye, yoldaşlarına bağlılıktaki duruşu Mehtap yoldaşın yaşamında önemli bir yere sahipti. Görev bilincini algılayışı Partinin yönelimine, somut adımlarına göre şekillendi hep. Gerilla birimlerinde görev almakla sınırlamadı kendisini.

Karadeniz'den Dersim'e uzanan mücadele yürüyüşünde, Partinin belirlediği güzergâha göre şekillendi ve ön saflarda yerini aldı. Sürecin geri yanlarına rağmen ilk gün gibi gerilla heyecanıyla kavgadaki duruşu korumak ve yaşatmak çok önemliydi. Artık farklı bir Mehtap yoldaş vardı. Zincirlerini kırmak, kabuğunu değiştirmek, düşlerini öznesi olmak, zorlu bir sürecin sonunda yaşamsal öğelere dönüşmüştü Mehtap yoldaşta. Kendine güvenini kazanmış, karar verirken daha bir kendinden emin, daha zorlu görevlere alma konusunda kararlı ve azimli olmuştu.

Düşen yoldaşların ardından gözyaşlarına hakim olamazdı. O gözyaşları yoldaşlara bağlılığın, sevginin, onlardaki değerlerimizin adıyla Mehtap yoldaşta. Düşenleri anlatmak, yoldaşlarına taşımak isteğiyle hemen kağıda kaleme sarılmaya bundandı.

Kendisini aşmanın iç rahatlığından dolayı, yer yer geriye dönüp, zamanında yapılan yanlışlar, uygunsuz davranış yön göstericiliğinde örgütlenme çalışmasının süreklileştirileceği konusundan işe başlamalıydı. Yani yakıcı bir şekilde halkla ilişkilerin düzeltilmesi için, devrimcileştirilmesi için kırılma noktalarını düzeltilmiş devrimcileştirilmesi gerekmektedir. Kitlelerin kendi sorunları etrafında, talep ve çelişkileri temelinde örgütlenme pratiğiyle işe başlamalıydı. Kitleleri kendi çıkarları etrafında örgütleme yerine sadece faaliyet alanlarının ihtiyaçlarını karşılamayı hedefleyen gününbirlik bir tarzda örgütlenme anlayışı uzun vadede zarar verir. Halkın sorunlarının, talep ve ihtiyaçlarının neler olduğunu öğrenmeye, anlamaya; halk gerçekliğini

ne ulaşmasını bildi.

Gerilla olmak, gerillaya katılmakla olmuyor. Önemli olan onun ruhunu kavramaktır. Savaş, partinin savaş çizgisine ve siyasetine, gerillanın Halk Savaşı stratejisi içindeki yerine, önemine, savaşın yasalarına, gerilla bölgesinin savaş şartlarına, kitle gerçekliğine, düşmana ve savaşın özgün durumlarına kadar bir dizi noktaya dair asgari kavrayışa sahip olmak gerekir. Bunlar zamanla kavranacak şeylerdir. Mehtap yoldaş bu noktalarda eksikliklerinin farkındaydı. Gerilla alanına uyum sorununu gözdükten sonra bu konular üzerine yoğunlaşmıştı. Siyasi olarak yetmezliklerini bildiği için neyle başlayacağından yana sıkıntısı olmadı. Gerilla olmanın sadece gerilla koşullarına uyum sağlamakla sınırlı olmadığını, onun ideolojik-politik özünü ulaşmanın asıl olan olduğunu kavıyordu. Asgari olarak özgüven elde etmesi ve görevler istemesi de gerillayı daha özlüce kavramasındandı. Bir zamanlar askeri disiplini sıkıntıları olan Mehtap yoldaş, denetleyen, sorgulayan, eleştirel davranan olmaya başlamıştı. **Önemli olan insanın özgüveni, kararlılığı, azmi ve bunlarla beslenen cesaretidir.** Mehtap askeri olarak da kendini geliştiren oldu. Geldiği aşama bunun somut göstergesidir.

Proletarya Partisi'nin 8. Konferansı ile Halk Savaşında, gerilla savaşında ısrarın, kitlelerle bütünleşme şiarının sıcaklığında olduğumuz bir süreçte, gerilla ruhunda yönelime yanıt olmaları

değerlendirmeye yanıt olmaları, inancsızlığın yaşandığı bir dönemde, devrim yolunda inadına yürümek, savaşmak ve kararlılığı ortaya koymak, en güçlü yanıtı düşman sınıflara.

Mehtap yoldaş; inancın, kararlılığın, azmin ve özne olma bilincinin ışığında Halk Savaşı'na bağlanmaktadır. Kendini aşarak yenilenen, bir kadın olarak köhnemiş zincirleri parçalayıp, devrimci mücadelemizin öncüsü olmayı başarmanın adıdır Mehtap yoldaş. Sınırlarını aşmaktır, sistemin bedenimize, zihnimize vurduğu kabukları kırmanın adıdır. Her şeye rağmen zoru başarmanın imkansız olmadığını ve zoru başarmanın, alt etmenin içinde gelişimin olabileceğini adlandır. Mehtap yoldaş, inandıklarının öznesi olmak için inadına yürümenin, ısrarın adıdır.

(Bir yoldaş)

Zorlu yolların yolcusuyuz. Bu yolların yükü ağırdır. Çünkü **özgür geleceği yaratmanın düşlerini** taşıyoruz omuzlarımızda. Ama şunu da biliriz ki, bu düşler bizi yolların yolcusu yapan. Yükümüzün ağırlığı yürüyüşümüzü biçimlendirir. İnancın, bilincin, özverinin, cesaretin ve azmin adı oluruz bu kavgâ yürüyüşünde. Kimi zaman duraksadığımız da olsa, yeniden koyuluruz yollara. Biliriz ki menzile varmak için, namlandıran çıkan bir mermi durmaz, geri dönmeyiz. Düşlerin menziline yürüyenler için de kavgâ böyledir. Bu yollarda düşmek de var. Ama biliyoruz, gelinen noktadan sonra, düşlerimizi gerçeğe dönüştürecek yürekler devam ettirecektir yürüyüşü.

Mehtap yoldaşımız, **Karadeniz'in Hatice'si, Dersim'in Sevda'sı**, ölüm haberini duymak tüm ağırlığıyla yüreklerimize otursa da, onurluyuz, kıvançlıyız seninle. Dolu dolu geçen bir mücadele yaşamıyla, zihinlerimizdeki yerin her zamanki gibi aydınlık. Devrime, kavgamıza ve yoldaşlarımıza bağlılıkla adlanmış bir kişilik yaratmanın çabası ve azmiyle tanıdık seni. Umudumuz hiç yitirmedik. Çünkü biliyoruz ki, düşsek de bu yolda, düşenlerimizle taşınır umutlarımız. Seninle düşüncelerimizi, umutlarımızı taşıyacağız geleceğe. Bu bilinçle duygu ile karşıladık ölüm haberini.

Devrimcilik, devrime inançla var olur. İnanç kuru, soyut bir kavram ya da olgu değildir. **Devrim öznesine götüren nesnel gerçekliği kavramaktan geçer inanç.** Devrimci düşüncede ısrar, kararlılık ve pratik duruş inancın derinliğiyle doğrudan ilintilidir. **İnsan, inandığı düşüncelerin öznesi olabildiği ölçüde, devrimci mücadelenin öznesi olabilir.** Koşullar ne olursa olsun, inanan bir kişi, her daim enerjisini, çabasını, kavgasına harçayarak, kendisini ve kavganın eylemini somutlaştırır. Tereddütsüzce partisinin kararlı bir militanı olmanın kıvan-

ç olur. Her gerilla için, yaşadığı bir dizi çelişkiyle savaşma, çatışma dönemidir aynı zamanda. **Maddi koşullar ve zorunluluklar, insanın aynasıdır.** Birçok noktada kişi kendi gerçekliğiyle hesaplaşmak zorundadır. Bu hesaplaşma doğru yönde yapıldığında, ileriye dönük adımlar atılır ve gelişme sağlanır. Gerilla koşullarının kavranması, bilince çıkartılması ve uyumun yakalanması önemlidir. Mehtap yoldaş, öğrenci kökenli olduğundan edindiği alışkanlıklarıyla, kadın olmanın toplumsal özellikleriyle gerilla alanındaydı. Doğal olarak taşıdığı özellikleri ölçüp biçmek, alışkanlıklarını kalburdan geçirip elemek durumundaydı. Gerilla alanının askeri disiplini, disiplinli yaşamı ve yaşamsal zorunluluklarıyla çabellendi Mehtap yoldaş. Disipline gelmemek olarak tanımlanabilecek davranışları çoktu. Ama **gelişiminin dinamiği** de oradaydı. Yapması gerekenle, kendi gerçekliği arasındaki açığı büyüktü. Bu açıyla yüzleşti. Zayıf yanlarını, eksikliklerini gördü. Amaca ulaşmanın önündeki engellere baktığında bir ölçüde kendini gördü ve sancılı bu süreçlerden başarıyla çıkmasını bildi.

Coğrafi koşulların ağırlığı ve insanın zorlanması anlaşılır bir durumdur. Mehtap yoldaş, ilk yıllar yolların uzunluğundan, engebeli zorlu oluşundan, geceleri karanlıktaki yürüyüşünden, kışın oldukça sert ve soğuk şartlarından, yazın ise bunaltıcı sıcaklarından yana zorlandı, etkilendi. Ama ısrarcı özelliklerinden dolayı bunlara karşı durmasını bildi ve kazandı. Bu çabelluşta güçlendi, yoğunluğa alışkanlıkların kendinde çizdiği sınırların farkına vararak, kendini aşmanın iradesine ulaşmasını bildi. **Devrimcileşerek devrimin öznesi olunacağını yaşayarak öğrendi.**

Birçok yoldaşta belli ölçülerde **özgüven sorunu** vardır. Her şeyde olduğumuz gibi güven, özgüven de somuttur. Bu noktalarda toplumsal gerçeklikten dolayı kadınlar daha da zayıf kalmakta-

Partinin hesap soran gür sesine...

Partiye ve ilkelere bağlılığı, disiplinli yaşamı ile örnek önder kadrolardan **Muharrem Horoz** Ölüm Orucu direnişinin 236. gününde ölümsüzler kervanına katıldı.

1967 yılında Sivas-Divriği'de dünyaya gelen Muharrem Horoz Proletarya Partisi'nin düşünceleri ile 1989 yılında Trakya Üniversitesi Makine Mühendisliği'nde okurken tanıştı. 1992 yılında Komsomol içinde örgütlenen Muharrem Horoz şehit düştüğü tarihe kadar bitmek tükenmez bir enerji ile Partinin geliştirilmesi, halk kitleleri için de kök salması için çalıştı. Şehit düştüğünde **TKP/ML MK Yedek Üyesi** olan Muharrem Horoz ka-

rarlılığı ve yaratıcılığı ile düşmanın korkulu rüyası oldu. Ölüm Orucu direnişi sırasında birçok tutsak hastalıklarından dolayı tahliye edilirken devlet onu bilinçli bir şekilde tahliye etmedi. ÖO direnişi sırasında Ankara DGM'ye getirilen Muharrem Horoz'un DGM savcısına yönelik; **"Sizden de hesap soracağız"** sözleri devletin bu tavırını da açıklıyordu. O, yüz yüze olduğu gücün sınıf düşmanları olduğunu biliyordu. O, bu bilinci militan, komünist ve savaşçı olarak birçok aktif pratikte sınıf düşmanıya savaşta, işkencede öğrenmişti.

Muharrem Horoz, devrime katılmak için Partiye katıldı. Tüm yaşamı boyunca ona yön veren temel ilke disiplin oldu. **8 gün kaldığı işkencehanelerde "ser verip sirmeme"** ilkesine bağlı kalan Muharrem Horoz düşmanı yenilgiye uğrattı. Üzerinden çıkan sahte kimliği bile kabul etmeyen Muharrem Horoz'un kimliğini tespit etmek için polis gazetelere, televizyonlara ilan vermek zorunda kaldı. Sınıf savaşımındaki kararlılığını Ölüm Orucu direnişi sırasında da sürdüren Muharrem Horoz, bilinç yitimi yaşadığı anlarda bile Partiye,

Kavgada ölümsüzleşenler!

Fethi Özdemir: 1967 Dersim Pertek doğumlu **Fethi Özdemir** 1992 yılında Cumhuriyet Üniversitesi öğrencisi iken gerillaya katılmıştır. Devrimciliği boş vakitlerde yapılan tarzi olarak değil bir yaşam tarzı olarak algılıyor ve öyle yaşıyordu. Sanatsal yönü gelişmiş olan Fethi Özdemir (Selim) proleter kültürün geliştirilmesi amacıyla **"Gerillanın Sesi"** isimli gazetenin yayınlanmasına öncülük etmiştir. **31 Temmuz 1994** yılında Erzincan Kılıçkaya köyü yakınlarında faşist TC güçlerinin saldırısı sonucu Özlem Sürgeç ile birlikte şehit düştüğünde birliğin komutanı ve siyasi komiseriydi.

Özlem Sürgeç: 1991 yılı sonlarında gerillaya katılan **Özlem Sürgeç** emekli bir ailenin çocuğu olarak dünyaya geldi. Yaşadığı coğrafyada verilen gerilla savaşına uzak değildi. **Yıldız Ayırç** ile birlikte gittikleri köyde karşılaştıkları gerilladan etkilenerek katılmaya karar verdi.

28 Temmuz şehitleri: 28 Temmuz 1986'da **Doğan Mememçili** komutasındaki 10 kişilik gerilla birliği Sivas-Erzincan Dersim'in keşiştiği noktaya yakın bir bölgeden hareket ederek Yeşilyazı'dan Söğüdüye uğrar. Mola verdikleri köyün etrafını saran düşmanı fark eden gerillalar çekilmeye başlar. Ancak düşmanın kurduğu pususu ile çatışma çıkar. Çatışmada Parti üyesi olan **Doğan Mememçili** ve İsmail Kaya, **Yusuf Yıldırım**, Ali Demir, **Cumhur İçöz**, İmam Utan, **Yusuf Tosun**, Süleyman Kaya ve **Cahit Oğuz** çatışarak şehit düşer.

yoldaşlarına olan bağlılığını bir an bile yitirmedir.

Muharrem Horoz Proletarya Partisi'nin hesap sorucu pratiğinin komutanı olarak birçok eyleminde altına imzasını atmıştır. O Proletarya Partisi'nin hesap sorma geleneğinin savaşın ateşi içinde yoğrulmuş önderi oldu o. Mütevazı, son nefesinde yoldaşlarını sayıklayacak kadar yoldaşlarına bağlı, tereddütsüz bir şekilde ölümü kucağına katar kararlı bir devrim hamalıydı.

Muharrem yoldaşın biz ardıllarına bıraktığı kavgâ ve direniş bayrağı daima yükseklerde dalgalanacaktır. Onu kavganın kızgın alevinde, dağ başlarında hesap soran namlarımızda yaşatacağız. Proletarya Partisi'nin kitlelerin içinde daha fazla kök salması için ondan öğrendiklerimizle kavgaya atılacaktır.

Onun anmak devrimci disiplin ve iradenin emrettiği biçimde görevlerimizi ve sorumluluklarımızı yerine getirmekten geçmektedir.

Pusula

Nereden başlayacağız?

Devrimci gelişim ve ilerlemenin önünü tıkayan, onu engelleyen her yerde düzelleme ve düzeltmeye başlayacağız. Peki nereden? Önce devrim biliminin temel konuları olan devrimci düşüncenin elde edilmesinden, kitle çizgisinin devrimcileştirilmesinden, hata ve zaafırlara karşı mücadele yönteminden, eleştiri ve özleştirme silahının doğru tarzda kullanılmasında ortaya çıkan yanlış anlayışların düzeltilmesinden işe başlayacağız. Önderlik ve örgüt sorununa ait temel konularda devrimci düşüncenin politik-örgütsel yaşamın bütününde egemen kılınmasından başlayacağız. Proletarya Partisi ve halkla yürümeyi esas alan pratiğin

örgütlenmesiyle başlayacağız.

Düzelleme-düzeltilme, değişim ve değiştirme pratiği önce içimizden yani üstten alta doğru, içeriden dışarıya doğru ele alınmalıdır. **Kıscasıca düzeltme ve düzeltmeye önce kendimizden başlayacağız.** Önce kendi faaliyet alanımızda düzelleme ve düzeltmeye koyulacağız. **Düzeltilme ve düzeltme pratiğini** kendisinden, kendi faaliyet alanından, kendi komitesinden başlatmayan asla başarının öznesi olamaz. **Söz konusu devrimci adımları kendi dışında gören ve bu tarzda yaklaşanlar asla gelişimin adresi olamayacak, kitleleri ve örgütü örgütlenmenin çekim merkezi haline**

getiremeyecektir.

Devrimin temel konularından ve sorunlarından biri olan halka karşı nasıl yaklaşılıp, onlarla nasıl devrimci bağlar kurulup, hangi politikanın yön göstericiliğinde örgütlenme çalışmasının süreklileştirileceği konusundan işe başlamalıdır. Yani yakıcı bir şekilde halkla ilişkilerin düzeltilmesi için, devrimcileştirilmesi için kırılma noktalarını düzeltilmiş devrimcileştirilmesi gerekmektedir. Kitlelerin kendi sorunları etrafında, talep ve çelişkileri temelinde örgütlenme pratiğiyle işe başlamalıdır. Kitleleri kendi çıkarları etrafında örgütleme yerine sadece faaliyet alanlarının ihtiyaçlarını karşılamayı hedefleyen gününbirlik bir tarzda örgütlenme anlayışı uzun vadede zarar verir. Halkın sorunlarının, talep ve ihtiyaçlarının neler olduğunu öğrenmeye, anlamaya; halk gerçekliğini

bütün yönleriyle tanımaya çalışan bir tarzı pratiğimizde egemen kılmaya çalışarak düzelleme ve düzeltmeye başlamalıdır. İşçi sınıfına ve ezilen emekçilere, sınıflı topluma ait sömürü ve baskıya dayalı gerçekleri gösterip, örgütlenmenin tek çıkar yol olduğunu gösteren pratiklerin altına imza atılarak bu süreç örülür. Halkın yerine, onlara rağmen, onların olmadığı anlayışları mahkûm ederek, süreci tersine çevirme pratik faaliyetine girilmelidir.

Tüm faaliyet alanlarında iç ilişkilerinin devrimcileştirilmesini sağlamaya çalışarak, doğru bir önderlik ve yönetme pratiğini esas almaya başlayarak düzelleme ve düzeltmeye başladığında başarılı olmamak için bir gerekçe olmayacaktır. Yoldaşlar arası ilişkilerinin devrimcileştirilmesi sorunu, örgütün birliğini sağlamlaştırma sorunu tüm bunlar birbirine

kopmaz bağlarla bağlıdır. Ortaya çıkan sorunlarda, yaşanan hata ve zaafırlara karşı mücadelede izlenmesi gereken yöntemin mücadele ve yardım etmek olduğunu kavramak ve bu yönde örgütlenme çalışmaları yapmak bizi ileriye taşıyacaktır. Yani yoldaşları önderlik-örgüt-kitleleri örgütlemek vb. ana konularda taşınan yanlış fikirlerin etkisinden kurtarmak için bir yandan doğru tarzda, doğru anda ve doğru yöntemle mücadele ederken aynı zamanda örgütlenmelerimizde geliştirmiş olacağız.

Düzelleme ve düzeltme, değişim ve değiştirme yönünde ileri doğru adımların atılması, tüm faaliyet alanlarında yaşanan sorunların çözümüne de büyük katkı ve yarar sağlayacak, örnek olacaktır. **Kitle çizgisinin devrimcileşmesi demek halka hizmeti esas almak demektir.** Halkın çıkarlarını esas

alan çalışmayı devrimci pratiğin merkezine koymayı esas almak demektir. Kitleleri sınıf bilincine örgütleyip, savaştırmak, kendi kaderlerinin ve geleceğinin sahibi yapmak demektir.

Toplumun gelişim yasalarına, sınıf savaşımının ve Proletarya Partisi'nin gelişim gerçekliğine uygun olarak düşünce ve çalışma tarzımızı düzeltmek önemlidir. Sınıf bilincimizi sürekli canlı ve diri tutarak, Proletarya Partisi'nin politik kararları ve çizgisine donanmış bir önderlik yaratılması çalışıldığı oranda kitleler, devrimci savaş ve gerilla faaliyet alanında başarılar sağlanabilir. Proletarya Partisi'nin son oturuşu doğrultusunda atılan ileri doğru adımları görmek gerekmektedir. Ancak bu adımların güçlendirilmeye ve geliştirilmeye ihtiyacı olduğu da bilinmelidir.

İran'da kadın tutsaklar açlık grevinde

Yaşları 17 ile 70 arasında değişen, **Evin Hapishanesi**'ndeki 10 kadın tutsak, hapishanedeki insanlık dışı koşulları protesto etmek için açlık grevine başladı. Kadın hakları aktivisti olan tutsak kadınlar, Temmuz ayının ilk günlerinde, İran'ın başkenti

Tahrân'da tutuklanmışlardı. Kadın tutsakların, kadınları aşağılayan uygulama ve yasaların kaldırılmasına dönük imza toplarken tutuklandıkları bildiriliyor.

İran'daki gerici molla rejimi, bir süre önce başlatılan ve 1 milyon imza-

ya hedefleyen kampanyayı engellemek için tüm baskı ve yıldırma yöntemlerini hayata geçirmekten geri durmuyor. Kısa süre önce de yine 21 yaşındaki psikoloji öğrencisi **Hana Abdi**, kampanya çerçevesinde imza toplarken, "**ulusal güvenliği tehdit etmeye**

dönük toplanma ve gizli örgütlenme" iddiası ile tutuklanmış ve beş yıl hapis cezasına çarptırılmıştı.

Hana Abdi'nin tutuklanmasından önceki günlerde de, 22 yaşındaki bir erkek, Tahrân'da aynı imza kampanyası çerçevesinde imza toplarken gö-

zaltına alınmış ve "devlet düşmanı propaganda"dan "suçlu" bulunmuştu.

Geçtiğimiz Nisan ayında ise, gazeteci ve kadın hakları savunucusu **Nesrin Afzali** aynı gerekçelerle, altı ay hapis ve 10 kamçısı cezasına çarptırılmıştı.

Tecavüz kadının değil işkencecinin iğrençliğidir!

İşkenceciler kadına, çocukluğundan itibaren içselleştirilmiş değer yargılarıyla saldırdıklarında daha etkili olacağını bilmektedir. Örneğin nasıl Guantanamo'da tutulan İslamcı tutsaklara, onlar için önemli olan inanç ve değerleri olan Kuran'ı tuvalete atarak, yüzlerine kadın iç çamaşırları geçirerek işkence yapıyorsa, kadına da onun için (hala önemli bir değer olan) cinsel kimliği üzerinden saldırmaktadır. Yani kim için ne değerliyse-etkiliyse onunla saldırmaktadır.

Toplum içerisinde en fazla ezilmişliği, horlanmışlığı, sömürü ve yoksulluğu kadınlar yaşıyor olmasına rağmen ne ki bunlara karşı verilen kurtuluş mücadelelerinde olması gereken yerde değillerdir.

Bunun nedeni, kadınların, erkek egemen sistem(ler)in bin yıllar boyunca alt ve üstü yapı kurumlarıyla, töreleriyle, çeşitli baskı yöntemleriyle sisteme daha sıkı bir şekilde bağlanmış olmalarıdır. Bu bağlar birçok kadının devrimci mücadele ile tanışmalarının önünde engelken, devrimci mücadele ile tanışanların da edilgenleştirip, ileriye doğru hızlı adımlar atmasını engellemekte geciktirmektedir.

Devrimci mücadeleye katılan kadın, çok sayıda engelle karşılaşıp, bir dizi kaygı yaşamaktadır. Bu kaygılardan biri de düşman tarafından ele geçirilme ve gözaltında taciz ve tecavüze uğrama endişesi ve uğradığında bunun üstesinden gelip gelinebileceği çelişkisidir. Diğer karşılaşılabilecek işkenceler göze alınabilirken aynı rahatlık taciz ve tecavüz işkencesi için her zaman gösterilememektedir.

Taciz-tecavüz ve bunun algılanışına geçmeden önce işkencenin ne olduğunu tanımlamak gerekmektedir. **İşkence**; egemen olanın egemenliği altındaki ezilenlere boyun eğdirmek, kendi iradesini kabul ettirmek ve istediğini alarak hedefine ulaşmak için bedenine ve ruhuna eziyet ederek acı çekirtmesidir. Her ne kadar işkencenin bir yönünün daha ağırlıklı olarak öne çıkmasından dolayı "fiziki" veya "psikolojik" diye adlandırılabilir da her iki işkence çeşidi de diğerini içinde barındırır. Örneğin dayak her ne kadar vücuda acı veriyorsa da bir o kadar da aşağılamayı, küçük düşürmeyi içinde barındırır.

İşkence, zor kullanılarak insan bedenine ve bencilğine uygulanan şiddettir. Taciz-tecavüz de bu şiddetin en yoğun hallerinden biridir. İçerisinde işkencenin hem fiziki hem psikolojik boyutunu barındırarak insanın hem ruhuna hem bedenine acı verir.

İçinde yaşadığımız toplumda taciz-tecavüzün tahribatları çok daha ağır olsa da aslında özü diğer işkencelerden farklı değildir. Elektrik verilirken de, falakaya çekilirken de,

tecavüz edilirken de amaç aynıdır. Hepsinde de devrimci kadına (aynı şekilde erkeğe de) acı çektilerle insanı ve devrimci değerlerden arındırmak, soysuzlaştırmak ve kendi iradesini kabul ettirip boyun eğdirmektedir.

İşkenceciler kadına, çocukluğundan itibaren içselleştirilmiş değer yargılarıyla saldırdıklarında daha etkili olacağını bilmektedir. Örneğin nasıl **Guantanamo**'da tutulan İslamcı tutsaklara, onlar için önemli olan inanç ve değerleri olan Kuran'ı tuvalete atarak, yüzlerine kadın iç çamaşırları geçirerek işkence yapıyorsa, kadına da onun için (hala önemli bir değer olan) cinsel kimliği üzerinden saldırmaktadır. Yani kim için ne değerliyse-etkiliyse onunla saldırmaktadır.

Özü diğer işkencelerden farklı olmasına rağmen cinsel saldırların diğerlerinden neden farklı algılandığı, neden tahribatlarının daha fazla olduğu sorusunu sorup nedenleri doğru çözümlenirse düşmanın neden bu saldırıyı daha çok kullandığı da görülür. Görüldüğü oranda da bu saldırı etkisizleştirilip boşa çıkartılabilir.

Kadın kendini "temiz" tutmalı

Sömürücü sistemlerde, kadının daha fazla sömürü ve baskı altında tutulmasına dayanan kurallar erkek egemen zihniyet tarafından belirlenir ve "**kadının dışına çıkması gereken**" sınırlar oluşturulur. Ülkemiz gibi feodalizmin tam olarak tasfiye edilmediği toplumlarda bu kurallar çok daha katıdır. Bu kuralların başında da kadının karar ve tasarruf hakkının yok sayılması gelir. Kadın sadece **cinsel kimliği** üzerinden değerlendirilir. Toplum içerisinde de bu kimliği üzerinden birilerinin "**anası-bacısı-karısı**" olarak konumlandırılır. Namusunun korunmasının yolu olarak da cinsel organını koruması öğretilir. "Koruyamamak" kirlenmek olarak değerlendirilir/benimsenir. Konulan kurallar, verilen kimlik kadın tarafından içselleştirildikçe istenilene göre davranmak, yaşamın bir parçası haline gelir. Çizilen çerçevenin dışına çıkılması durumunda ise kadının yaşamına mal olmaya varana kadar bir dizi baskı ve engellere tanık

çocuk çoğunlukla kadınlar ve çocuklar oluyor.

Toplumun kanayan yarısı olan ve çoğu kez mağdur ve yakınları tarafından utanç duygusuyla saklanan cinsel taciz, tecavüz ve enest vakaları Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Bilim Dalı'nın gerçekleştirdiği "**Çocuk istismarı ve bütüncül yaklaşımlar**" konulu toplantıda ele alınırken, tümüyle önüne geçmenin mümkün olmadığı ancak "takip mekanizmalarının" oluşturulabileceği vurgulandı.

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Psikiyatrisi Ana Bilim dalı Başkanı Prof. Dr. **Cahide Aydın**

ve artık bu sonuç da kanıksanmıştır.

Kadın toplumda tecavüzle karşılaştığında "kutsal emanet"i koruyamadığı gerekçesi ile tecavüzcü değil kendisi **suçlu** ilan edilir. "Kirlendiği" inancı ile

toplumun dışına itilir. Ya da yaşama son verilir... Kadın yaşamı boyunca tanınan olduğu ve benimsenmiş olan bu gerici değer yargılarının iliklerine kadar işlemiş olmasından ve arınamamasından dolayı taciz-tecavüz işkencesini diğerlerinden farklı görmektedir.

Burjuva-feodal egemenlerin uyguladığı işkencelerin başında taciz tecavüz gelme-

sinin nedeni tam da yukarıda saydığımız sebeplerden dolayı kadının benlik duygusunu, kişiliğini parçalamak amacındır. "Kadınlık gururunu" ayaklar altına almak, kadının kendini "kirlili", "işe yaramaz" hissetmesini sağlamaktır. Kadına yüklenen geleneksel rolleri belli oranda parçalamak, sistemin karşısına geçmiş olan devrimci kadına eski geleneksel "rolleri" hatırlatılıp, bunlara geri dönmesi istenir.

Sınıf mücadelesinin gereklilikleri bilince çıkartılıp egemenlerin niteliği ve işkence yapmasının mantığı kavrandığı oranda, egemenliği devam ettirebilmesi için yapabileceği zulümler işkenceler de bilinir. Bu bilinçle karşılaştığı oranda da gerici değer yargılarından sıyrılabilir, taciz-tecavüz de diğer işkenceler gibi vücudun herhangi bir organına yapılmış işkence olarak algılanmaya başlanır.

Bilinir-görülür ki yüzyıllar boyunca kadına kabul ettirilmeye çalışılan namus anlayışı devrimcilere, proletaryaya ait değil. Onların namus anlayışı, zulmün önünde eğilmeden sürdürülen **onurlu ya-**

şamdadır... İşkencede gösterilen halkına, davasına, yoldaşlarına bağlılıktır...

Proletaryanın namus anlayışı

Tipki işkencedeki direniş gibi tecavüz karşısındaki çözümlü-çözülme tavrı da **ideolojiktir**. Bu fiilin gerçekleşmesi durumunda sonrasında yaratılabileceği etki ve travmalara karşı mücadele de ideolojiktir. Tecavüzle karşılaşan her devrimci kadın ideolojik duruşuna, gelişkinliğine paralel etkilenir. Kimileri bun-

dan kaynaklı çözülebilen kimileri

d e

direnip, işkencecilerin acizliğini tüm dünya-âleme teşhir edip mücade-

leye daha sıkı sarılır. Yaşamın içerisinde işkence de taciz tecavüze karşı onlarca duruşla karşılaşılabilir.

Bu soruna

nasil bakmak gerektiği noktasında düşündürücü güzel bir örnek Nikaragua Devrimi'nden verebiliriz. Devrim öncesinde **Sandinist Ulusal Kurtuluş Cephesi** üyesi bir kadın gözaltına alınıyor ve (tıpkı yüzlerce kadın yoldaşının yaşadığı gibi) işkencede tecavüze uğruyor. Tecavüz sonrasında hamile kalıyor. Bu durum karşısında yoldaşlarının ve kadın örgütlerinin içerisinde iki farklı görüş ortaya çıkıyor. Bunlardan birincisi; kadının bebeği aldırarak zorunda olduğunu, bir katilin çocuğunu reddetmesi gerektiğini savunuyor. İkinci görüşe; tam tersini, bebeği doğurması gerektiğini savunup, çocuğun mücadelenin sembolü, halkın savaşçı ruhunun ve direnişin somut göstergesi, kadının mücadelesinde kararlılığının ifadesi olduğunu belirtiyor. Aksinin erkeğe bağımlı -soyun babadan geldiği anlayışının- geri bir düşünüşün olduğu ve kabul edilemeyeceği dile getiriliyor... Gerçekten de kaç devrimci kadın ve erkek ikinci bakiş açısını yakalayabilmektedir? Ancak ikinci bakış açısı yakalanabildiğinde tecavüz de diğer işkenceler içinde sıradanlaşır, gerici feodal değer yargılarına büyük bir darbe vurulur.

Unutulmamalıdır ki, bu gerici yoz sisteme karşı, daha aydınlar için mücadelede tutuşan devrimci kadın gerici faşist egemenleri daha fazla korkutmaktadır. Bu korkudan dolayı daha vahşi, daha kıyıcıdır.

Kör olan birinin gözlerini açar işi kavuşturursanız aynı karanlığa tekrar geri dönmek istemez. Egemenler de işi yakalayan kadının tam olarak arınmadığı eski gerici, feodal değer yargılarını, onu vurmak, karanlığa çekmek için silaha dönüştürüyor. Ve biliyoruz ki kadında erkek eşit hale getirilemediği sürece egemenler cinselliği ve cinsel saldırılarını kadına karşı kullanmaya devam edeceklerdir. Ancak ideolojik ve politik seviye yükseltilip, gerici değer yargılarına, namus anlayışına vurup, bilinçte ve pratikte taciz, tecavüz diğer işkenceler gibi sıradanlaştırılabildiği oranda bu saldırı silah işkencecilerin elinde çalınmayan bir silah haline dönüşebilir. Ancak o zaman kirlilemeyen yarınlara yaratılabilir.

Yorumsuz...

* Antalya'da misafir gittiği evin balkon korkuluklarına tırmanarak, alt balkonda kocasıyla uyuyan kadını taciz etmeye kalkışan Ramazan A. yakalandı. "Hırsız kovalıyordum" diyen tacizci tutuklandı.

* İş bulmak için Adana'dan eşyle İstanbul'a gelen 16 yaşındaki kadın, akrabasının tecavüz girişimi karşısında elini kana buladı. Beyoğlu'ndaki olayda D.T. çalan kapıyı açtığında karşısına Cebrail Akçabey'i gördü. Kendisine saldıran adama bıçakla karşılık veren genç kadın, Akçabey'i öldürdü.

* Antalya'nın Alanya İlçesinde 2004 yılında 11 yaşındaki Alman Lisa Eder'e tecavüz ederek öldüren B. Gülbay, tutuklu bulunduğu Karaman'ın Ermenek İlçesi'ndeki cezaevinde intihar etti. Alanya Kapalı Hapishanesinde mahkumların linç etmek istemesi üzerine Ermenek M Tipi Kapalı Cezaevi'ne sevk edilen Gülbay, koşusunda intihar etti.

* İzmir'in Konak İlçesi Güzelyalı semtinde köpeğini gezdiren Nüket Erk'e (41) tecavüz yüzlenen M.E.'nin tutuksuz yargılanması sokak sakinlerinin tepkisini çekti. Kararı protesto eden mahalleli, M.K.'nin evinin önünde toplanarak basın açıklaması yaptı

* Konya'da gece yarısından sonra cep telefonuyla konuşan 9 aylık eşinin kendisini aldattığından şüphelenen 23 yaşındaki Mehmet Kalem, 20 yaşındaki eşi Kadın Kalem'i dövmeye başladı. Kiskançlık kavgasına dayanmayıp kendini balkondan atan kadını, kocası yerde 14 bıçak darbesiyle öldürdü.

* Siirt'in Kurtalan ilçesinde Gülten Günbey (25) adındaki genç kadının intihar ettiği öğrenildi. Günbey'in gece saat 23.00 sıralarında odasında eşarp ile kendini tavana astığı iddia edildi. Anne ve babası tarafından fark edildiği belirtilen Günbey, Kurtalan Devlet Hastanesi'nde yapılan ilk müdahalenin ardından Batman Devlet Hastanesi'ne götürülürken yolda yaşamını yitirdi.

* Mardin'in Kızıltepe ilçesinde 16 yaşındaki Nofiya Çağrı (17) adlı genç kadının, Cumhuriyet Mahallesi'ndeki evinde av tüfeği ile intihar ettiği iddia edildi. Çağrı'nın cenazesi otopsi için Diyarbakır Araştırma Hastanesi'ne götürüldü. Olayla ilgili soruşturma başlatıldı.

Gazetelerin 3. sayfa haberleri olarak magazin boyutuyla ve mağdurları taciz edercesine taşıdıkları çeşitli olaylar aynı zamanda aile içi tecavüz ve enest ne kadar yaygın olduğunu gösteriyor. Öykülerin çoğu dehşet dolu ve toplumun genelinde "olamaz böyle bir şey" denilerek bakılan olayların "kahramanları" her gün, her yerde görebileceğimiz "**sıradan**" kişiler... Bunun korku yaratarak insanların birbirine karşı güvensizliği körüklemesi için değil, toplumsal yozlaşmanın boyutlarının gözler önüne sürülmesi olarak anlamak gerekir. "Ahlak" meselelerine ikiyüzlü bakışın mağduru da çok bü-

yük çoğunlukla kadınlar ve çocuklar oluyor.

Toplumun kanayan yarısı olan ve çoğu kez mağdur ve yakınları tarafından utanç duygusuyla saklanan cinsel taciz, tecavüz ve enest vakaları Dokuz Eylül Üniversitesi Tıp Fakültesi Adli Tıp Bilim Dalı'nın gerçekleştirdiği "**Çocuk istismarı ve bütüncül yaklaşımlar**" konulu toplantıda ele alınırken, tümüyle önüne geçmenin mümkün olmadığı ancak "takip mekanizmalarının" oluşturulabileceği vurgulandı.

Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Çocuk Psikiyatrisi Ana Bilim dalı Başkanı Prof. Dr. **Cahide Aydın**

Cinsel şiddetin en ağırı evlilik içi tecavüz ve enest

ile birlikte çocuk istismarı izleme ekibi oluşturan aynı fakültenin Pediatristi Ana Bilim Dalı Öğretim Üyesi

Prof. Dr. **Sadık Akşit**, çocuklarda taciz ve benzeri vakaları belirlemenin zorluklarına değinerek, bu olgu-

ların genelde travma şeklinde kendini gösterdiğini, ancak istismara uğrayan çocuğun ifadesinin **temas yoksak** mahkemelerde delil olarak kabul edilmediğini söyledi. İstismara uğramış çocukları birkaç kez muayene etme gibi sıkıntılar yaşadığını anlatan Akşit, adli süreçte de tıbbi bir konuda tereddütler yaşadığını anlattı.

Prof. Dr. Sadık Akşit, cinsel istismar ve tacizin ancak gerçekleşmesinden sonra fark edilebildiğini ve ayırımı varıldıktan sonra da "**hoyratça müdahale**" edildiğini anlatarak, "Çocuğu sisteme uydurmaya çalışıyoruz. O zaman da ma-

aleseç çocuğu kaybediyoruz" dedi.

Sosyal Hizmetler İl Müdür Yardımcısı **Emel Yeşilkayalı** da, çocukta ihmal ve istismarı belirlemenin güçlüğüne değinerek, tespit için **kapsamlı bilgilere** ihtiyacı olduğunu ancak bu bilgilerin iddiadan öteye gitmesine bile hemen çocuğun bakıma alınarak iddiaların incelenmesini gerektiğini anlattı. Yeşilkayalı, sadece İzmir'de 2006 yılında 13-18 yaş arasında 323 kızın SHÇEK'in kız sosyal rehabilitasyon merkezinde bakıma alındığını, bu kızlardan 46'sının cinsel şiddet, 59'unun fiziksel şiddet nedeniyle tedavisinin yapıldığını söyledi.

HKP(Maoist) hareketli savaşa geçiyor

15 Şubat tarihinde Nayagarh şehrine baskın düzenleyen 500 gerilla 15 polisi öldürmüş, 9'unu yaralamış ve 600 otomatik silaha el koyarak Partinin hareketli savaşa geçişte ihtiyaç duyduğu ağır silahları edinmede önemli bir mesafe kazanmasını sağlamıştı.

HKP(Maoist) Ocak 2007'de gerçekleştirdiği 9. Kongre'de Halk Savaşı'nı yükseltme yolunda somut hedefler belirlemiş ve **hareketli savaşa geçmeyi** önüne görev olarak koymuştu. Bu dönemde gerçekleştirdiği büyük ve başarılı eylemlerle Maoistlerin bu plan doğrultusunda önemli adımlar attığı anlaşılmaktadır. **15 Şubat** tarihinde **Nayagarh** şehrine baskın düzenleyen 500 gerilla 15 polisi öldürmüş, 9'unu yaralamış ve 600 otomatik silaha el koyarak Partinin hareketli savaşa geçişte ihtiyacı

duyduğu ağır silahları edinmede önemli bir mesafe kazanmasını sağlamıştı.

Maoistler buna benzer bir başka büyük saldırı ise **29 Haziran** tarihinde gerçekleştirdiler. Batı Hindistan'daki **Orissa** eyaletindeki **Chitrakonda Baraj Gölü**'nde devriye gezen polis botuna saldırı düzenleyen gerillalar, 40 polisi öldürdüler. Söz konusu polislerin özelliği Maoist isyana karşı özel olarak eğitilen ve halk üzerinde estirdikleri terörle kötü üne sahip olan ve kendilerine "**Boztazi**" adını veren polis kuvvetlerine dahil olmalarıdır. Boztazıların **Andhra Pradesh** eyaletinde Maoistlere karşı mücadelede önemli başarılar elde ettikleri ve çok sayıda Maoist kadronun şehit düşmesine neden oldukları için merkezi hükümet tarafından desteklenmiş ve Halk Savaşı'nın yükseldiği diğer eyaletlerde de benzeri oluşumlara gidileceği ilan edilmiştir.

Saldırının ardından **Merkezi Askeri Komisyon Sorumlusu Basavaraj** yoldaşa **Merkez Komitesi Sözcüsü Azad** yoldaşa yaptıkları açıklamada **Halk Kurtuluş Gerilla Ordusu**'nu, gerçek-

leştiği **Chitrakonda Operasyonu** nedeniyle kutladı. Boztazıların Andhra Pradesh eyaletinde yürüttüğü teröre değinilen açıklamada bu faaliyetlerine devam etmeleri halinde kalan Boztazıların kaderinin ölen arkadaşlarından farklı olmayacağı vurgusu yapıldı.

Saldırının kısa süre önce açıklama yapan **HKP(Maoist) Orissa Komitesi** artık pusu tarzı saldırıların yanı sıra "planlı gerilla eylemleri"ni öne çıkaracaklarını vurgulamış ve 29 Haziran'daki eylem buna örnek teşkil etmiştir.

Bu saldırı aynı zamanda HKP (Maoist)'in **26 Haziran-2 Temmuz** tarihleri arasında ilan ettiği "**Baskı Karşıtı Hafta**"nın 4. gününe denk gelmiştir. Konuyla ilgili açıklama yapan bazı polis yetkilileri istihbaratta yaşadıkları eksiklere değinirken bazıları da bu saldırının Maoistlerin alana hakimiyetini kanıtlandığını belirtmiştir.

Ayrıca **9 Temmuz**'da Patra'da uluslararası şirketler için maden cevheri taşıyan tren bombalanmış ve 11 vagon devrilmiştir. **11 Temmuz**'da ise Bihar'da polis karakoluna, hükümet binasına ve tren istasyonuna eşgüdümlü saldırılar

gerçekleştirilmiştir. Yine özellikle petrol fiyatlarındaki artış nedeniyle gerillaların yoğun bir ajitasyon çabası içinde olduğu ve zamları protesto etmek için silahlı eylemler gerçekleştirdiği de gazetelere yansımaktadır.

Hindistan Başbakanı Manmohan Singh tarafından ülkedeki en büyük tehdit olarak ilan edilen Maoistler Hindistan'ın 29 eyaletinin yarısında faaliyet yürütmekte, Chattisgarh ve Orissa eyaletlerindeki ormanlık bölgede yoğunlaşmaktadır. **250 milyon insanın günde 12 rupe-eden az gelirle yaşadığı Hindistan'da yoksulluk ve sefaletin derinliği nedeniyle halkın çıkarları, temel hak ve ihtiyaçları temelinde mücadele yürüten Maoistlere halkın desteği yükselmektedir.** Özellikle devlet mekanizmasının sorunlara çare üretmediği, adalet sisteminin yıkıldığı, çürümenin yoğun olduğu, toplumsal ayrımcılığın ve yoksulluğun en yoğun yaşandığı kırsal bölgelerde (Dandajaranya, Chattisgarh, Jharkand gibi) Maoistler halk iktidarlarını inşa etmekte.

Maoistler ayrıca çok sayıda hareketle ittifak halinde zorunlu göççe, konutların yıkımına vb. birçok saldırıya karşı güçlü çalışmalar da örgütlemektedir.

ALMANYA

18 Temmuz 2008 tarihinde Almanya'da tutuklanan ve Türkiye'ye iadesi istenen **Önder Dolutaş** ve **Ömer Berber**'in serbest bırakılması için Stuttgart'ta biraraya gelen ATIF ve AGIF faaliyetçileri tarafından Schlossplatz Meydanı'nda ortak bir basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklaması Almanca ve Türkçe okundu. Açılan stantta Türkiye'ye iadelerin derhal durdurulmasına yönelik imza toplanırken, aynı zamanda yoğun bir şekilde Almanca ve Türkçe bildiriler dağıtıldı. Basın açıklaması atılan sloganlarla son buldu.

ALMANYA

Almanya'nın Stuttgart şehrinde Sindelfingen bölgesinde artan ırkçılığa karşı 19 Temmuz günü bir yürüyüş gerçekleştirildi. Özellikle bu bölgede Alman Milliyetçi Partisi (NPD)'nin belediye seçimlerinde meclise girme çalışmalarına karşı oluşturulan tepkiyle yürüyüşe 600 kişiyi aşkın kişi katıldı. Yürüyüşe çeşitli Alman ve Türkiyeli örgütler katılırken ATIF taraftarları da yürüyüşte yerini aldı. Yürüyüşe bölge halkının ilgisi yoğundu. Yürüyüş yer yer yapılan açıklamalar ve konuşmalarla devam etti. İrkçilik karşıtı sloganların kitlesel bir şekilde atıldığı yürüyüş, Marktplatz Meydanına geldiğinde burada yapılan çeşitli konuşmalarla sonlandırıldı.

JAPONYA

400 bin Japon balıkçı **15 Temmuz**'da greve gitti. 200 bin balıkçı teknesiyle gerçekleştirilen grev, yüksek mazot fiyatlarına karşı gerçekleştirildi. Devlet yardımı olmadan ayakta kalma şansları olmayan balıkçılar, mazot fiyatlarındaki fiyat artışının geri çekilmesinin yanı sıra, vergi indirimi ve doğrudan ekonomik yardım talep diyor.

BREZİLYA

Brezilyalı petrol tekeli Petrobras'a ait 42 sondaj adasında çalışan işçiler, **14 Temmuz**'dan başlayarak beş günlük grev gerçekleştirdiler. İşçiler bir gün fazla tatil istemekteler. Bunun anlamı ise, adalardaki sondaj kuyularından ana karaya dönüş için ihtiyaç duyulan bir günün, iş günü olarak sayılması.

RUSYA

Rus medyasının Rusya tarihinin en önemli kişilikleri üzerine yaptığı bir oylamada, gerek karşı devrimin gerekse reformistlerin tüm karalama kampanyalarına karşın, **Stalin 1. sırada** yer alırken, **Lenin** de 3. sırada yer aldı. 1.3 milyon kişinin katıldığı "**2008'in tarihi seçimi**" başlıklı oylama, Rossija TV kanalı, tarih enstitüsü ve Toplumsal Görüş Fonları tarafından organize edilmekte. Oylama Eylül ayına kadar devam edecek.

MACARİSTAN

Maas artışı talepleri kabul edilmeyen Macaristanlı demiryolu işçileri, **15 Temmuz**'dan itibaren süresiz greve çıktı. Grev nedeniyle çok sayıda tren seferi iptal edilirken, diğer sektörlerdeki işçiler de demiryolu çalışanlarının grevine destek verdi.

Maoist tutsaklar açlık grevinde

Hastaneye kaldırılan tutsakları ziyarete giden kitle örgütü temsilcileri tutsakların sağlık durumlarının iyi olmadığını, doktorların kendileriyle ilgilenmediğini yaptıkları basın açıklaması ile duyurdular.

Hindistan'da **Batı Bengal** eyaletindeki **Jalpaiguri Hapishanesi**'nde tutulan 36 Maoist tutsak **11 Haziran**'dan bu yana açlık grevindeler. Aralık 2000'de "Kamtapur Operasyonu" adı altında Rajbangshi halkının mücadelesini sindirmek amacıyla gerçekleştirilen operasyonun ardından tutuklananların büyük çoğunluğu halen mahkemeye çıkmış değiller. Mahkeme sürecinin hızlandırılması, hapishane reformunun gerçekleştirilmesi ve serbest bırakılmaları için 8 kez açlık grevine giden tutsaklara her defasında sorunlarının çözüleceği sözleri verilmesine karşın koşullarda hiçbir değişim olmamıştır. Yakın zamanda **Tapas Dama** adlı tutsağın koşullar nedeniyle yaşamını yitirmesi üzerine tutsaklar açlık grevine başlamışlar ve ölene kadar sürdürecekleri ilan etmişlerdi.

Ancak açlık grevinin başından bu yana verilen dilekçelere, yapılan eylemlere rağmen Batı Bengal hükümeti 36 tutsağın taleplerine

ilgi göstermemektedir.

Hastaneye kaldırılan tutsakları ziyarete giden kitle örgütü temsilcileri tutsakların sağlık durumlarının iyi olmadığını, doktorların kendileriyle ilgilenmediğini yaptıkları basın açıklaması ile duyurdular.

Tutsaklara yönelik bu tutum hastaneye kaldırılmadan önce de sergileniyordu. Açlık grevinin 27. gününde tecrit hücrelerine konulan tutsakların dışarı ile bağ kurmasına, ziyaretçi kabul etmesine izin verilmemekte, almaları gereken diyeteye uygun gıda tedarik edilmemekte, hücrelerine havalandırma-klima konulmamaktadır.

Maoist tutsaklar Anti-Naksal Polis Timinin hapishane yönetimine müdahale ettiği, bu nedenle Maoistlerin diğer tutsakların yararlandıkları hakları kullanamadıkları, koşullarının kötüleştiği açıklamasını yapmaktalar. Avukatlarına düzenli ulaşamadıklarını, ziyaretçilere engeller çıkarıldığını da belirttiktiler.

Çin'de göçmen işçilerin isyanı

Olimpiyat oyunlarının başlamasına kısa süre kaldığı günlerde, Çin'in doğusunda üç günlük göçmen ayaklanması gerçekleşti.

Ayakanmanın nedeni, Zhejiang Eyaleti'ndeki Kanmen kentinde, 100 kadar göçmen işçinin, bir göçmen işçinin oturma mülksadesi için başvuru yaptığı sırada güvenlik güçleri tarafından dövülmesine ilişkin polise suç duyurusunda bulunmaya çalıştıkları sırada ortaya çıktı. Polis dövülen işçinin "**kendini koşarak duvara çarptığını**" iddia etmekte.

Polisler bu iddiayla birlikte işçilerin suç

duyurusunu kabul etmeyince, polislerin motorlarına ve karakolun pencerelerine saldırıyan göçmenlerle polis arasında çatışma çıktı. Çatışmalarla birlikte 123 göçmen işçi gözaltına alındı. Bunun üzerine olay yerine akın eden bölgedeki göçmenler, iki polis karakolunu ablukaya aldılar ve karakol binalarına yönelik saldırılar düzenlediler.

Bu ayaklanma son aylarda Çin'de meydana gelen sarsıcı isyanlardan sonuncusu olmakta. Çin güvenlik güçleri yaklaşan olimpiyatlar nedeniyle ezilen kesimler üzerindeki baskılarını artırmış olmasına rağmen ve ülkede sosyal yönden istikrarlı bir tablo görünüşü yaratmaya çalışsa da, her geçen gün artan ayaklanmaların önüne geçememekte.

Polis grevdeki işçilere ateş açtı

Patay Eyaleti'nde bulunan bir altın madeninde 30 Haziran'dan bu yana greve olan işçilere ateş açan polise bağlı komandolar, bir işçiyi göğsünden vurarak katlederken, beş işçiyi de ağır yaraladı. Ağırıklı olarak taşeron çalışan işçilerin başlıca talebini, daha yüksek ücret talebi oluşturuyor. İşçiler maden tekellerinin yüksek kârlar elde etmesine karşın, kendilerine ödenen ücretlerin çok düşük olduğunu söylemekte.

Perulu emekçiler sadece maden sektöründe değil, diğer sektörlerde de eylemlerini sürdürüyor. Özellikle de köylülerin ey-

lemleri son günlerde tüm ülkeyi sarsmaya devam ediyor. En son üç köylü örgütü tarafından 8 Temmuz'da gerçekleştirilen eylemler, ülke genelinde gerçekleştirilen genel grevden hemen önce yapıldı. Bölgesel protestolar şeklinde başlayan eylemleri, genel grev izledi. Peru İşçi Konfederasyonu'nun çağrısı ile gerçekleştirilen genel grev ise, tüm ülkede yaşamı felç etti. Sendika hayat pahalılığına karşı maaşlara zam yapılmasını talep ediyor.

Grev sırasında, özellikle de yoksulluğun had safhada olduğu bölgelerde, bir hükümet binası, yağmalanıp, ateşe verilirken, polisler kitle arasında çıkan çatışmalar sırasında, çok sayıda gösterici gözaltına alındı.

Evrensel Bakış

Çöküş hızlanıyor!

Emperyalist-kapitalist sistem, tarihinin en ağır krizlerinden birini yaşıyor. Kriz tüm sistem sahiplerini, özellikle de dünyanın en güçlü olarak tabir edilen devletlerini büyük ölçüde etkileyince, krize dair çözüm üretmede de, **daha koordineli** bir çalışma zorunluluğu ortaya çıkıyor. Ancak bu zorunluluğa karşın, dünyanın en büyük emperyalist "devlerinin" 7-9 Temmuz arası gerçekleştirdiği G-8 Zirvesi, bu güçler arasında ittifak ve işbirliğini yansıtmaktan çok uzaktı.

Zirvedeki görüş ayrılıkları alınan kararlara da yansımaktaydı. Örneğin çevre kirliliğine ilişkin kulislere varılan anlaşmada, ozon tabakasına salınan karbondioksit miktarının 2050 yılına kadar % 50 azaltılması öngörülürken, ABD'nin bu anlaşmaya imza atmaya yanaşmaması nedeniyle, alınan karar "bu küresel dü-

zeydeki talebe, ancak küresel bir çabayla, özellikle de çok nüfuslu ülkelerin çabasıyla ulaşılabilir" biçiminde değiştiriliyor. "Çok nüfuslu ülkeler"le kastedilen ise esas olarak, ABD emperyalizminin en dışı rakiplerinden Çin olduğu biliniyordu.

G-8'de gerçekleştirilen ekonomik anlaşmalar da en az iklim değişikliğine dair alınan kararlar kadar muğlaklı. Bu örgütlenme (G-8) 1973-74 petrol krizinin ardından, 1975 yılında, "ortaya çıkacak sorunlara ilişkin koordineli bir reaksiyon göstermek üzere" (daha az sayıda ülkelye) oluşturulmuş, ancak kuruluşundan bu yana geçen 35 yıllık süreç içinde, bugün dünya ekonomisi büyük buhrandan sonraki en büyük krizi yaşamaktaydı.

Ancak zirvede alınan kararlara bakıldığında, ekonomik krize dö-

nük de somut bir kararın olmadığı görülmekte.

Kıscacası, bu zirvede son yıllarda yapılan diğer zirvelerde olduğu gibi, ne son yıllarda artan "doğal afetlerin" de başlıca nedenlerinden biri olan, çevre kirliliğine, ne gıda krizine ne artan yakıt fiyatlarına ne de işgal savaşlarına dönük herhangi bir çözüm getirilmediği gibi, emperyalistler arası çelişkiler de iyice açığa çıkmış, dünya hegemonyasını ele geçirmeye dönük rekabetin boyutu bir kez daha gözler önüne serilmiştir.

Egemen sınıfların sözcüsü medyaya tarafından "**açlığa, savaşlara ve çevre kirliliğine karşı çözüm üretmeye dönük**" olarak lanse edilme-ye çalışılan bu zirve sürecinde de "güvenlik önlemleri" had safhaya çıkmıştı. Tüm bu "önlemler" elbette zirve karşıtlarını hedefliyordu.

Ancak tüm bu "önlemlere" karşın, binlerce kişi daha günler öncesinden yoksulluğa ve savaşa karşı Japonya'nın birçok kentinde sokaklara dökülmüştü. Japonya'daki bu eylemlere paralel olarak, emperya-

list yağma ve talana bağlı olarak, yoksulluğun, açlığın en fazla vurduğu çok sayıda Asya ülkesinde ve de işçi ve emekçi yığınlarına dönük sosyal yıkım saldırıları her geçen gün artan AB ülkelerinin birçok başkentinde eylemler gerçekleştiriliyordu.

ABD ile Rusya arasında uzunca zamandır tartışma nedeni olan, ABD'nin eski doğu bloğu ülkelere füze kalkını koyma projesi, zirve sırasında da iki emperyalist güç arasında gerginliği tırmandıran başlıca faktörlerden birini oluşturdu. Rusya, güvenliğine dönük doğrudan bir tehdit olarak algıladığı füze kalkını projesine yönelik çıkışlarını, zirvede de sürdürdü. Çünkü zirvenin sürdürüldüğü günlerde ABD ile Çek Cumhuriyeti arasında füze kalkını anlaşması imzalanıyordu.

Emperyalistler arası rekabete dönük bu çatışmalar, halklara dönük saldırılar söz konusu olduğunda ise, bir kez daha "uzlaşmaya" dönüştü. Zirveye katılan emperyalist güçler, atom enerjisinin "**en temiz**" enerji olduğu yönünde "görüş birli-

ği" sağladılar ve böylece daha çok sayıda atom üssü açma çabalarını somutlaştırdılar. Halklara dönük açık tehdit oluşturan bu karara ise, emekçiler cephesinden tepkiler gelmekte gecikmedi. Atom projesinin öncülüğüne soyunan Fransız emperyalizminin temsilcisi faşist Sarkozy'nin, daha zirve öncesi başlayan girişimleri, Fransa sokaklarını yangın yerine çeviren eylemlerle yanıttı.

Sonuçta zirve emperyalistlerin hiçbir derdine çare olamadı. Krizi azaltmaya dönük hiçbir adım atılmadı.

Zirve sonrası ABD'de yaşanan gelişmelere bakıldığında, krizin ne boyutta olduğu da daha net anlaşılacaktır. Aynı günlerde, artan borç yükleri (5.3 trilyon dolar) nedeniyle Fannie Mae and Freddie Mac adlı iki büyük banka, bu iki piyasa devine el konuluyor ve halk panikle-yerek, bankaların önünde uzun kuyruklar oluşturuyordu.

Krizin ABD'ye ne derece yansıdığı somut göstergesi olan bu

durum, ekonomik-siyasal krizin önümüzdeki süreçte dünya ölçeğinde alacağı boyuta da işaret ediyor. Krizin merkezinde yatan nedenin, çökmekte olan dünya emperyalist-kapitalist sistemi ve bu sistemin izlediği politikalar olduğu da artık iyice netlik kazanıyor.

Bu gerçeklik ise sadece sistem sahipleri tarafından değil, halklar nezdinde de giderek daha boyutlu bir biçimde bilince çıkarılıyor. Bunun içindir ki, İspanya, Fransa, İtalya, İngiltere gibi emperyalist ülkelerin işçi emekçilerinin, sosyal yıkım saldırılarına karşı eylemleri aralıksız sürerken, Hindistan, Nepal, Filipinler, Endonezya ve daha bir dizi Asya ülkesi halklarının, mahkum edildikleri açlığa ve yoksulluğa karşı öfkesi giderek artan biçimde dışa vuruyor. Bu durum ise, başta ABD olmak üzere, emperyalist merkezlerdeki paniği giderek artırıyor, böylece sistemin çöküşü hızlanıyor. Uluslararası proletaryaya ise, bu çöküşün son darbeyi vurmak kalıyor.

ENGELS; Proletaryanın generalı

Bilimsel ve felsefi araştırmalarının dışında pratik yaşamdan asla kopmayan Engels, aynı zamanda büyük bir savaş ustasıdır. Özellikle 1848 devrimlerinde gösterdiği askeri deha onun "proletaryanın generalı" olarak anılmasını getirmişti. İşçi sınıfının sömürücü zorbalara karşı verdiği amansız savaşıma bizzat katılarak barikatlarda çarpışan Engels, barikat savaşları üzerine de birçok fikir geliştirmiş, silahlı ayaklanmaların temel askeri taktiklerine katkıda bulunmuştur.

Nasıl bir zeka meşalesi söndü Nasıl bir yürek durdu

İşçi sınıfına kuşatıldığı sömürü ve karanlıktan kurtulmanın yolunu gösteren büyük öğretmenlerden biri olan Friedrich Engels tüm yaşamını proletarya davasına adanmıştı.

28 Kasım 1820'de Protestan bir ailenin çocuğu olarak Romanya Barmen'de dünyaya geldi. Genç yaşlarda aile koşullarının zorlaması ile Barmen'deki bir ticarethaneye kâtip olarak girdi. Burada dil konusunda kendisini yetiştirirken devrimci ve liberal yazarların yapıtlarını okumaya başladı. Ludwig Börne, Karl Gutakow ve Heinrich Heine gibi Alman hareketine bağlı yazarların eserlerini okudu. Bir süre sonra disiplinsiz ve tutarsız bulunduğu hareketten ayrılarak Genç Hegelciler hareketine katıldı. Hirs-tiyanlığın temellerine yönelen bu hareket, Engels'in materyalist düşüncelerinin gelişmesine olanak sağladı. Friedrich Oswald takma adıyla çeşitli makaleler yazdı. 1841'de Barmen'e döndükten sonra gönüllü olarak topçu birliğine yazıldı. Bu karar onun tüm yaşamını etkileyecek as-

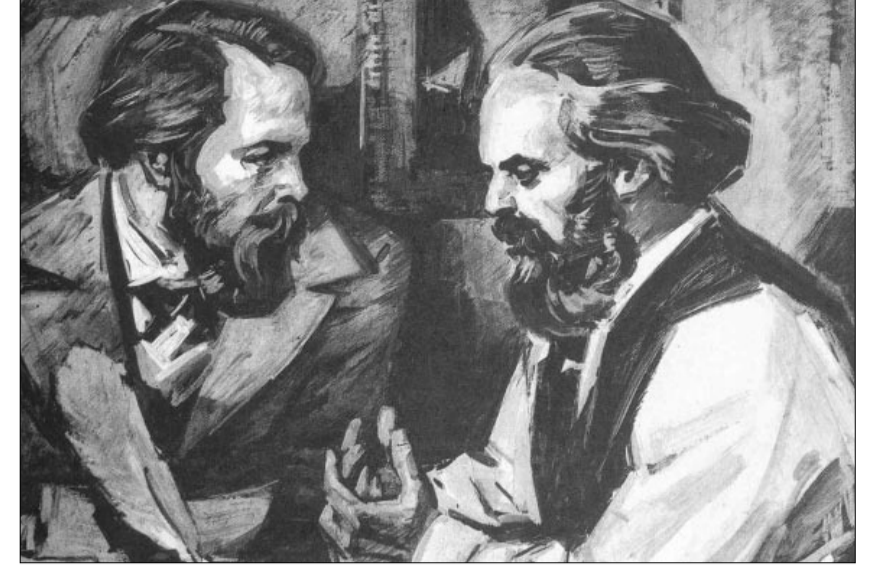
kerlik sanatı ile tanışmasını sağladı. Sonraki yıllarda savaş sanatı üzerinde yoğunlaşarak birçok makale yazdı. Yazdığı yazılarda ortaya koyduğu savaş dehasından dolayı dostları tarafından "general" olarak anılmaya başlandı. 1842 yılında komünizmi benimsemesinde büyük rol oynayan Moses Hess ile tanıştı. Hess, Hegel felsefesinin mantıksal sonucunun komünizm olduğunu ileri sürüyordu. Bu tarihlere kadar Hegel'in izleyicisi olan Engels, Hegel'in aksine materyalistti. Engels, işçi sınıfı ile çalışmak için geldiği Manchester'de tanıştı. Kendini çalıştığı büronun duvarları ile sınırlamayan Engels, işçi sınıfının yaşadığı korkunç yoksulluğa bizzat tanıklık etti. Ardından "İngiltere'de emekçi sınıfın durumu" isimli kitabını yazdı. Proletaryanın yalnızca acı çeken bir sınıf olmadığını, tarihi ileri taşıyacak yegâne gücün de proletarya olduğunu dile getirdi.

Engels daha önce yazdığı Marks'a Paris'te tanıştı. Bu buluşma iki büyük öğretmenin tüm yaşamları boyunca aynı amaç uğruna omuz omuza yürümeye başlaması için bir dönüm noktası oldu. Bundan sonra iki dehayı birbirinden ayrı düşün-

mek imkânsız hale geldi. Birlikte hazırladıkları ilk kitap "Kutsal Aile" oldu. Böylece işçi sınıfının aydınlatılması ve kurtuluşunu sağlayacak temel felsefi uğruna birlikte kavga etmiş oldular. Engels 1845'ten 1847'ye kadar Brüksel ve Paris'teki Alman işçiler arasında pratik faaliyet yürüttü. Bu arada bilimsel çalışmalarına da devam etti. Bu sırada Marks ve Engels gizli "Alman Komünistler Birliği" ile ilişki kurdular. Birlik, onları sosyalizmin temel ilkelerinin açıklanması ile görevlendirdi. Marks ve Engels'in ünlü "Komünist Parti Manifestosu" işte böyle doğdu ve 1848'de yayımlandı. Manifesto ile proletarya için komünizmin temel ilkeleri sade, anlaşılır, yalın bir şekilde gün yüzüne çıktı ve "komünizm hayaleti" tüm Avrupa'ya yayıldı. Önce Fransa'da patlak veren, ardından Batı Avrupa ülkelerine yayılan 1848 Devrimi ile yeniden Marks'la birlikte Almanya'ya döndü. Burada Marks'la birlikte "Yeni Ren" adıyla bir gazete çıkarmaya başladı. Gerici güçlere karşı, halkın özgürlüğünü ve çıkarlarını savunmada sonuna kadar mücadele ettiler. Sonunda gazete kapatıldı, Marks sınır dışı edildi.

Engels ise silahlı ayaklanmaya katılarak barikatlarda çarpıştı, özgürlük için dövüştü. İsyançıların yenilgisinden sonra yeniden Manchester'deki fabrikaya çalışmak üzere döndü. 1870 yılına kadar burada kalan Engels bu sırada birçok eser kaleme aldı: "Ailenin, özel mülkiyetin ve devletin kökeni", "Ludwig Feuerbarc", "Anti-Dühring", "Könut Sorunu üzerine"...

1870'te Londra'ya yerleşen Engels, Marks'la birlikte Kapital üzerine çalıştı. Marks'ın hayatını kaybetmesinin ardından derin bir sevgi ile bağlandığı Marks'ın tamamlayamadığı ikinci ve üçüncü cildi tamamladı. Böylece dünya halklarına Marks'ın tamamlayamadığı büyük bir miras bırakmış oldu. Engels, Marks'la birlikte sadece bilimsel araştırmalarla ilgilenmedi. 1864'te Marks'la birlikte "Uluslararası İşçi Birliği" yani I. Enternasyonal'i kurdular. Engels, uluslararası işçi hareketi açısından son derece önemli olan bu Birlik'te, çok önemli bir rol oynadı. Engels, Marks'ın yaşamını yitirmesinin ardından Avrupalı devrimcilerin önderi ve danışmanı olmayı sürdürdü. Onun öğüt ve direktifleri, hüküme-

tin zulmüne karşı, hem güçleri hızla ve durmadan büyüyen Alman sosyalistleri tarafından, hem de ilk adımlarını iyi düşünmek ve tartmak zorunda olan İspanyol, Romanyalı ve Ruslar gibi ülkelerin temsilcileri tarafından büyük değer gördü.

Engels, Marks'la birlikte "İşçilerin kurtuluşu, işçi sınıfının kendi işi olmalıdır" bilimsel tezini durup dinlenmeden işçi sınıfına öğretti. İkisi arasındaki ilişkiyi anlamak için Engels'in büyük bir alçakgönüllülükle sarf ettiği şu sözleri hatırlamak yeterlidir. "Bütün hayatım boyunca yapmaya yatkın olduğum şeyi yaptım ve ikinci kehanet olarak kaldım; sanırım bu işi oldukça iyi yaptım. Marks gibi mükemmel bir birinci kehanet olduğum -çaldığım- için memnundum."

Bilimsel ve felsefi araştırmalarının dışında pratik yaşamdan asla kopmayan Engels, aynı zamanda büyük bir savaş ustasıdır. Özellikle

1848 devrimlerinde gösterdiği askeri deha onun "proletaryanın generalı" olarak anılmasını getirmişti. İşçi sınıfının sömürücü zorbalara karşı verdiği amansız savaşıma bizzat katılarak barikatlarda çarpışan Engels, barikat savaşları üzerine de birçok fikir geliştirmiş, silahlı ayaklanmaların temel askeri taktiklerine katkıda bulunmuştur. Engels, işçi sınıfı mücadelesini baltalamak amacıyla burjuvazi tarafından ortaya atılan her türlü karşı-devrimci anlayışla militan bir şekilde yılmadan mücadele etmiştir. Doğa bilimleri konusunda derin ve yetkin bir birliğe sahip olan Engels, Marks'la birlikte ortaya koydukları felsefi düşüncelerinin doğruluğunu bilimsel yapıtları ile kanıtlamıştır.

Bütün yaşamını büyük bir disiplin içinde yaşayan Engels, Marks'la birlikte ortaya koyduğu yapıtlarıyla uluslararası işçi sınıfının, ezilen dünya halklarının yüreğinde sonsuza kadar yaşayacaktır.

Kültür-sanat

Sanata bakışımız, sanatın işlevi ya da devrimci bir eleştiri olarak sanat

Sınıfların ortaya çıkacağı ana kadar, emeğin rolüyle bütünsel bir dünya yaratılabileceğini fark etmişti ilkel insan ve toplumsal şekillenişin ilk biçimi olan komunal sistem Marks'ın deyimiyile "tecrit edilmişliğin" zoruyla örgütlenmişti. Toplumsal diyalektik ilk evresi olan bu örgütlenme, doğaya karşı verilen var olabilmek mücadelesinin zorunluluğuydu. İnsan bu mücadelede başarı sağlamasını "emek"le borçludur.

Diyalektik Materyalizm, emeğin tarihsel-toplumsal dönüştürücülüğünün dünyayı bütünlendiren olgu olduğunu söyler. Her nerede olursa olsun insan emeği bütünsel bir dünya yaratır kendine. Bu zorunluluktur da. Avlanırken, tarım uğraşında vs. bütünsel bir dünyayı inşa eder. Bu oldukça özel bir ilişki biçimi de yaratır. Bu ilişkiyi özel kılan, toplumsal örgütlenme ve ihtiyaçların belirleyici etkisidir. Sınıfların ortaya çıkmasından sonra da bu bütünsel toplumsal ilişki değişmemiş, her toplumsal örgütlenme ilişkisi eskisinden farklı biçimlere (yeni biçimlere) sokmuştur.

Elbette bu ilişkiyi ilk kurmayı başarabilen ilkel komunal sistemi örgütleyen ilkel insan olmuştur. Ortaklaşa üretim ve ortaklaşa tüketim toplumsalın yasayışken, vazgeçilemeyen şeylerden biri olarak imge, üretimin her alanında etkin bir rol oynamıştır.

Üretebilmek becerisini kazanmış bilinci varlık olan insan, daha baştan bir tarafı. Madem ayakta kalabilmek ve tarihsel yolculuğunu sürdürebilmek için karşısında olan doğayla mücadele etmesi gerekiyordu, o halde bu taraf oluş, onun yolunu açacak yararlılık fikrine sahip olmasını sağladı. Böyle bir düşünüşün getirisi, temel ihtiyaçların karşılanması için ürettiği barınak, resim, dokuma, yontma, kesme vb. değer ölçülerinin kullanı alanındaki yararlığı olmuştur. Bilinçli yaşamış bir süreç olmasa da, alet yapabilmek ve kullanabilmek yetisine sahip olana kadar bir zorunluluklar zincirinin doğal sürecinde hem de ama ondan önceki süreçten farklı olarak alet yapabilmek ve kullanabilmek yetisini kazandıktan sonraki süreçte zorunluluk ve gerekliliğin bilinçli-farkında olmasıyla yaşamsal anlamda doğaya karşı veri-

len mücadelede yararlılık vardı. Fakat insanın -bilinçli varlığın- temel ayırt edici özelliği artık doğanın kendisine sunduklarına müdahale edebilme bilinç ve becerisine erişmiş -bunun farkında- olmasındı.

Yararlılık fikrinin yattığı nokta da burasıdır. Doğaya ataları gibi sadece uyum sağlama değil ona müdahale edebilme yeteneği...

Üretimde değer ölçüsünün yararlılık oluşu, mağara duvarına yapılan resimle barınağı (yararlılık anlamında) farksız kılıyordu. Çünkü yapılan üretimlerden bir beklenti vardı; yapılan barınak onları dış etken-

davetiye olacağını düşünmezsiniz, ama resmin kayboluşuna duyduğunuz üzüntü ve sıkıcı durumu, moral bozukluğunu neyle açıklarsınız? Mağara duvarlarına çizilen resimler, elbette bizim hissettiğimizden daha farklı şeyler sunuyordu o dönem insanına. O resimler büyüsel bir amaçla yararlılık (toplumsal çıkar) fikrine hizmet ediyordu.

Sanat, toplumsal hareketlerin parçasıdır

Sanat, insanlığın tarihsel gelişiminin her döneminde ama özellikle de toplumsal hareketlerin öne çıktığı

eder. Her ikisinin karşılaştığı alan-savaş arenası- kitlelerin bilincidir.

Ezilenlerin sanatı tarihin hemen her döneminde ezenlerin yasaklamalarıyla karşılaşmıştır. Kitaplar toplatılıp yakılmış, türkülerini ve dansları yasaklanmış, sayısız sanatçı uzun yıllar hapse atılmış, idam edilmiştir. Tüm bunlara karşın ortada olan gerçek sanat hep var olmuş, işlevini daha güçlendirerek de var olacaktıdır.

Egemenler ezilenlerin sanatını yok sayıp yasaklamakla yetinmiyor, aynı araçla karşı saldırıda da bulunuyor ve bu saldırılar toplumsalın diğer alanlarından kopuk olmuyor. Kitlelerin bilincini, kendi sömürü iktidarlarının ömrünü uzatmak için şekillendiriyorlar. Ne tür bir iktidar olursa olsun ömrü, kitlelerin taleplerinin karşılanıp karşılanmadığıyla doğru orantılıdır. Bunun farkında olarak kitlelerin taleplerini minimize etmek, gerçeklikle bağıni zayıflatmak, kültürü sığıştırıp yozlaştırmak vb. için bilinç bulanıklığı yaratmaya çalışılmaktadır. Bütün bunları yapabilecek en etkili silah olarak sanatı görmekteyiz.

Bundan dolayıdır ki gerici iktidarlara halklar arasında özü sınıf çelişkisi olan daimi, amansız savaş, sanat (ve edebiyat) üzerinden de yürütülür. Toplumsal alanda hiçbir şeyin sınıflar üstü olmadığı gibi sanat ve edebiyat da sınıflar-üstü olmadığından bu alanın bizi ilgilendirmeyeceğini, sınıf mücadelemizden bağımsız olacağını, onun kendi başına var olduğunu düşünmek sınıf savaşımını anlamayanların mümkünüdür. Ya da burjuvaziye hizmet edenlerin yalanlarıdır.

Şimdi burada duralım ve konuyu başka yönleriyle ama özü aynı olmak koşuluyla ele almaya çalışalım.

Ekonomi Politigi Eleştirisine Katki'da Marks şöyle der;

"Bütün mitolojiye doğa güçlerini hayal gücü içinde ve hayal gücü yoluyla bağımlı kılar, denetim altına alır ve biçimlendirir. İşte bu yüzden de insanın doğa güçlerini gerçekten egemenliği altına aldığına, mitolojiye ortadan kalkar."

Bu alıntıyı okuduğumuzda, ilkel insanın bünyesel ritüellerini hatırlıyoruz. İmge (büyü) yoluyla doğayla kurduğu ilişkiyi hatırlıyoruz. Fakat o kadar ilişkiyi hatırlıyoruz. Fakat o kadar ilişkiyi gitmeye gerek var mı? Belki işin kaynağını bilmek için evet.

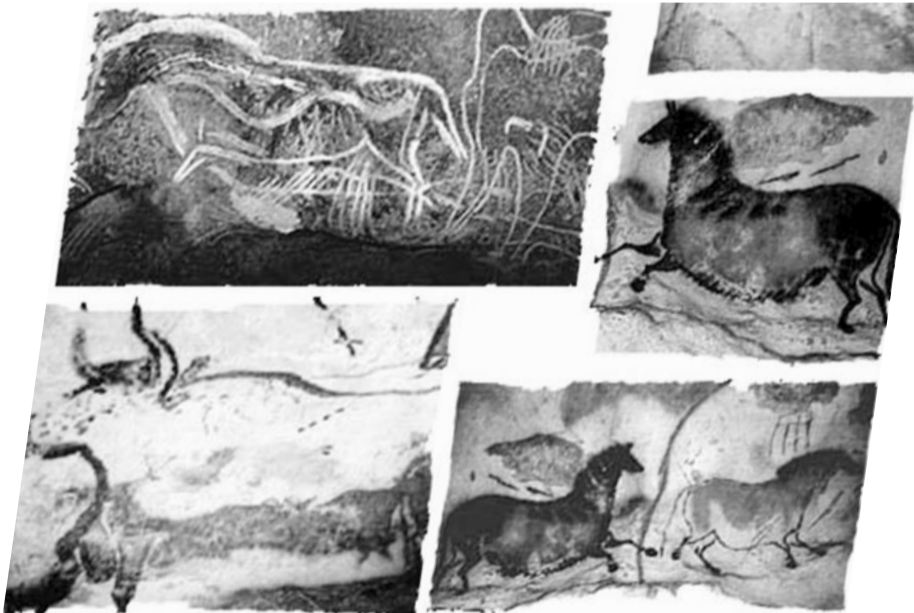
rici iktidarı ortadan kaldırıp kendilerinin sahibi olacağı bir iktidarı kurmaktadır.

Söylemeye gerek yok ki, yıkılmak ve yapmak kavramları, mesele toplumsal bir devrimde, söylenildiği kadar ve söylendiği biçimiyle mutlak başarıyı getirecek ölçüde basit değildir. Tarihsel pratikler göstermiştir ki on yıllara, yüzyıllara yayılan, can alan ve can veren nesnellige uygun düşen strateji ve onun eksenini içinde çokça taktik barındıran, yarını bugünden planlayıp kuran, toplumsalın her alanında sürekli ve kesintisiz olarak eskiyi yıkan ve yeniyi o yıkıntılar arasında -tıpkı bataklıkta yeşeren nilüfer misali- hayat veren bir meseledir.

(Devam edecek)

Hatay-Samandağ 9. Temmuz Kültür ve Sanat Festivali yapıldı

11-12-13-14 Temmuz tarihleri arasında Hatay'ın Samandağ ilçesi sahilinde düzenlenen 9. Evvel-i Temmuz Festivali coşkulu bir şekilde geçti. Festivalde "Tarihi", "Türkiye'de Aleviler ve Demokrasi", "Hrant Öncesi ve Hrant Sonrası" gibi birçok önemli ve güncel konuları içeren panel de gerçekleştirildi. Akşam konserlerinin açılışlarında ise Maraş, Çorum ve Sivas'ta katledilen insanlar anıldı. Partizan olarak stand açtığımız festivalde "Faşizm, emperyalizme, feodalizme, komprador kapitalizme ve her türden gericiğe karşı durmak için işçi köylü okuyalım-okutalım!", "Demokratik Halk Devrimi için işçi köylü okuyalım-okutalım!" sloganları eşliğinde işçi köylü gazetesi dağıtımı yapıldı ve Samandağ ilçesine bağlı Çanakoluk köylülerinin baz istasyonu ile yaşamış olduğu sorunların çözümü için destek verilmesi yönünde sesli ajitasyonlar yapıldı. (Hatay İK okurları)

lerden korunurken çizilen resimler de büyüsel etkisiyle av hayvanlarına karşı güçlenmeyi sağlıyordu.

İlkel insanda imge ile gerçeklik arasındaki ayrım çok sılıktır. Oklar, baltalar, barınaklar onları, nasıl dış-doğal- tehditlerden koruyorsa imgeleler de, doğal güçler kadar "gerçek" olan öteki güçlerden koruyordu. Bunun işe yaradığını kim söyleyebilir? Mağara duvarına yapılan resimlerde av hayvanına ok-mızrak saplanması, insanın hayvandan daha büyük çizilmesi, bir yandan coşku ve motivasyonu artırır, bir yandan olmasi istenen seyrin imgenin de gücüyle olabileceğine inanılır.

Çok mu mantıksız ya da ilkel görünmektedir? O halde kendinize şöyle bir soru sorun, çok sevdiğiniz birinin fotoğrafını neden duvarımıza asarsınız ya da düzduvarımıza taşırırsınız? Ya o resim bir gün kaybolursa ne hissedersiniz? Belki tanrının sizi cezalandıracağını ya da kötü ruhlara

dönemlerde ona koşut (ondan kopuk değil) ve onun bir parçası olarak önemli belirleyicilerinden biri olmuştur. Bu konuda hepimizin ilk aklına gelen Rönesans (kapitalizmin feodalizme karşı zafer süreci) Sovyet, Çin devrim süreçlerindeki işlevleridir.

Sınıflar ortaya çıkabilmesi karşıt güçler arasındaki her zıtlık sanat alanında da belirmiş, ezen egemenlerin sanatıyla ezilen halkların sanatı (tıpkı toplumsal faaliyetin her alanında olduğu gibi) çatışma haline geçmiştir. Sanat faaliyetinde ortaya çıkan bu çatışma hali sınıfsal bir karakter taşır, sınıflar olduğu müddetçe de kaçınılmaz zorunluluktur.

Karşıt iki kutup arasındaki bu çatışmada bazı dönemlerde sanatın öne çıktığı da görülmüştür. Her iki kutubun da amacı kitlelerdir: Biri kitlelere ileriye doğru taşımak için gerçeğe işaret eder, diğeri gerçeği gizlemek için yalana, korkuya işaret

Yaşama ışık tutan sözler...

* Taşı delen suyun gücü değil, sürekliliğidir. (Anonim)

* Gecenin en karanlık saati sabaha karşı olur. (İngiliz atasözü)

* Hiçbir insan özür bulmada tembelle insan kadar başarılı olamaz. (Anonim)

* Sorunsuz insan bulabileceğiniz tek yer vardır, o da mezarlık. (Anonim)

* Alışkanlık demirden bir gömlektir. (Çin atasözü)

* İlerlemek kendimize verdiğimiz bir armağandır. (Joan Rivers)

* Yeterli zamanımız hep vardır, yeter ki doğru kullanalım. (Gothe)

* Erişmek istediği bir hedef olmayanlar, çalışmaktan zevk almazlar. (Emile Rau)

* Deneyim başınıza gelenler değil, başınıza gelenlerle ne yaptığınızdır.

(Aldous Huxley)

* Böcek olmayı kabul edenler ezilince şikayet etmemelidirler. (F. Schiller)

* Deveküşü yüke gelince 'kuşum', uçmaya gelince 'deveyim' der. (Türk atasözü)

Faşizmin karanlık güçleri, çeteler halka hesap verecek!

İnsanlık günümüzden beş bin yıl önce eşitlikçi ilkel topluluktan katmanlı üretici topluluğa geçmiştir. Bu geçiş toplumu, ezen ezilen, sömüren sömürülen biçiminde bölünmüş parçalamıştır. Toplumun üretici güçlerini (üretim araçları ve gasp edilen emek değeri) eline geçiren egemenleşen yönetici sınıf, sömürü ile elde ettiği zenginliği ve "itibar"ı korumanın aracı olarak devlet denilen otorite aygıtını orta-

ya çıkarmıştır. Devlet bir sınıfın diğer sınıf ve katmanlar üzerindeki baskı ve kontrol aracıdır.

Sosyo-ekonomik yapının devamlılığı devletin ve onun bürokratik organının siyasi-ekonomik ve askeri gücünü ve istikrarlı duruşuna bağlıdır. Bizim gibi yarı-feodal, yarı-sömürge ülkelerde sistem istikrarlı yapı oluşturamaz. Çünkü devlet Osmanlı İmparatorluğundan devraldığı yarı-feodal yapıyı tasfiye etmemiştir. Biçimsel kısmi değişikliklerin ötesine gidememiştir...

Sosyo-ekonomik yapıdaki ilkelik nedeniyle sistem idaresi bir bü-tünsellik içerisinde değildir. Devlet idaresi bu nedenle çeşitli kliklere

ve taraflara bölünmüştür. Her klikin demokrasiden uzak kendisine ve bekasına uygun çeteleri kontrgerilla birimleri mevcuttur.

Gündemde yer eden Ergenekon örgütü de bahsettiğimiz karanlık ilişkilerden bağımsız düşünülemez. Bu yapılanmanın CHP gibi bazı sol maskeli partilerle sahiplenilmesi, mangalda kül bırakmayan vatan millet savunucusu ulusalcılarla ilişkileri hangi kliklerin karanlık masşası olduğunun göstergesidir.

Genel olarak düşünüldüğünde Ergenekon yapılanmasının ortaya çıkarılması ve bol rütbeli paşaların dahi deşifre edilmesinin ülkede estirilen demokrasi ruhlarımla alakası yoktur ve olmaz da. Olsa olsa ülkedeki ilımlı İslam kliği ile Kemalist klik arasındaki çatışmanın sonucunda emekli edilmiş **sadık "eski dostların"** tasfiyesidir. İslamcı kliğin eline geçirdiği sömürü fırsatında derinleşme isteği, bunun

karşısında Kemalist kliğin elinde kalan kaleleri koruma içgüdüleri sonucunda ortaya çıkan çelişkilerin, çatışmaların ve restleşmelerin sonucudur.

Bu yapılanmanın suç dosyası oldukça kabarık ve gündemde tartışılanlarla da sınırlı değildir. Bugüne kadar birçok devrimci, demokrat, yurtsever, ilerici yapılanma, örgüt ve kişi bu kontrgerilla faaliyetlerinden üzerlerine düşen payı almıştır. Faili meçhul olarak adlandırılan olaylarda bu yapılanmaların payı yilardır devrimciler tarafından dillendirilmesine rağmen hâkim sınıflar tarafından hep üstü kapatılmaya çalışılmıştır. Bu yapılanmanın deşifre edilmesi ülkedeki çete ve kontrgerilla faaliyetlerinin bittiği anlamına gelmez, sadece bu işin figüranlarının değiştiğini gösterir.

Ülkemizdeki ve dünyadaki gelişmelere uygun olarak Ergenekon olayında ne gibi gelişmeler olacağı önümüzdeki günlerde ortaya çıkacak. Ancak bu olayın gündem kızıktıkça (özellikle ekonomik kriz, si-

yasal kriz ve ezilenlerin başkaldırıları) farklı yönleriyle kullanılacağı açıktır.

Ülkemizin komünist, devrimci ve ilericileri başta olmak kaydıyla halkımızın yaşananların gerçek yönlerini anlama, araştırma ve doğru yerde saf tutması gerekmektedir. Yaşananlara karşı kayıtsız kalmak, kendiliğinden bir tavır almak geleceğimizi bir avuç sömürücü ve onların karanlık eli kanlı cellâtlarına teslim etmektir. Yazımızı ülkedeki sosyo-ekonomik yapıyı zekice çözümlenmeleriyle ortaya koyan devletin niteliğini apaçık teşhir eden önder yoldaşın sözleriyle bitirmek istiyoruz.

"Bütün yoldaşlar, ülkemizin bütün komünist devrimcileri! Önümüzde çetin ama şanlı mücadele günleri var. Sınıf mücadelesinin denizine bütün varlığımızla atılalım! Bu mücadelede kahraman işçi sınıfımıza fedakâr ve çilekeş köylülerimize, yiğit gençliğimize sonsuz bir güven duyalım."

(Esenler'den bir İK okuru)

Engelliler AKP önünde eylemde

Egemenlerin emekçi halka yönelik uyguladıkları hak gaspları hız kesmeden devam ediyor. Bu saldırılar karşısında yoksul halkın başkaldırısı ve isyanı da yaygınlaşarak devam ediyor. Egemenlerin son saldırı paketlerinden birisi de özel eğitime ihtiyaç duyan öğrenci ve ailelerine yönelik hazırlanan yasa tasarısı olmuştur. UNESCO desteği ile hayata geçirilen eğitim ve bakım programı sayesinde fiziksel ve zihinsel engellilerin eğitimi sağlanmıştır. Gündeme farklı şekillerde gelen bu program sayesinde birçok

engelli eğitim hakkına kavuşmuş, birçok bakıma muhtaç bakım olanağına kavuşmuştur. Halkımıza sağlık alanında dönüşümün meyveleri olarak yansıtılan bu projenin ömrü çok da uzun sürmemiştir. IMF, Dünya Bankası, Avrupa Birliği gibi emperyalist kuruluşların kredi vermek için ön şart koşması ve UNESCO'nun finansman desteği sunması sonucunda uygulamaya giren program, son zamanda hazırlanan yasa tasarısıyla yeniden yapılandırılmakta, kaynaklar başka ceplere aktarılmak istenmektedir. Engellilerin öğ-

renim görme süreleri yasayla sınırlandırılmakta, rapor yenileme hakları yok sayılarak kaderlerine terk edilmektedir.

Yaşanan bu gelişmeler karşısında **Türkiye Özel Eğitimciler Derneği** yasa tasarısının Mecliste görüşülmesinden önce bir eylem planı oluşturdu ve uygulamaya koydu. Eylem planı doğrultusunda ilk olarak öğrenci velileri bütün siyasi partilere, Plan ve Bütçe Komisyonu'na faks çekerek bu durumu protesto etti. Bunlara ek olarak AKP ilçe başkanlıkları önünde eylemler yaptı. Son olarak 08.07.2008 tarihinde İstanbul AKP il binası önünde yaklaşık 2 bin kişinin katılımıyla bir protesto eylemi gerçekleştirildi.

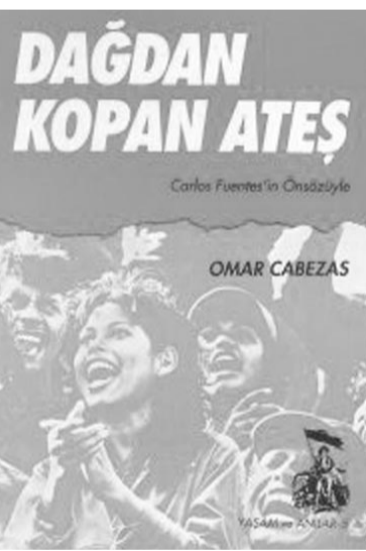
Eyleme çok sayıda fiziksel ve zihinsel engelli öğrenci ve ailesi katılarken bu alanda faaliyet gösteren özel eğitim merkezleri öğretmen ve yöneticileri de katıldı. İl binası önünde toplanan kitle kapıların yüzüne kapanmasından sonra ısıklıklar ve sloganlarla bu durumu protesto etti. Kısa sürede gelen Çevik Kuvvet il binasını girişi ve çevresinde "güvenlik" önlemi olarak **binayı engellilere karşı korudu**. Yaklaşık iki saatlik bekleyişin ardından AKP il başkanları veliler arasından seçilen bir grup temsilciyle görüş-

meyi kabul etti. Temsilcilere geçiş-tirme cevaplar veren il yönetiminin tavır bir basın açıklaması yapılarak protesto edildi ve eylem sonlandırıldı.

(İstanbul'dan bir İK okuru)

Ne Okuyalım?

Dağdan Kopan Ateş

Yaşanmış olayları, deneyimleri incelemek, deneyim edinmek, olumluluk ve olumsuzluklardan öğrenmek açısından önemlidir. Anılar da daha çok bir kişiye odaklı olmalarına rağmen böyledirler. Anılar, bir kişi ekseninde aslında kişileri yani genel olarak insanı anlatır. **Dağdan Kopan Ateş** isimli kitapta bir Sandinist olan **Omar Cabezas**

anılarını anlatıyor. Örgütlenmesinden öğrenci gençlik içindeki faaliyetlerine, ardından zorlu gerilla mücadelesi sürecine ve zorunluluk nedeniyle yeniden şehirlerde faaliyette; kısacası bir kez net karar verdikten sonra mekânları değişse de hiç kesintiye uğramayan mücadele hayatını anlatıyor.

Cebazas henüz bir öğrenciyken Sandinistlerle bağ kuruyor. Örgütlü olup olmama konusundaki ilk çelişkilerini yoğun bir iç hesaplaşmayla, muhasebeyle çözdükten sonra mücadele etmek konusunda kesin kararını veriyor. Ve bu kararı tüm olumsuzluklarına ve zorluklarına rağmen kesintisiz olarak sürdürdüğü mücadelesinin ilk adımı oluyor... Büyük zannettiği örgütün küçük ve zayıf olduğunu öğrendiğindeki hayal kırıklığı, verilen büyük kayıplar, gerilla yaşamının tüm zorlukları, eşinden ve çocuğundan ayrı kalması, kitlelerle bağ kurmadaki sorunlar vb... Hiçbir olumsuzluk karşısında pes etmiyor. Onda, insanın sağlam ideolojik gücüyle neler başardığını

görüyoruz. "İflahını kesen ölüm korkusu" hisseden bir insanın "dağlara sonsuz bir inançla çıkan" bir insana nasıl dönüştüğünü, bu dönüşümün hesaplaşma ve güç kaynaklarını görüyoruz.

Büyük bir güç olduğuna inançla çıktığı dağlarda, gerilla olmanın tüm zorluklarını ve tüm güzelliklerini iç içe yaşıyor, anlatıyor. Açlık, yoksulluk, uzun ve zorlu yürüyüşler ağır yükler, halk kitlelerinin olumsuz yaklaşımları, operasyonlar, şehitler... Fakat diğer taraftan diktatörlüğün, yaşamın her yönünü kirletmeyeceğinin kanıtı olan dağlarda dağın, çamurun, yağmurun burjuva pisliklerden insanı arındırması, yığın yoldaşlık sevgisi, zayıf yanlarının üzerine gitme, birlik olma ruhu ile mütevaziliğin ve insancıl değerlere bağlılığın artması, çelikleşen irade... Yazar, gerilla hayatının özellikle yeni katılanlar ve çelişkilerle dolu olduğunu anlatırken, hep inanca vurucu yapıyor. Bu sağlam inanç, kararlılık insanların tüm zorlukları aşmada temel anahtar olduğunu, her

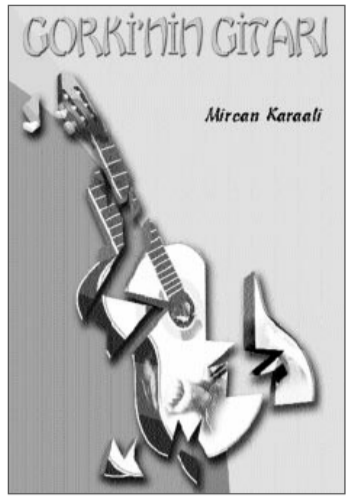
zorlu deneyimlerde bunu sorguladığını anlatıyor. Bir örnek verirse;

Yeni gerillalar, uzun bir yoldan yiyecek taşıma görevine gidiyorlar. Çantaları da çok ağır. Ve hepsi ölesiye yoruluyor. Öyle ki çantalarını yerden kaldırmaya dahi güçleri yetmiyor. Fakat gitmeleri de gerekiyor. Aşmaları gereken yüksek, dik bir tepe var. Bunun üzerine gerilla komutanı şöyle diyor savaşçılara "yeni insanın nerede olduğunu bilmiyor musunuz? Tırmandığınız tepenin üstündedir. Tam oradadır. Gidin onunla buluşun, onu yakalayın, arayın, tutun. Yeni insan normal insanı aşmıştır. Yeni insan onda süper gayrettedir. Yeni insan yorgun bacakları aşmıştır. Ortalama insandan daha çok şey vermeye başlayan ortalamaya insan vardır. Tipik insanlardan fazla veren... Yorgun olduğunu unutmaya başlayınca kendisini unuttu, bir yana koyunca, yeni insanı bulacaksınız. Öyleyse yorgun ve bitkin hissediyorsanız, bunu unutun ve tepeye tırmanın. Tepeye uçunca yeni insandan bir parça bulacaksınız. Yeni insanı bulmaya tam buradan başlayacağız. Tam burada yeni insan şekillenecek." Bunun üzerine yeni savaşçılar, her zaman daha hafif yüklerle beş mola vererek aldıkları yolu, bu defa çok daha ağır yüklerle ve yorgunluktan bitkin düşmüşken hiç mola vermeden kat ediyorlar...

Gelişim mücadeleye olur; ancak sınırlarını zorlayan insanları geliştirenlerdir, fiziki ve moral olarak güçlenebilir. **Yeni bir insanın doğuş sürecine tanık oluyoruz**

(Bir İK okuru)

Gorki'nin gitarı

Yazar: Mircan Karaali

Yayınevi: Umut Yayıncılık

19 Aralık 2000'de 20 hapisaneyeye eş zamanlı düzenlenen operasyonda 28 devrimci tutsak katledilmiş, yüzlerce yaralanmıştır.

F tipi hapisaneleri yaşama geçirmek amacıyla '90'lı yıllardan itibaren hazırlıklara başlayan devlet, bu amacına 2000 yılında ulaşmıştır. Operasyon öncesi F tiplerine karşı başlatılan ölüm orucu direnişi katliamın ardından daha da büyüyerek sürdü. Yaklaşık yedi yıllık bir zaman dilimini kapsayan ve Türkiye devrim tarihinin önemli dönemlerinden birini oluşturan bu süreçte F tiplerinde baskı ve zulüm direniş ve umut ile yol almaya sürdürüyor.

Gorki'nin Gitarı dikkatimizi F tipi hapisanelerin Türkiye tarihinden küçük bir kareye çekiyor. Kahramanları ise 19 Aralık katliamını yaşamış, idealleri uğruna ortaya koydukları irade ile büyük bir direniş meşalesi ifade eden devrimci tutsaklar. Yazarın da içinde olduğu roman ayından yansıyanlara bir cümle eklemek kaygısı taşıyor. Yazar romanın yazımına katliamdan 5 yıl sonra başlamış. Bayrampaşa Hapishanesi'nin B-4 koşusunda tedavisi amacıyla kalan bir tutsağın anlatımlarından yola çıkan yazar yaşanan "manzaranın" bir bölümünü kâğıda dökmüş. İşkretörlerin ordusuna karşı halkı için savaşan yürekli büyük komutan Gorki'nin etrafında örülen romanda tradeji ile mizah, acı ve sevinç, yaşamın renkleri gibi birarada. Gitarını elinden düşürmeyen Gorki'den gün boyunca volta atarak radyo dinleyen Resul'e, hafızası her gün silinen ve yaşama her sabah yeniden başlayan Mahir'e kadar birçok tutsağın özgün öyküleri ve daha birçoğu...

Her tutsağın zulme karşı direniş yaratılan değerlere daha fazla anlam yüklüyor. Korskof hastalığına yakalanan tutsakların trajik-komik öyküleri ile gülümseyecek, kanser olmasına rağmen tahliye edilmeyen Yaşar'la birlikte öfkenez bilececek.

Yazar halkın özgürlüğü uğruna yollara düşen bu uğurda soluğunu sakınmayan devrimcilerin direnişini günlük yaşamın gözeneklerinden yansıtır. Estetik ve dil anlamında zayıf kalsa da roman dönemin ana renklerini okuyucuya sunmayı başarmış. Yazarın ilk kitap çalışması olan Gorki'nin Gitarı çağdaş prometheusları daha yakından tanımak isteyenler için okunmaya değer. Yazarın hala F tipinde "ikamet ettiğini" de ekleyelim.

(Bir İK okuru)

İLAN

GAZETEMİZİN ANKARA İRTİBAT BÜROSU TAŞINMIŞTIR. YENİ ADRES:

SIHHİYE MAH. SÜLEYMAN SIRRI SOK. YUNT AP. NO: 19/7 ÇANKAYA

TEL NO: 430 67 65

UMUT YAYINCILIK'TAN 5 YENİ KİTAP

“Munzur candır, bu cana bir can da sen kat!”

İnsanların yeniden topraklarına geri dönmesi, özüne, geleneklerine sahip çıkması, kendi rahat bir şekilde ifade etmesi için Munzur Kültür ve Doğa Festivali çeşitli DKÖ ve destekleyen ilerici kurumlar tarafından organize edildi.

Bir ihtiyacın ürünü olarak ortaya çıkmıştır bugüne kadar yapılan halktan yana, halkın sorunlarına eğilen festivaller. Ve yine bir takım ihtiyaçların ürünü olarak ortaya çıkan demokratik kitle örgütleri (bazı güçlerin kendi karanlık işlerini görmek için kurduklarından bahsetmiyoruz elbette) öncülüğünde halkın sorunlarını, taleplerini dile getirdiği, kültürlerini yaşattığı veya icra ettikleri festivallerde uzun yıllardır birçok yerde yapılmaktadır. Yapılan bu festivallere öncülük eden kurum, kuruluş veya şahısların durumlarına, politik duruşlarına göre ileri bir muhtevada olanlar veya tamamen geri bir noktada duranlar bulunmaktadır. Sistem tarafından desteklenen, finanse edilen burjuva-yoz kültürün kendine yaşam bulduğu; içki vb. su olup aktığı festivaller (Rock'ın Coke gibi) bahsettiğimiz geri noktanın temsilcileridir. Bunun yanında sanatla, sanatçıya, dillere, farklı görüş ve düşüncelere tahammül eden festivaller de (Munzur, Diyarbakır vb.

festivaller gibi) bulunmaktadır ülkemizde.

İlerici ve demokratik bir muhtevaya sahip olsalar da bu festivallerin de eleştirmemiz ve değiştirmemiz gereken birçok yanları bulunmaktadır. Bizler devrimciler olarak eleştirileri, önerileri bir şeyin daha iyiyi, güzelye, doğruya doğru gitmesi; kendini yenilemesi ve değiştirmesi için yaparız. Bunun ötesinde bir amaç ve niyetimiz olmaz. Bu nedenledir ki, yapılan eleştirilerin ve önerilerin dikkate alınarak üzerinde düşünülmesi ve gerekli derslerin çıkarılması en sağlıklı olanıdır.

Bu yazımız bu yıl 8.si düzenlenecek olan **Munzur Kültür ve Doğa Festivali**'ne ilişkin olacaktır. Elbette burada yazdığımız görüş ve önerilerimizi, eleştirilerimizi gerekli platformlarda dile getirdik, getirmeye de devam etmekteyiz. Aşağıda Dersim halkından aldığımız görüşlerde de göreceğiniz gibi, eleştiriler, öneriler hemen hemen aynı noktada buluşmaktadır. Bu ne-

denle bir kez daha bu sayfalarda bu düşünceleri dile getirme ihtiyacı duyduk.

Uzun yıllar boyunca Dersim'de uygulanan OHAL, gıda ambargoları, sokağa çıkma yasakları ve bu uygulamalara paralel olarak yaşanan, yaşatılan işkenceler, katliamlar, baskılar, köy yakmalar, zorla göç ettirme vb. birçok uygulamayla yüz yüze kaldı Dersim halkı. Dersim coğrafyası da bu uygulamalardan fazlasıyla nasibini aldı. Ormanları yakıldı, köprüleri yıkıldı, sularının önüne baraj adı altında setler çekilerek iklimi değiştirildi. Atılan zehirli bombalarla, zararlı hayvanlarla var olan bitki örtüsü büyük oranda tahrip edildi. Bu saydığımız uygulamaların hemen hepsi bugünde yaşanmaktadır Dersim topraklarında. **Neredeyse Dersim'de yaşayan halk kadar polis, asker, istihbaratçı vs.nin yaşadığı, işgal altındaki toprakları andıran bir şekilde helikopter seslerinin hiç kesilmediği, sokaklarda sivil araçlardan çok polis arabası, panzer ve zırhlı araçların dolaştığı bir yer bugün hala Dersim.**

İşte böylesi bir dönemde insanların yeniden topraklarına geri dönmesi, özüne, geleneklerine sahip çıkması, kendini rahat bir şekilde ifade etmesi için Munzur Kültür ve Doğa Festivali çeşitli DKÖ ve destekleyen ilerici kurumlar tarafından organize edildi. Elbette bu-

nun yapılması sistem tarafından hazmedilen, istenilen bir durum olmadığı için birçok zorluk çıkarıldı. İki festival ertelendi, birçok kişi ve kurum hakkında soruşturmalar, davalar açıldı. Bu dönemlerde yurtiçi ve yurtdışından Dersimliler ve Dersim dostları tarafından festival sahiplenilmiş, inadına yoğun katılımlar olmuştur.

Ancak zamanla festivallerin içeriğinden tutulmuş, işlenen temasına kadar birçok konu özünden uzaklaşmaya, bir siyasal düşüncenin politikası doğrultusunda belirlenmeye başlamıştır. Katılım sağlayan kitleler de istediklerini bulamayınca festivallere katılımlarda da düşüşler yaşanmaya başlamıştır. (Katılımın düşmesinde devletin bilinçli olarak yaptığı anti-propaganda ve yalan haberlerin etkisini es geçmemek gerekmektedir.)

Bütün bunların yanında esasta festivalin özünden uzaklaşmaya başladığı noktasındaki eleştiriler üzerinde durmak gerekmektedir. Yapılan festivaller belirlenen ana temalar doğrultusunda içeriği en iyi şekilde doldurularak yapılmaya çalışılır. En geri durumda bulunan anlayışlar açısından bile bu durum böyledir. Ancak Munzur Kültür ve Doğa Festivali bu noktada ortaya çıkış sloganı ve amacına uzak pratikler izlemektedir. Dersim dili ve

kültürü özellikle sistemin bilinçli politikaları nedeniyle yok olmakla karşı karşıya bulunmaktadır. **Ülkemizdeki devrim mücadelesinin tohumlarının ilk atıldığı yerlerden biridir Dersim.** Ve bu gelenek ödenen onca bedele rağmen devam ettirmektedir. Yüzlerce kıızı ve oğlu devrim mücadelesinde sonsuzluğa uğurlanmıştır. Bu nedenledir sistemin saldırıları. Ancak festivallerde son yıllarda bu kültürü yansıtmak, tanıtmak, yok olmaya yüz tutmuş yönlerini açığa çıkartacak bir çalışma bulunmamaktadır. Yerelde yetişmiş birkaç müzisyenin verdiği müzik dinletileri ve bir-iki tiyatro oyununun ötesine gitmemektedir bu çalışmalar. Özellikle Dersim'li halkın eleştirisi ve beklentisi bu yöndedir.

Yine adında doğa olan bu festivalimizde doğaya dair (son gün yapılan Munzur yürüyüşü ve bir-iki panelin dışında) bir şey yapılmamaktadır. Örneğin 2007 yılında yapılan festival öncesi ve süresince Hozat ilçesine bağlı Kinzir ormanları ve Pülümür ilçesine bağlı ormanlar bir hafta boyunca devlet tarafından yakıldı. Ancak Festival Tertip Komitesinden bu konuya yönelik herhangi bir tepki, girişim

ya da açıklama yapılmamıştır. Devrimci örgütlerin yaptığı bir basın açıklamasının ötesinde yapılan öneriler ve talepler Tertip Komitesi (TUDEF hariç) tarafından reddedilmiştir.

Bizim buradan festivalle ilgili Dersim halkına çağırımız halkımızın yoğun bir şekilde katılım sağlayarak bu çalışmayı sahiplenmesi, eksikliklerini, eleştirilerini gerekli yerlere sesli bir şekilde ileterek yapılan yanlışların düzeltilmesi noktasında müdahil olunmasıdır. Kendi kültürüne, diline, doğasına sahip çıkan, bu doğrultuda yapılacak bir çalışma daha geniş kitlelerin katılımı (bu katılım sadece izleyici olmak anlamında değil, içinde yer alarak çalışmak anlamında) sağlayan, herkesin kendi özgün düşüncesi ve rengiyle kendini ifade edebileceği, düşüncelerini tartışabileceği bir ortam, konserden çok kültürel etkinlikleriyle öne çıkan; popüler isimlerle değil kendi kültürüne uygun çalışmalar yapan isimlerle işlenen bir festival istenmekte, özlenmektedir. Yaşadığı bütün acılara rağmen ayakta durmayı başarmış, onurlu duruşunu korumuş Dersim'e Munzur'a bir can daha katmak için festivalde buluşalım.

Festivalle ilgili belki de en çok söz hakkı olan, ancak ne programın oluşturulmasında, ne öncesinde, ne de sonrasında fikri sorulmayan Dersim halkına festivalle ilgili ne düşündüklerini sorduk. Beklentiler, şikayetler, istekler benzer. Festival için doldurulması, bölge kültürünün ve dilinin iyi işlenmesi, sorunların dile getirilmesidir.

Yüksel: Festivalin başlangıç amacı burada yaşanan sıkıntıları ka-

muoyuna yansıtmaktır. Ancak bugün bakıldığında özünden uzaklaştığını, eğlence ortamına dönüştüğünü hep beraber görüyoruz.

Dersim'de devletin dayattığı çeşitli politikalar her zaman olduğu gibi bu halkı sindirmek içindir. Koruculuk bunun başlıca örneklerindedir. Dersim halkının sıkıntılarının başında işsizlik gelmektedir. Ve bugün insanların koruculuk dayatmasını kabul etmelerinde bu du-

nanlardan çok hangi sanatçının geleceğini, o akşam nasıl eğleneceğini düşünüyor. Buna en iyi örnek geçen yılki festivaldir. Hastanede gerilla cenazeleri, bir yanda yanan ormanlar, diğer yanda şaşalı ortama adapte olmuş bir yığın insan. Ve festival bittikten sonra konuşulan acaba gelecek yıl hangi sanatçılar gelecek oluyor. Bence devrimci, demokrat yurtsever dostların bu festivale sahip çıkması ve özüne kavuşmasını sağlaması gerekiyor.

Festivale ilişkin görüşler... Festivale ilişkin görüşler... Festivale ilişkin görüşler...

rum gerekçe olarak öne sürülmektedir. Tüm bunların yaşanmasının nedenlerinden biri de devrimci kurumların yetersiz kalmalarıdır.

Ahmet amca: Ben her sene festivale gidiyorum. Beğeniyorum ama festivalde bizim dile önem verilmelidir. Dilimizi konuşalım ki kaybolmasın. Dilimizde filmler çıkarılsın, gençler dilimizi unutmasın.

Düzgün (Hese Miste'nin torunu): Festivalin başlangıcı buradaki göçü duyurmak ve engellemektir. Dersim'i devlet dışlamıştır. Ve insansızlaştırmak için kapsamlı bir politika izliyorlar.

Sistemin bu politikasından sadece insanlar zarar görmedi. Dersim'in doğası da nasibini aldı. Munzur'un tepelerine, vadilerine kimyasal bombalar bırakılmaya başlandı. Ormanlar yakılıp, köyler yakılmaya başlandı. Çeşitli barajlar yapı-

Memed Karer: Festivalde Dersim kültürü ve Zazaca'ya yeterince yer verilmediği için pek gitmiyorum. Ben istiyorum ki Zazaca ve Dersim tarihi üzerine araştırma yapmış kişilerin panelleri olsun. Kürt dil bilimcileri yerine Zazaca dil bilimcileri de olsun. Halkın da bu yönde şikayeti var. Kendileri ile ilgili pek bir şey bulamıyorlar. Sadece konser olmasın.

arak Dersim doğası imha edildi ve edilmeye devam ediyor. Kalan köylere sistemin görevlendirdiği Valiler tarafından zorla camiler yaptırıldı. Mescitler açıldı.

Dersim deyince acılar, göz yaşları, kan ve revandır aklımıza gelen. Artık bu bizim kaderimiz haline gelmiştir.

İlimizde yapılan festival yavaş yavaş özünden sapıtılmaya çalışılıyor. Kimileri bir doğa festivali, kimileri bir şenlik, kimileri gezinti amaçlı görmektedir. **Bana göre ise olanları hatırlama ve görme festivali olmalı.** Eğer bunları görmezsek, yeni acıların her an başımızda olacağı bilinmelidir. Bu festival onun için Dersim festivali olmalıdır. Doğamızı, insanımızı koruma, sahiplenme festivali olmalıdır. Ben bir de şuna değinmeden geçemeyeceğim. Son zamanlarda devlet güçleri yakın ormanlarımızı bu sefer de tahrip edip seyrekleştirerek yeni isimler altında doğa katliamını sürdürmektedirler. Yol boylarında sağlı sollu 100-150 m genişliğinde günlük amaçlı orman tahribatları düşünülmektedir. Civardaki orman köyleri yok edilmeye çalışılmaktadır. Yani bir taraftan ormanlarımızı katlederken bir taraftan devrimcilerle demokrat köylülerimizi karşı karşıya getirmeye çalışıyorlar. Buradan sizin aracılığınızla ses-

lenmek istiyorum, kimse bu oyuna gelmemelidir. Bize yapılmak istenen oyunların karşısında tek vücut olmalıyız. Çalışma hayatınızda sizlerle ve gazete emekçilerine başarılar diliyorum. Teşekkür ediyorum.

Olcay Demir: Devlet bu bölgeyi yok sayarak yatırım yapmadığı için, bence insanlar kendi inisiyatiflerini kullanarak buradaki ekonomik darlaşmayı biraz da olsa aşabilecek için festivallere başvurdu. Bunun dışında bu festivalin siyasal bir yönü de bulunmaktadır. Buradaki sıkıntıları duyurmak, çözmek için bir adım olarak değerlendirildi. Ama bugün buna çok da hizmet etmemektedir. Amaç adeta ekono-

mik yöne kaydırılmıştır. Bana kalırsa festival biraz daha halkın sorunlarına değinen (sağlık, ekonomik, siyasi vs.) bir içerikte olmalıdır.

Bu durumda siyasal yapıların da payı bulunmaktadır. Mesela festivalde halka gitmekten ziyade, halkın onlara gitmesini bekliyorlar. 4 gün boyunca stantlara yoğunlaşıyor. Daha fazla sosyal içerikli etkinlikler, mahalle etkinlikleri düzenlenebilir. Bunun halkını bu etkinliklere katmak gerekmektedir. Festival etkinlikleri oluyor ama halkın ne istediğini kimse sormuyor. Her kurum kendine yakın sanatçıları çıkarmaya çalışıyor. Bu da çok iyi olmuyor.